বিকালিয়ান

bikaliyan

ত্রয়োদশ সংখ্যা ঃ ২০২৩-২৪ শিক্ষাবর্ষ

BIKALI COLLEGE
DHUPDHARA
STED - 1982

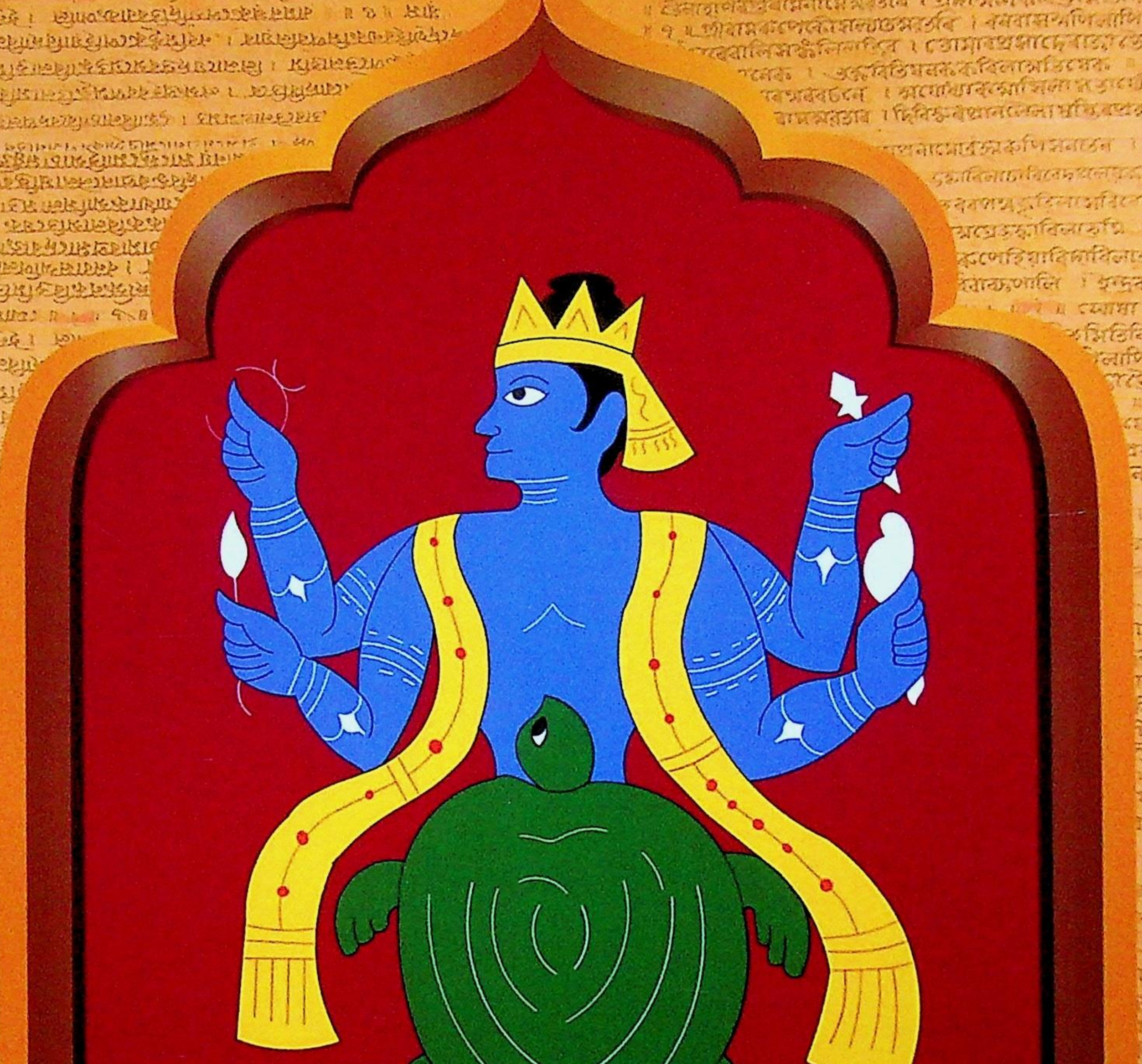

সম্পাদকদ্বয় – ৰিপুঞ্জয় ৰাভা, ত্রিবেণী ৰাজবংশী

Dr. Monoj Gogoi, Principal

Students' Union Year : 2022-23

Students' Union Year : 2023-24

বিকালিয়ান

আলোচনী

বিকালী মহাবিদ্যালয়

BIKALI COLLEGE
DHUPDHARA
ESTD - 1982

ত্রয়োদশ সংখ্যা

২০২২-২০২৪ ইং শিক্ষা বর্ষ

তত্ত্বাৱধায়ক

দীপিকা ৰাভা

দীপশিখা ভৰদ্বাজ

সম্পাদকদ্বয়

ৰিপুঞ্জয় ৰাভা

ত্ৰিবেণী ৰাজবংশী

বিকালিয়ান ঃ বিকালী মহাবিদ্যালয়ৰ ত্ৰয়োদশ সংখ্যক বাৰ্ষিক আলোচনী। বিকালী ছাত্ৰ একাত সভাৰ দ্বাৰা প্ৰকাশিত আৰু ৰিপুঞ্জয় ৰাভা আৰু ত্ৰিবেণী ৰাজবংশীৰ দ্বাৰা সম্পাদিত।

BIKALIAN

The magazine of Bikali College, Dhupdhara, published by Bikali College Students' Union Edited by Ripunjay Rabha and Tribeni Rajbangshi and Printed at White Leaf Publication, Dhupdhara.

সম্পাদনা সমিতি

উপদেষ্টা ঃ স্বৰ্ণ লতা দাস

সভাপতি ঃ ড° মনোজ গগৈ

তত্ত্বাৱধায়ক ঃ দীপিকা ৰাভা, দীপশিখা ভৰদ্বাজ

শিক্ষক সদস্য/সদস্যা ঃ ড° কুলেন্দু নাথ, ড° সীমাশ্ৰী দৈমাৰী, অমল ৰাভা

সম্পাদকদ্বয় ঃ ৰিপুঞ্জয় ৰাভা, ত্ৰিবেণী ৰাজবংশী

ছাত্ৰ সদস্য/সদস্যা ঃ মজনু ৰাভা, আনন্দ ৰাভা, হিমাশ্ৰী ৰাভা

বেটুপাত ঃ মিণ্টু সূত্ৰধৰ

মুদ্ৰণ ঃ হ'ৱাইট লিফ পাব্লিকেশ্বন, ধূপধৰা

শ্ৰদ্ধাঞ্জলি

শৈক্ষিক দিশত অগ্ৰসৰ বিকালী অঞ্চলত

শিক্ষাৰ জ্যোতি বিলাবলৈ অহোপুৰুষাৰ্থ কৰি

বিকালী মহবিদ্যালয়

প্ৰতিষ্ঠাৰে আমাক জ্ঞান অন্বেষণৰ

সুবিধা দিয়া প্ৰয়াত পুৰোধা স্বনামধন্য ব্যক্তিসকলৰ

পবিত্ৰ সোঁৱৰণত

উছৰ্গা কৰিলোঁ

সম্পাদনা সমিতি

বিকালিয়ান

OFFICE OF THE PRINCIPAL
BIKALI COLLEGE :: DHUPDHARA
P.O. : Dhupdhara, Dist. Goalpara, Assam, PIN : 783123
Website :www.bikalicollege.org.
Email: bikalicollege@gmail.com

শুভেচ্ছা বাণী

আমি জানিবলৈ পাই সুখী হৈছোঁ যে এইবেলি বিকালী মহাবিদ্যালয়ৰ বাৰ্ষিক আলোচনী "বিকালিয়ান" প্ৰকাশৰ বাবে যো-জা কৰিছে। "বিকালিয়ান" মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ বৌদ্ধিক চিন্তাৰ ভঁৰাল তথা বিদ্যায়তনিক দাপোন স্বৰূপ। বিকালিয়ান বিকালী মহাবিদ্যালয়ৰ গৌৰৱোজ্জ্বল ইতিহাস আৰু শিক্ষক-শিক্ষাৰ্থীসকলৰ মনৰ খবৰ প্ৰকাশৰৰ এক মাধ্যম হোৱাৰ উপৰিও বৌদ্ধিক বিকাশৰ পথ প্ৰশস্ত কৰাত সহায় কৰিব বুলি আশা কৰিলোঁ।

অসমীয়া ভাষা-সাহিত্যৰ প্ৰতি প্ৰতিজন ছাত্ৰ-ছাত্ৰীক আকৃষ্ট কৰাৰ ক্ষেত্ৰত অবিৰত সংগ্ৰাম চলাই যোৱাৰ বাবে পথ প্ৰদৰ্শকৰ দায়িত্ব পালন কৰিব বুলি গভীৰ প্ৰত্যাশাৰে উদ্যোক্তাসকলোলৈ আন্তৰিক শুভেচ্ছা জ্ঞাপন কৰিলোঁ।

ড° মনোজ গগৈ
অধ্যক্ষ
বিকালী মহাবিদ্যালয়, ধূপধৰা

সম্পাদকীয়

জয় জয়তে মই বিকালী মহাবিদ্যালয়ৰ সমূহ অধ্যাপক-অধ্যাপিকা, বন্ধু-বান্ধৱী তথা সকলো ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকললৈ আমাৰ আন্তৰিক ধন্যবাদ আৰু শ্ৰদ্ধাভৰা কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিলো। নমস্য মহান বিদ্যানুৰাগী তথা সমাজসেৱী ব্যক্তিৰ আপ্ৰাণ চেষ্টা আৰু অসীম ত্যাগৰ বিনিময়ত গোৱালপাৰা জিলাৰ পূব প্ৰান্তত অৱস্থিত ধূপধৰা অঞ্চলৰ বিকালী মৌজাৰ অন্তৰ্গত তথা ওচৰ চুবুৰীয়া আৰু বহুকেইখন গাঁৱৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ বাবে একমাত্ৰ উচ্চ শিক্ষানুষ্ঠান হিচাপে 'বিকালী মহাবিদ্যালয়' নামৰ এই পৱিত্ৰ বিদ্যা মন্দিৰটো ১৯৮২ চনত গঢ় লৈ উঠে। তেওঁলোকৰ সেই কষ্ট সহিষ্ণুতা, ত্যাগ, চিন্তা, বুদ্ধি বৃত্তিৰ বাবেই আজি আমি ইয়াত সুন্দৰ ভাবে উচ্চ শিক্ষা গ্ৰহণ কৰিবলৈ সক্ষম হৈছোঁ। সেইসকল নমস্য মহান ব্যক্তিক যিসকল ব্যক্তিয়ে এই পৱিত্ৰ জ্ঞান মন্দিৰটি গঢ়ি তোলাত অহোপুৰুষাৰ্থ চেষ্টা চলাইছিল আৰু আজি অশেষ কষ্ট, ত্যাগ স্বীকাৰ কৰি ইহলীলা সম্বৰণ কৰি গ'ল; তেওঁলোকলৈ আমি শ্ৰদ্ধাৰ্ঘ্য যাচিলোঁ। জাতিটোৰ ভাষা, সাহিত্য, কলা-সংস্কৃতি, শিক্ষা আদিৰ ভেটি বান্ধি যোৱা মহান শত সহস্ৰ জনকো আমি সশ্ৰদ্ধ প্ৰণাম যাচিছোঁ লগতে জাতিৰ সাহিত্যৰ ক্ষেত্ৰখনত বৰ্তমানেও উৰ্ব্বৰা কৰি ধৰি ৰখা সাহিত্যানুৰাগী নমস্য জনক জনালোঁ শত সহস্ৰ প্ৰণিপাত। এই সম্পাদকীয়ৰ জৰিয়তে মই একাঁজলি হিয়াভৰা অশ্ৰু অঞ্জলি যাচিছোঁ সেই সকল পুণ্যাত্মা বীৰ শ্বহীদলৈ যিসকল বীৰ শ্বহীদে আমাৰ দেশ-মাতৃৰ হকে, নিজৰ জাতিৰ হকে প্ৰাণ আহুতি দিলে।

"ছাত্ৰনাং অধ্যয়নাং তপঃ। অধ্যয়নেই হ'ল ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ প্ৰধান কৰ্তব্য। কিন্তু অকল অধ্যয়নৰ দ্বাৰা ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ জ্ঞানৰ পৰিসৰহে বৃদ্ধি হ'ব পাৰে কিন্তু ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ সুপ্ত প্ৰতিভাৰ বিকাশ নঘটে। সেয়ে বিভিন্ন খেল-ধেমালি, নৃত্য-গীত, অভিনয়, নিজস্ব চিন্তা-ভাৱনা তথা ৰুচি-অভিৰুচিৰে লিখা-মেলা কৰা এইবোৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ শাৰীৰিক আৰু মানসিক উৎকৰ্ষ সাধনৰ একো একোটা মাধ্যম। সেয়ে ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলে অধ্যয়নৰ লগত নিজৰ নিজৰ সুপ্ত প্ৰতিভা সমূহ বিকাশৰ বাবে যত্ন কৰিব লাগে। কিন্তু বৰ্তমান সময়ত দেখা যায় বিজ্ঞানৰ বহুল প্ৰচলন তথা ইণ্টাৰনেটৰ বহুল প্ৰয়োগ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলে অবাবতেই কৰি থাকে আৰু সৃষ্টিশীল কৰ্মত কোনো মনোনিৱেশ বা আগ্ৰহ প্ৰকাশ নকৰে। যাৰ ফলত উঠি অহা নৱ প্ৰজন্মৰ বহুসংখ্যকেই ধ্বংসৰ দিশে গতি কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰিছে। সেয়ে ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলে নিজৰ ভাৱ, চিন্তা, ৰুচি-অভিৰুচিৰ সৃজনশীল দিশত নিজকে মনোনিৱেশ কৰি নিজৰ নিজৰ সুপ্ত প্ৰতিভাবোৰ বিকাশ সাধন কৰিবলৈ আপ্ৰাণ চেষ্টা হাতত ল'ব লাগে।

সাহিত্য হৈছে এটা জাতিৰ দাপোণ স্বৰূপ। এটা জাতিৰ ভাষা সাহিত্য, কলা-সংস্কৃতি, ৰাজনীতি, অৰ্থনীতি, শিক্ষা আদি সকলো দিশৰ সুন্দৰ নিদৰ্শন পোৱা যায় সেই জাতিটোৰ সাহিত্যৰ যোগেদি। সাহিত্য জাতিৰ প্ৰাণ স্বৰূপ। সাহিত্য অবিহনে এটা জাতি জীয়াই থাকিব নোৱাৰে। বোৱঁতী নদীৰ সৈতে সাহিত্যক তুলনা কৰা হয়। সাহিত্য মানৱ জীৱনৰ মেৰুদণ্ড স্বৰূপ। সাহিত্য মানৱ জীৱনৰ অভিজ্ঞতা পুষ্ট ভাবৰ বহিঃ প্ৰকাশ। সাহিত্যিকৰ

কলমে ব্যক্তিগত জীৱনৰ পৰা আৰম্ভ কৰি সমাজত সংঘটিত হোৱা অন্যায়, অত্যাচাৰ, হত্যা আদি সকলোবোৰ সামৰি লয় আৰু তাৰ মাজেৰে তেওঁলোকৰ নিজস্ব চিন্তা ধাৰাৰ বহিঃ প্ৰকাশ ঘটে। তেনে এটা আশা বুকুত বান্ধি ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ পৰা সামাজিক চেতনাৰে উদ্বুদ্ধ লিখনি আশা কৰিছিলো।

ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ প্ৰতিভা বিকাশত মহাবিদ্যালয়ৰ আলোচনী এখনে গুৰুত্বপূৰ্ণ ভূমিকা গ্ৰহণ কৰা দেখা যায়। সেয়ে এনে এক মহান উদ্দেশ্য আগত ৰাখিয়েই আমাৰ মহাবিদ্যালয় খনতো 'বিকালিয়ান' নামৰ আলোচনীখন নিয়মীয়াকৈ প্ৰকাশ কৰা হয়। উক্ত আলোচনীখনৰ যোগেদি বহুত সংখ্যক ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে নিজৰ চিন্তাধাৰাক মূৰ্ত ৰূপ দিবলৈ সুবিধা লাভ কৰে। কিন্তু বৰ্তমান সময়ত সেই দিশটোৰ ওলোটা ফলহে পৰিলক্ষিত হোৱা দেখা যায়। আলোচনীখনৰ বাবে ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ পৰা সৃষ্টিশীল বা মৌলিক লিখনি লাভ কৰাটো খুবেই কঠিন হৈ পৰিছে। আলোচনী এখনৰ মানদণ্ড বহন কৰে তাৰ ভিতৰত থকা লেখক লেখিকাৰ লিখনিসমূহে। কিন্তু আমি বিকালী মহাবিদ্যালয় ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ পৰা তেনেধৰণৰ মানবিশিষ্ট লিখনিৰ অভাৱ খুবেই অনুভৱ কৰিছোঁ। আলোচনীখন প্ৰকাশ কৰিবলৈ লৈ এনে পুতৌ লগা অৱস্থা দেখি আমি বিমোৰত পৰিছিলো। তথাপি কম সংখ্যক ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ উৎকৃষ্ট লিখনীৰে আৰু নবীন-প্ৰবীণ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলে লিখা লিখনিসমূহ উৎসাহ তথা প্ৰেৰণা দিয়াৰ মানসেৰে যথাসম্ভৱ সম্পাদনা ৰীতিৰে প্ৰকাশ কৰাৰ ব্যৱস্থা কৰিলো। তেওঁলোকে যেন আগন্তুক দিনবোৰত উৎকৃষ্ট মানৰ লিখনীৰে 'বিকালিয়ান' খনৰ সৌষ্ঠৱ বৃদ্ধি কৰে আৰু বৰ্তমানৰ এই অভাৱ আগলৈ মষিমূৰ কৰে তাৰেই কামনা কৰিলোঁ।

সাম্প্ৰতিক কালত ঘটি থকা সকলোবোৰ ঘটনা সাহিত্যৰ মাধ্যমেৰে প্ৰকাশ পায়। সেয়ে মহাবিদ্যালয়ৰ আলোচনী এখনতো মহাবিদ্যালয় এখনৰ বাস্তৱ চিত্ৰ, চিন্তা-চেতনা, জ্ঞান-বুদ্ধিৰ প্ৰতিফলন ঘটে ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ লিখনীসমূহৰ যোগেদি। বুকুত মৰসাহ গোটাই অতি কষ্টেৰে আলোচনীখন প্ৰকাশৰ পদক্ষেপ গ্ৰহণ কৰি নিজৰ সীমিত জ্ঞান-বুদ্ধিৰে আজি 'বিকালিয়ান' খন প্ৰকাশৰ বাবে প্ৰস্তুত কৰিলো। আলোচনীখন প্ৰকাশৰ ক্ষেত্ৰত ভুল-ভ্ৰান্তি নৈ নোযোৱা বুলি সন্দেহাতীত নহওঁ। সেয়ে পাঠক সমাজে তথা সচেতন সাহিত্যানুৰাগীয়ে গঠনমূলক সমালোচনাৰে ভুল-ত্ৰুটিসমূহ আঙুলিয়াই দিলে পৰৱৰ্তী প্ৰকাশ ইয়াতকৈ সুন্দৰ হ'ব বুলি আশা কৰিলোঁ।

শেষত আলোচনীখন উলিওৱাত দিহা-পৰামৰ্শ আগবঢ়োৱা আলোচনী সম্পাদনা সমিতিৰ সমূহ বিষয়ববীয়া আমি আন্তৰিক ধন্যবাদ আৰু কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিলোঁ। তেওঁলোকৰ উপৰিও আমাক আলোচনীখন প্ৰকাশৰ ক্ষেত্ৰত প্ৰতিটো মুহূৰ্ততে সাহস দিয়া আমাৰ শ্ৰদ্ধাৰ অধ্যাপক-অধ্যাপিকা সকলোলৈও মই আন্তৰিক কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিলোঁ। আলোচনীখন প্ৰকাশৰ ক্ষেত্ৰত যিসকল ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে নিজস্ব ৰুচি-অভিৰুচিৰে তথা চিন্তা-চৰ্চাৰে কবিতা, গল্প, প্ৰবন্ধ আদিৰ দৰে বিভিন্ন ৰচনা সম্ভাৰেৰে 'বিকালিয়ান'খন প্ৰকাশ কৰি তোলাত সাফল্য মণ্ডিত কৰিলে সেই সকলোলৈও আমি ধন্যবাদ আৰু কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিলো।

সদৌ শেষত আলোচনীখন অতি কম সময়ৰ ভিতৰত প্ৰকাশ কৰি উলিওৱাত পাৰ্য্যমানে সহায় আগবঢ়োৱা হ'ৱাইট লিফ্ পাব্লিকেশ্বন, ধূপধৰাৰ স্বত্বাধিকাৰী শ্ৰীহিতেশ ৰায়দেৱলৈ অশেষ ধন্যবাদ আৰু কৃতজ্ঞতা জনালোঁ। তেখেতে বহু কষ্টেৰে আলোচনীখন কম সময়ৰ ভিতৰত মোৰ হাতত তুলি দিয়ে আৰু প্ৰকাশৰ উপযোগী কৰি তোলে। মোৰ সকলো কাৰ্যতে দিহা-পৰামৰ্শ আগবঢ়োৱা তত্বাৱধায়ক মাননীয়া দীপিকা ৰাভা আৰু দীপশিখা ভৰদ্বাজ বাইদেউলৈ আন্তৰিক কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিলো। তেওঁলোকৰ ওচৰত আমি চিৰ কৃতজ্ঞ হৈ ৰম। তেওঁলোকে

আমাক আলোচনীখন প্ৰকাশৰ বাবে সম্পূৰ্ণ দায়িত্ব দি যি অভিজ্ঞতা আহৰণত সহায় কৰিলে সেই অভিজ্ঞতাৰে মই আগলৈ এনেধৰণৰ কাৰ্যত নিজৰ ভূমিকা আগবঢ়াব পাৰিম। আমাৰ প্ৰথমতে এই বিষয়ত একেবাৰে জ্ঞান শূন্য হৈ আছিলো, এতিয়া আমি এই পদবীত অধিষ্ঠিত হৈ মহাবিদ্যালয়ৰ আলোচনীখন প্ৰকাশ কৰাৰ দায়িত্বভাৰ লোৱাৰ পিছত আমাৰ সেই বিষয়ৰ ওপৰত বহুখিনি জ্ঞান আয়ত্ব কৰিব পাৰিলো বুলি নিশ্চিত ভাবে ক'ব পাৰো।

বিকালী মহাবিদ্যালয়ৰ আলোচনী 'বিকালিয়ান' খনে সাহিত্যাকাশত জিলিকি উঠক তাৰেই কামনা কৰিলো লগতে বিকালী মহাবিদ্যালয়ৰ সৰ্বাংগীণ উন্নতি তথা উত্তৰোত্তৰ ভৱিষ্যত কামনা কৰি আকৌ এবাৰ সমূহ মহাবিদ্যালয় কৰ্তৃপক্ষ, অধ্যাপক, অধ্যাপিকা, দাদা-বাইদেউ, ভাইটি-ভণ্টি তথা বন্ধু-বান্ধৱীসকলোকে অনিচ্ছাকৃত ভাবে ৰৈ যোৱা সকলো ভুলৰ ক্ষমা প্ৰাৰ্থনা বিচাৰি সম্পাদকীয়ৰ সামৰণি মাৰিলো।

"জয়তু বিকালিয়ান"

"জয়তু বিকালী মহাবিদ্যালয়, ধূপধৰা"

শ্ৰদ্ধাৰে-

ৰিপুঞ্জয় ৰাভা
ত্ৰিবেণী ৰাজবংশী
যুটীয়া সম্পাদক
বিকালিয়ান

সূচীপত্ৰ

পৃষ্ঠা নং

- দক্ষিণ কামৰূপৰ লোকনাট্যধৰ্মী অনুষ্ঠান ঃ ভাৰীগান — সুভদ্ৰা ৰাভা — ১
- শাখাতি গাঁৱৰ শ্ৰীশ্ৰী দুৰ্গা মাঁ গোঁসানী থানত অনুষ্ঠিত দুৰ্গোৎসৱ — হৰিপ্ৰিয়া দাস — ৭
- অধ্যাৱসায়ৰ শক্তি — জিমণি বৈশ্য — ১২
- ৰংজুলিৰ বাঁহ সংস্কৃতিঃ এক চমু আলোকপাত — ভূমিজা তালুকদাৰ — ১৪
- উচ্চাকাংক্ষা — মুন ৰাজ খাখলাৰী — ২০
- সময়ৰ সোঁতত সংবাদ মাধ্যম — মনদ্বীপ নাথ — ২৩
- ছাত্ৰ জীৱনত সামাজিক মাধ্যমৰ প্ৰভাৱ — পূজা বড়ো — ২৪
- Leveraging Social Media to reach out users of Central Library of Bikali College Dhupdhara: A Case Study — Nishant Kashyap Ghatowar, Jitu Moni Das — ২৫
- Analyzing the trend of Female Labour Force Participation and Total Fertility Rates in Indian states — Ankita Hazarika, — ৩২
- Agnipath Defence Policy Reform — Rukshar Begam — ৩৬
- The Devasting Floods in Assam
- A wake-up call — Shabina Begum — ৩৮
- Citizen Journalism — Anjan Das — ৪০
- আকৌ লগ পোৱাৰ প্ৰতিশ্ৰুতি — কৃস্মিতা দাস — ৪২
- আধুনিকতা — ৰাজিৱ বৰ্মন — ৪৩
- জোনাক নিশা — ৰিয়া কলিতা — ৪৪
- আৱদ্ধ — সঞ্জিতা ডেকা — ৪৫
- নিস্তব্ধ বিকালী — অনুপ ৰাভা — ৪৬
- স্মৃতি — প্ৰিয়া বড়ো — ৪৭
- বিকালী আমাৰ জননী — বিকাশ দাস — ৪৮
- দেৱী দুৰ্গা — গীতাঞ্জলি সুত্ৰধৰ — ৪৯
- প্ৰতিবেদন — ৫০
- RESULT OF DIFFERENT COMPETITION HELD IN COLLEGE WEEK, SESSION 2022-23 — ৬০

••••••

দক্ষিণ কামৰূপৰ লোকনাট্যধৰ্মী অনুষ্ঠান ঃ ভাৰীগান

• সুভদ্ৰা ৰাভা •
প্ৰাক্তন ছাত্ৰী, অসমীয়া বিভাগ

অসমৰ পৰিৱেশ্য কলাঃ

পৰিৱেশ্য কলা বুলিলে পুতলা নাচ, ঢুলীয়া ভাওনা, ওজাপালি, ভাৰীগান আদিকে বুজা যায়। পৰিৱেশ্য কলাই নিৰ্দিষ্ট ৰূপৰ মাজেৰে স্বৰূপাৰ্থত লিখিত কলাক চাক্ষুষ ৰূপ দিছে। পৰিৱেশ্য কলাৰ মাধ্যমেৰে গীত-পদ, বচন-প্ৰবচন, লোকোক্তি-প্ৰাজ্ঞোক্তি, শ্ৰুতি-জনশ্ৰুতি, মালিতা বা কাহিনী গীত, লিখিত নাট-নাটক আদিয়ে নৃত্য-গীত, বাদ্য-বাজনা, অভিনয় আদিৰ মাজেৰে দৃশ্য-শ্ৰব্য ৰূপ পৰিগ্ৰহ কৰে। মুঠতে নিৰ্বাহিকাসকলে বিশেষ নিয়ম-কানুন মানি অৰ্থাৎ পৰম্পৰাগত সাংগীতিক বৈশিষ্ট্য অব্যাহত ৰাখি সামাজিকৰ আগত পৰিৱেশন বা প্ৰদৰ্শিত গীত-কাহিনী-নাচ আদিয়েই পৰিৱেশ্য কলা অৰ্থাৎ নিৰ্বাহিকাসকলে বিশেষ বিশেষ অনুষংগত অনুষ্ঠিত গীত-পদ, কথা-কাহিনীৰ অভিনায়িক ৰূপ প্ৰদানেই পৰিৱেশ্য কলা।

লোক পৰিৱেশ্য কলাই হওক বা পৰিৱেশ্য কলাই হওক বা জনজাতীয় পৰিৱেশ্য কলাই হওক—ই সংস্কৃতিৰ আন তিনিটা ক্ষেত্ৰ বা দিশৰ সৈতে অংগাংগী সম্পৰ্ক ৰক্ষা কৰি আহিছে। লিখিত গীত-পদ আদি শ্ৰব্য সমলে দৃশ্যৰূপ লাভ কৰে পৰিৱেশ্য কলাৰ মাজেৰে। ধৰ্মীয় অনুষংগতেই বিবিধ গীত-নৃত্য-অভিনয়-নাটক আদিৰ জন্ম হয়। "সংস্কৃত নাটৰ উদ্ভৱৰ সময়ৰ পৰা অৰ্থাৎ প্ৰাক-শংকৰী যুগৰ পৰাই প্ৰচলিত হৈ অহা অসমৰ লোক নাট্যানুষ্ঠান, যেনে— পুতলা নাচ, ওজাপালি, ঢুলীয়া ভাওনা, জয় ঢুলীয়া, খুলীয়া ভাওনা আৰু কুশান গানৰ সমধৰ্মী নৃত্য-গীত আৰু অভিনয় প্ৰধান এক শ্ৰেণীৰ উল্লেখযোগ্য লোক-নাট্যানুষ্ঠান অসমৰ দক্ষিণ-কামৰূপ আৰু গোৱালপাৰা জিলাৰ পশ্চিম অঞ্চল আৰু অসম মেঘালয় সীমান্তত অৱস্থিত ৰাভা অধ্যুষিত অঞ্চলত প্ৰচলিত হৈ আহিছে। অৱসৰ বিনোদনৰ উদ্দেশ্য লোক সমাজত পৰম্পৰাগতভাৱে প্ৰচলিত হৈ অহা পৰম্পৰাগত লোক নাট্যানুষ্ঠান হিচাপে ভাৰীগানৰ উৎপত্তিৰ সঠিক সময় নিৰ্ণয় কৰা সম্ভৱপৰ নহয়। ভাৰীগানৰ উৎপত্তিৰ উৎস সৰ্বভাৰীতয় কথকতা

পৰম্পৰা যদিও এই শ্ৰেণীৰ নাট্যানুষ্ঠানৰ কোনো প্ৰাচীন লিখিত তথ্য ভাৰীগান প্ৰচলিত অঞ্চলসমূহত পোৱা নাযায়। সাধাৰণতে ৰামায়ণ, মহাভাৰত আৰু পুৰাণ কথা, ৰামকথা অথবা ৰামকথাও কাহিনীৰ পৰাই ভাৰতবৰ্ষৰ বিভিন্ন প্ৰান্তত ব্যাপকভাৱে কলা, যেনে— ওজাপালি, ভাৰীগান, ঢুলীয়া ভাওনা ইত্যাদিৰ উল্লেখ কৰিব পাৰি। 'ভাৰীগান' শব্দৰ ব্যুৎপত্তিৰ ক্ষেত্ৰত অলেখ মতাদৰ্শন পোৱা যায়। 'ভাৰ' বা 'বোজা' অথবা 'গধুৰ' শব্দৰ্থৰ পৰাই ভাৰীগানৰ উৎপত্তি হোৱা অনুমান কৰা হৈছে। ভাৰীগান নাট্যানুষ্ঠানত পোচাক-পাতি পিন্ধাৰ উপৰি মুখা পিন্ধি অভিনয় কৰে। সেয়েহে অন্য ঠাইলৈ অভিনয় প্ৰদৰ্শনৰ বাবে যাঁওতে পোচাক-পাতি, সাজ-সৰঞ্জম আৰু মুখা ভাৰ বান্ধি নিব লগীয়া হয়। ভাৰ বান্ধি অনা-নিয়া কৰাৰ বাবে একোজন নিৰ্দিষ্ট মানুহক দায়িত্ব দিয়া হয়। নিৰ্দিষ্ট মানুহজনে সভক্তিৰে গা-মুৰ ধুই পৱিত্ৰবাৱেৰে সেই ভাৰ বহন কৰি গন্তব্য স্থানলৈ যায়। এনেদৰে ভাৰ বহন কৰি অনা-নিয়া কৰা মানুহজনক 'ভাৰী' বোলে।

ভাৰীগানৰ মূল আৰু পালিঃ

ভাৰীগানৰ মুখ্য বক্তিজন 'ওজা' বা মূল গাউনীয়া নামেৰে জনাজাত। ভাৰীগানৰ দলিত ওজা বা মূল গায়কজনৰ দায়িত্ব আৰু কৰ্তব্য অতি বেছি। নাটক প্ৰদৰ্শনৰ সময়ত ওজাজনে ভাৰীগানৰ আৰম্ভণি বন্দনাৰ পৰা শেষলৈকে কেৱল গীত পৰিৱেশন আৰু অঙ্গী-ভঙ্গীৰে নাটৰ প্ৰতিপাদ্য বিষয় উপস্থাপন কৰে। ওজাই ভৰিত নুপূৰ আৰু হাতত চোঁৰৰ লৈ গীতৰ মাধ্যমেৰে ভাও বা দৃশ্যসমূহৰ আগে আগে সূত্ৰধাৰ ৰূপে দৰ্শক ৰাজিক নাটকত বৰ্ণিত কথাবস্তু বন্দনা বা গীতৰ সুৰেৰে বুজাবলৈ চেষ্টা কৰে। নাটকৰ প্ৰতিটো দৃশ্যত গীত পৰিৱেশন আৰু ঘটনা-পৰিঘটনাৰ ৰহস্যৰ বিৱৰণী প্ৰকাশ কৰি সংযোগ স্থাপন কৰাটোৱে ওজা চৰিত্ৰৰ মুখ্য উদ্দেশ্য। কিছুমান ভাৰীগানৰ দলক ওজাজনে পৰিচালনা কৰাৰ উপৰি সম্পাদকৰ দায়িত্বও পালন কৰে। নাটক প্ৰদৰ্শনৰ সময়ত ওজাজনে সুধ বগা হাতে বোৱা ধুতি সদৃশ গামোচা, পাঞ্জাবী আৰু গাত চেলেং সদৃশ পাগুৰী বিন্ধি গীত পৰিৱেশন কৰে। মূৰত পিন্ধা টুপীটোৰ কাষত বগা কাপোৰ মেৰিয়াই (মূৰত মৰা বিহু গামোচা সদৃশ) কাপোৰৰ এটা অংশ কাণৰ কাষত ওলোমাই ৰাখে। নাটক প্ৰদৰ্শনত ব্যৱহৃত সকলো সামগ্ৰী যেনে— মুখা, খোল, ঝালী, বস্ত্ৰ, আসন আৰু চৰিত্ৰ অনুসৰি ব্যৱহৃত সকলো বয়বস্তু ওজাজনৰ দায়িত্বত ওজাৰ ঘৰত অথবা থান ঘৰ সাজি আচুতীয়াকৈ ৰখাটো নিয়ম। সংৰক্ষিত কৰি ৰখা থানত বিহু, সংক্ৰান্তি, অম্বুবাচী আদি শুধি কৰি ধুপ-ধূনা, মাহ-প্ৰসাদেৰে পূজা কৰাৰ দায়িত্ব ওজাজনে পালন কৰে। ভাৰীগানৰ নাট প্ৰদৰ্শনকাৰী মুখাধাৰী কোনো চৰিত্ৰক দৰ্শকৰ শাৰীত থকা সৰু ল'ৰা-ছোৱালীয়ে ভয় খালে অথবা কোনো লোকক দেও লম্ভিলে ওজাই চোঁৰৰ পাটেৰে বুলাৰ্ দি আৰোগ্য কৰে। লোক পৰম্পৰা অনুসৰি ওজাৰূপী গুৰুৰ সান্নিধ্যৰ পৰাই ভাৰীগানৰ সকলো শিক্ষা লাভ কৰে। এনেদৰে গ্ৰহণ কৰা শিক্ষাই এগৰাকী পালিৰ ওজা হোৱাৰ যোগ্যতাৰ মাপকাঠি যদিও মহীৰাৱণবধৰ দৰে দীঘলীয়া নাট প্ৰদৰ্শনৰ সময়ত ৪/৫ ঘণ্টা জুৰি অনৰ্গলভাৱে গীত পৰিৱেশন কৰাটো গভীৰ অনুশীলন আৰু জন্মগতভাৱে লাভ কৰা কিছু ঐশ্বৰিক গুণসম্পন্ন ব্যক্তিৰ দ্বাৰাহে সম্ভৱ বুলি বিশ্বাস কৰে। সেয়ে ভাৰীগান দলৰ যিকোনো সদস্যই ওজাৰ দায়িত্ব পালন কৰিব নোৱাৰে। নাট প্ৰদৰ্শনৰ আমন্ত্ৰণ পালে আগতীয়াকৈ সংৰক্ষিত মুখা আৰু অন্যান্য সামগ্ৰী পৰিষ্কাৰ কৰাৰ উপৰিও ৰং কৰাৰ কাৰ্য ওজাজনে সম্পাদন কৰে।

পালি বা পাইলঃ

ভাৰীগানৰ দলত অতি কমেও ৫/৭ জন পালি থাকে। মূল গায়কৰূপী ওজাজনে গোৱাগীত লগে লগে পালিসকলে গাই যায় আৰু দৰ্শকৰ মনোৰঞ্জনৰ বাবে প্ৰতিপাদ্য বিষয়ৰ বুজনি দিয়াৰ উদ্দেশ্য দোহৰ দিয়ে।

ওজাৰ সৈতে ধুৰাপদ আৰু ধূৰা বন্দনা পালিসকলে গোৰাটো নিয়ম। নাটক প্ৰদৰ্শনৰ সময়ত পালিসকলৰ মাজত দক্ষতাসম্পন্ন পালি এজেন দোহৰ দিয়ে। পালিসকল সুকণ্ঠী হোৱাটো অতি আৱশ্যক। সেয়ে নাট প্ৰদৰ্শনৰ বাবে আমন্ত্ৰণ পালে আগতীয়াকৈ ওজা আৰু পালিয়ে মিলি আখৰা কৰা দেখা যায়। লগতে ওজাৰ দৰে শুধ বগা ধুতি সদৃশ গামোচা পিন্ধি ডিঙিত আৰু পাগুৰী পৰিধান কৰাটো বাধ্যতামূলক।

ভাৰীগানঃ

দক্ষিণ কামৰূপৰ বৃহত্তৰ বন্দাপাৰা, ৰাজাপাৰা আৰু ছৈকাটা অঞ্চলত বিশেষকৈ বন্দাপাৰাক কেন্দ্ৰ কৰি গঠিত ভাৰীগান দল হিন্দুধৰ্মী বিভিন্ন জাতি-জনগোষ্ঠীৰ লোকে স্থাপন কৰা এক অন্যতম লোক নাট্যানুষ্ঠান। ১৭৭০ খ্ৰীষ্টাব্দত স্থাপিত এই দলটিক ওজা, অভিনেতা, কলা-কুশলীসকলে পৰিচালিত কৰি আহিছে।

বন্দাপাৰা গাঁৱৰ কেন্দ্ৰস্থলত মাঁ ভগৱতী মন্দিৰত বিশেষকৈ মঙ্গলবাৰ আৰু শনিবাৰে পূজা-অৰ্চনা কৰি মুখাসমূহ সক্ৰিয় কৰি ৰাখে আৰু যাৱতীয় সামগ্ৰী সংৰক্ষণ কৰি ৰখা হয়। পৰিচালকসকলে ঋতুগতভাৱে পূজা কৰে আৰু অম্বুবাচী, ব'হাগ বিহুৰ প্ৰথম দিনা শুচি কৰাৰ পৰম্পৰা সাম্প্ৰতিক সময়লৈকে বিৰাজমান। কাতি মাহৰ সংক্ৰান্তিৰ দিনাও চাকি জ্বলোৱা হয়। এই দলটি বিশষভাৱে ভাৰীগানৰ লোক বিশ্বাস আৰু ধৰ্মীয় ৰীতি-নীতৰ আধাৰত গঠন কৰা হৈছে। বন্দাপাৰা ভাৰীগান দলে প্ৰধানকৈ ৰাৱণ বধ আৰু দধি মথন নাটক প্ৰদৰ্শন কৰি জনপ্ৰিয়তা লাভ কৰি আহিছে।

দক্ষিণ কামৰূপৰ বন্দাপাৰা অঞ্চলৰ ভাৰীগান দলটিয়ে বৰ্তমানলৈকে এদিনীয়া কাৰ্যসূচীত ৰাৱণ বধ নাটখনেহে পৰিৱেশন কৰে আৰু কিছুমান ৰাজহুৱা অনুষ্ঠানসমূহ দুদিনীয়া কাৰ্যসূচী হ'লে 'দধি মথন'ৰ নাট পৰিৱেশন কৰা পৰিলক্ষিত হয়।

ৰাৱণ বধ আৰম্ভণিতে খোলৰ বন্দনা কৰা হয়, ইয়াৰ পাছত ওজাজনে মঞ্চত প্ৰৱেশ কৰি সেৰা কৰি ভৰিত নুপূৰ পিন্ধি বন্দনাৰ গীত আৰম্ভ কৰা হয়। পাছত একাদিক্ৰমে চৰিত্ৰসমূহ প্ৰৱেশ কৰে। প্ৰথমে ৰাম-লক্ষ্মণৰ প্ৰৱেশ তাৰ পাছ ৰাৱণৰ প্ৰহৰী দুজন প্ৰৱেশ কৰি নৃত্য প্ৰদৰ্শনে ৰাইজক মনোৰঞ্জন কৰে। ইয়াৰ পাছত নাটখনত খাপ খুৱাই চিপাহী দুজন প্ৰৱেশ কৰি দৰ্শকক মনোৰঞ্জন কৰাৰ কাৰণে 'ৰাম-ৰৱণ'ৰ যুদ্ধ হোৱাৰ ঠাইৰ (গাঁৱৰ) পাটগিৰিৰ লগত কথপোকথন হয়। এইখিনিতে কিছু সময় কটোৱা হয়। একাদিক্ৰমে চৰিত্ৰসমূহ প্ৰৱেশ কৰি থাকিব (প্ৰত্যেক আধ্যাৰ গানৰ মতে) ৰাৱণৰ সৈন্য-বাহিনী প্ৰৱেশ শেষত ৰাম-লক্ষ্মণৰ সৈন্য বাহিনীৰ শেষত ৰাৱণৰ সৈন্যৰ লগত ৰামৰ সৈন্যৰ যুদ্ধ কৰিব। এখন দুখন যুদ্ধৰ পাছত ওজাৰ দুটা 'আধ্যাৰ গান' পৰিৱেশন কৰে। ইয়াৰ পাছতে প্ৰথম ৰাম-ৰাৱণৰ যুদ্ধ আৰম্ভ হয়। পাছত ৰাম-ৰৱাণৰ যুদ্ধ সঁচা নে মছি্ সংগা, দুৰ্গাক লৈ মহাদেৱে যুদ্ধ চাব আহে। তাণ্ডৱ নৃত্য পৰিশেন কৰি প্ৰস্থান হয়। (এই তাণ্ডব নৃত্য কৰা ব্যক্তিগৰাকী অচেতন হয়। হয়তো কোনোবা ব্যক্তিও দেওধা ধৰিব পাৰে)।

এই ৰাৱণ বধ নাটখনৰ মাজে মাজে হাস্য-ব্যংগ দৃশ্য পৰিৱেশন কৰা হয়। নাটখনৰ প্ৰায় ওজাৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰা হয়। প্ৰথম আৰম্ভণিৰ পৰাৰাৱণ বধ, কৰি কালী নৃত্য প্ৰদৰ্শনৰ পাছতে নাটখনি সামৰণি গীত সমাপ্ত কৰা হয়।

বাদ্যযন্ত্ৰঃ

খোল আৰু তাল ভাৰীগনাৰ প্ৰধান বাদ্য। 'নৃত্য'ত এবিধ চৰ্ম বাদ্য 'ডম্বৰু' ব্যৱহাৰ হয়। ইয়াৰও পৰিও আন এবিধ সুঁষিৰ বাদ্য 'বাঁকা' বা 'কোহু'ৰ আগতে ব্যৱহাৰ হৈছিল। এই বাদ্যৰ দ্বাৰা ভাৰীগান আৰম্ভণিতে শিল্পী আৰু দৰ্শকসকলক সাজু হোৱাৰ সংকেত দিয়া হৈছিল। খোল আৰু তাল এই দুয়োবিধ বাদ্যৰ বিষয়ে তলত চমুকৈ আলোচনা কৰা হ'ল—

খোলঃ

ভাৰীগান গীতি প্ৰধান নাট্যানুষ্ঠান হোৱা হেতুকে গীতৰ লগত সংগত প্ৰয়োজনীয় বাদ্য প্ৰধানকৈ খোল আৰু তাল বা বনালী ব্যৱহৃত হয়। চৰ্মচ্ছাদিত বাদ্যৰ ভিতৰত খোলৰ ব্যৱহাৰ ভাৰীগানত মুখ্যভাৱে দেখা যায়। ইয়াৰ বাবে এযোৰ খোলৰ প্ৰয়োজন। খোলযোৰ মাটিৰে তৈয়াৰ কৰা আৰু আকাৰত বৃহৎ আকৃতিৰ হয়। খোলৰ মাজভাগ উফন্দি উঠা। খোলৰ দুয়োফাল চামৰাৰ সৰু সৰু ফিটাৰে টানকৈ বন্ধা থাকে। সম্প্ৰতি কিছুমান ভাৰীগান দলে মাটিৰে নিৰ্মিত খোলৰ পৰিৱৰ্তে কাঠেৰে নিৰ্মিত খোলৰ ব্যৱহাৰ কৰা দেখা যায়। ভাৰীগানত খোল অপৰিহাৰ্য্য বাদ্য হিচাপে পৰাম্পাগতভাৱে ব্যৱহৃত হৈ আহিছে।

তাল বা ঝালীঃ

ভাৰীগানত ব্যৱহৃত তাল বা ঝালী ঘন বাদ্যৰ অন্তৰ্ভুক্ত। এই তাল ভাৰীগানত খোলৰ লগত সংগত কৰি ব্যৱহৃত কৰা হয়। ভাৰীগানৰ দলসমূহত অতি কমেও দুযোৰ তাল ব্যৱহাৰ কৰে। ইয়াৰে এযোৰ সৰু আকৃতিৰ আৰু আনযোৰ ডাঙৰ আকৃতিৰ। ই কাঁহ ধুতৰ দ্বাৰা নিৰ্মিত। এই তাল বা ঝালী ভাৰীগানৰ অপৰিহাৰ্য বাদ্য। ভাৰীগানৰ বন্দনা অংশত খোৰ লগত তাল বা ঝালী সংগত কৰি পৰিৱেশ কৰা বন্দনা গীতৰ মাহাত্ম্য আৰু সুৰৰ লালিত্যই শ্ৰোতা দৰ্শকৰ মান আপ্লুত কৰি তোলে। ভাৰীগানত গীতৰ প্ৰাধান্য অধিক। ওজা বা মুখ্য গায়ক গৰাকীয়ে দুগৰাকী খোল বাদক, এগৰাকী তাল বা ঝালী বাদত আৰু ৫/৭ গৰাকী মালি সহ গীত-নৃত্য আৰু বাদ্যৰে নাটকৰ শুভাৰম্ভ কৰে।

মঞ্চঃ

ভাৰীগানৰ বিষয়বস্তু ৰূপক, শৈলী, সংযুতি আৰু প্ৰতীক আদিৰ সামাজিক পৰিৱেশ আৰু পৰৱৰতীয় বিশেষত্বৰ সৈতে বিশেষ সম্পৰ্ক আছে। সেয়ে ভাৰীগানৰ পালা পৰিৱেশনৰ সময়ত গীত, পদ, সংলাপ আৰু সামাজিক পৰিৱেশৰ ওপৰত গুৰুত্ব প্ৰদান কৰা হয়। ভাৰীগান ধৰ্মীয় বিশ্বাসৰ পৰা উৎপত্তি হোৱা লোকনাট্যানুষ্ঠান। সেয়েহে নাট্য প্ৰদৰ্শনৰ ক্ষেত্ৰত বিভিন্ন বৈশিষ্ট্য পালনকৰে। নাট মঞ্চস্থ কৰিবলৈ নাট্যদল পৰিচালনা কৰাৰ উপৰি মঞ্চ সজ্জাৰ ক্ষেত্ৰতো কিছুমান নিয়মৰ ভিতৰত নাট প্ৰদৰ্শন কৰা দেখা যায়। গঞ্জ ৰাইজে মুকলি পথাৰত ওখকৈ বেদী সাজি নাট মঞ্চস্থ কৰিবলৈ মঞ্চ সাজি উলিওৱাৰ ক্ষেত্ৰতো কেতবোৰ নিয়ম মানি চলা দেখা যায়। উদাহৰণ স্বৰূপে মহী ৰাৱণ বধ নাটকৰ মঞ্চৰ আকৃতি সম্পৰ্কে উল্লেখ কৰিব পাৰি। মহীৰাৱন বধ নাটকৰ দহটা মূৰযুক্ত ৰাৱণৰ মুখাৰ আকৃতি ডাঙৰ হোৱাৰ উপৰি অতি গধুৰ হোৱা বাবে আৰু অস্ত্ৰ-শস্ত্ৰৰ অধিক ব্যৱহাৰ হোৱাৰ বাবে এনে নাটকৰ ক্ষেত্ৰত নাট্যদলক অধিক সহযোগী সদস্যৰ প্ৰয়োজন হয়। সেয়ে নাটকৰ মূল সদস্য সংখ্যাৰ উপৰি অতিৰিক্ত সদস্যৰ মঞ্চত প্ৰৱেশৰ সুবিধাৰ বাবে ডাঙৰ আকৃতিৰ মঞ্চ সজা দেখা যায়। প্ৰাপ্ত তথ্য অনুসৰি মঞ্চৰ আকাৰ আৰু আয়তন নিম্নলিখিত চিত্ৰত দেখুওৱা ধৰণে নিৰ্মাণ কৰে। ভাৰীগানৰ মুকলি মঞ্চৰ তিনিওফালে দৰ্শক থাকে। কিন্তু বৰ্তমানৰ মঞ্চসমূহত মাত্ৰ দৰ্শক সন্মুখৰ ফালেহে থকা দেখা যায়।

এফাল ছোঁ ঘৰ হিচাপে ব্যৱহৃত হোৱাৰ উপৰি ছোঁঘৰৰ পৰা মঞ্চলৈ অহা-যোৱাৰ বাবে এটা বাট ৰখা হয় অথবা সম্পূৰ্ণ এটা অংশ ছোঁ ঘৰৰ বাবে সংৰক্ষিত কৰে। ছোঁ ঘৰৰ ভিতৰত দক্ষিণ-পূব ফালে এটা চাকি জ্বলাই ৰখা হয়। তদুপৰি মঞ্চত নটা প্ৰদৰ্শনৰ আগে আগে এটা দিশত ওজাৰ চোঁৰ আৰু নুপূৰ ৰাখি থৈ দিয়ে। মঞ্চত কোনো ধৰণৰ আধুনিক আচবাব পত্ৰ, মেজ-চকী আদি ব্যৱহৃত নহয়। ৰজা-মহাৰজাৰ প্ৰয়োজনীয় আসন বাঁহৰ মূৰৰে সাধাৰণভাৱে হাতেৰে সাজি ব্যৱহাৰ কৰা হয়। সাধাৰণতে ভাৰীগনৰ মঞ্চৰ সোঁমাজত এটা মূল খুঁটা থাকে। মঞ্চৰ পৰিৱেশ অনুসৰি

মূল খুঁটা নোহোৱাকৈ মঞ্চ সজা দেখা যায়। ভাৰীগানৰ মঞ্চ দীঘলে কমেও ২৮ আৰু প্ৰস্থ কমেও ২০ ফুট দৈৰ্ঘ্যৰ হোৱা বাঞ্ছনীয়।

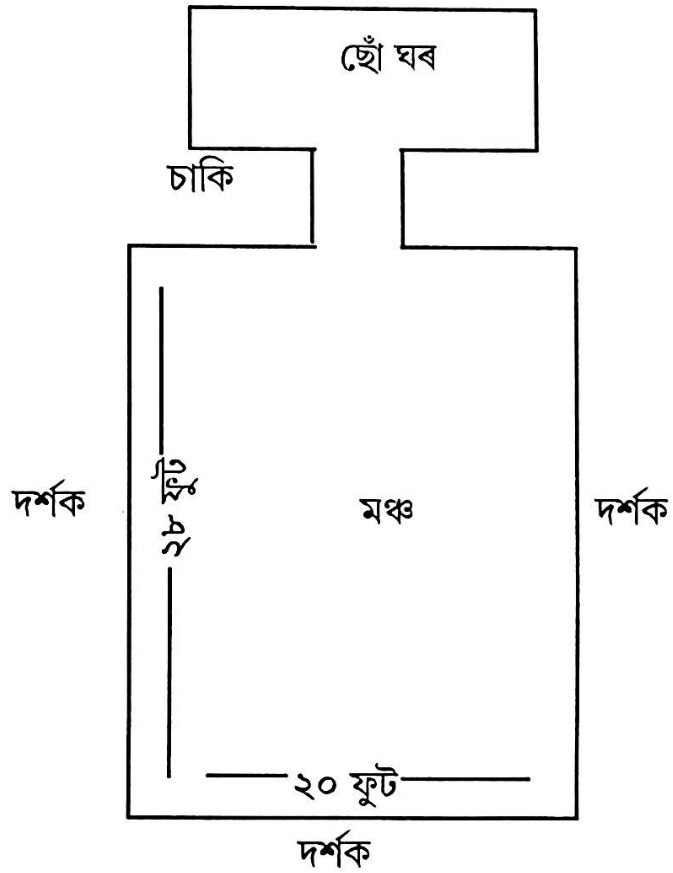

মুখাঃ

দক্ষিণ কামৰূপ অঞ্চলৰ বন্দাপাৰা ভাৰীগান দল ১৭৭০ চনত স্থাপন কৰা হৈছিল আৰু এই দলটিয়ে দক্ষিণ কামৰূপ অঞ্চলৰ একমাত্ৰ উল্লেখযোগ্য আৰু পুৰণি দল। এই দলটিয়ে প্ৰায় ২৪৩ বছৰ ধৰি ভাৰীগানৰ মুখসমূহ সযতনেৰে সংৰক্ষণ কৰি আহিছে। মুখাসমূহ ঘাইকৈ আম, শিলিখা আৰু চটিয়না গছৰ কাঠ কাটি তৈয়াৰ কৰে। কোঠাকুঠি হীৰাপাৰা ভাৰীগান দলৰ মুখাসমূহৰ আকৃতিৰ মুখা কিছুমানৰ লগত বন্দাপাৰা আকৃতিৰ দলৰ মুখাসমূহৰ পাৰ্থক্য আছে। বন্দাপাৰা ভাৰীগান দলে পূজা-অৰ্চনা কৰি নাট্য প্ৰদৰ্শনৰ বাবে সংৰক্ষণ কৰি ৰখা মুখাসমূহৰ তালিকা দিয়া হ'ল—

ৰাৱণৰ মুখা (দহটা মুণ্ডাৰ মুখা)

কেটুৱাৰ মুখা এটা

হনুমানৰ মুখা এটা

কালীৰ মুখা এটা

উপসংহাৰ ঃ

ভাৰীগান এক পৰিৱেশ্য কলা হোৱা হেতুকে ই নৃত্য-গীত, বাদ্য-বাজনা, অভিনয় আদিৰ মাজেৰে দৃশ্য-শ্ৰব্য ৰূপ পৰিগ্ৰহ কৰে। লোকনাট্য ভাৰীগানৰ বিষয়বস্তু সাধাৰণতে ধৰ্মমূলক আৰু আদৰ্শনাত্মক। ঘাইকৈ ৰামায়ণ, মহাভাৰত আৰু পুৰাণ কথৰা আধাৰত ৰচিত ৰাৱণ বধ, মহীৰাৱণ বধ, শক্তিশেল, পাৱালকাণ্ড (মহীবধ), তৰণী সেন বধ, বালী বধ, সীতা পৰীক্ষা, ঘটোৎকচ বধ আৰু দধি মথন আদি নাটক প্ৰদৰ্শনৰ জৰিয়তে অলৌকিক শক্তি সম্পন্ন দেৱ-দেৱীক সন্তুষ্ট কৰি দুই মতি ৰাৱণ, মহীৰাৱণ আদিৰ দৰে অশুভ শক্তিৰ পৰা ব্যক্তি, পৰিয়াল আৰু সমাজক ৰক্ষা কৰাৰ উদ্দেশ্য ধৰ্মীয় ৰীতি-নীতিৰে নাটক প্ৰদৰ্শনৰ পৰম্পৰা প্ৰচলিত হৈ আহিছে।

এই ক্ষুদ্ৰ গৱেষণা গ্ৰন্থখনিৰ জৰিয়তে দক্ষিণ কামৰূপৰ লোনাট্যধৰ্মী অনুষ্ঠান ভাৰীগান দলৰ বিষয়ে চমু আভাস দাঙি ধৰা হৈছে। গ্ৰন্থখনিৰ প্ৰথম অধ্যায়ত অসমৰ পৰিৱেশ্য কলাৰ বিষয়ে আলোচনা কৰা হৈছে। এই অধ্যায়তে পৰিৱেশ্য কলাসমূহৰ নাম, বিশেষকৈ ভাৰীগানৰ ওপৰত অধ্যায়টো বিচাৰ-বিশ্লেষণ তথা উৎপত্তিৰ কথাও কিছু পৰিমাণে দাঙি ধৰা হৈছে আৰু দ্বিতীয় অধ্যায়টোত দক্ষিণ কামৰূপ অঞ্চলৰ ভাৰীগানৰ ওপৰত কিছু কথা উল্লেখ কৰা হৈছে। যেনে — ভাৰীগান দলসমূহ গঠন কৰিবলৈ হ'লে যি যি উপাদানৰ প্ৰয়োজন হয়, সেই উপাদানসমূহৰ বিষয়ে কিছু কথা উল্লেখ কৰা হৈছে।

সংস্কৃতিৰ ধাৰণাটো হৈছে পৰিৱৰ্তনশীল। কাৰণ বৰ্তমানৰ যুৱ প্ৰজন্মই ওজাপালি, ঢুলীয়া, ভাৰীগান আদ আনুষ্ঠানিক অনুষ্ঠানসমূহ চাবলৈ আগবাঢ়ি অহা দেখা

নাযায়। ইয়াৰ মূলতেই হৈছে বিশ্বায়নৰ প্ৰভাৱ। বৰ্তমান সময়ত ভাৰীগানৰ অনুষ্ঠান প্ৰায় দেখিবলৈ পোৱা নাযায়। যুগ পৰিৱৰ্তনৰ লগে লগে এই ভাৰীগানসমূহকো কিছু পৰিৱৰ্তন হোৱা দেখা যায়। আগতে সমাজত কিবা অনুষ্ঠান অনুষ্ঠিত কৰিলে ভাৰীগানৰ নাট প্ৰদৰ্শন কৰিছিল কিন্তু বৰ্তমান যুৱ প্ৰজন্মৰ মাজত যি বিশ্বায়নৰ প্ৰভাৱ পৰিছে তাৰ ফলত পৰম্পৰাগতভাৱে চলি অহা ভাৰীগান আদিৰ নাটসমূহক নৱ প্ৰজন্মই আঁকোৱালি ল'ব নোখোজে। সেইবাবে বৰ্তমান ভাৰীগানৰ দলসমূহ অকল নিমন্ত্ৰণ ৰক্ষাৰ বাবেহে নাট প্ৰদৰ্শন কৰে যাৰ ফলত ভাৰীগানৰ দল হেৰাই যাব ধৰিছে। ■

মহৎ লোকৰ বাণী

- "জীৱনৰ কোনো কথাতে গৌৰৱ নকৰিবা, যদি তুমি সঁচাই উপযুক্ত তেন্তে তোমাৰ জ্ঞান-বুদ্ধিমত্তাক লৈ সমাজেই গৌৰৱ কৰিব।" — ৰঘুনাথ চৌধুৰী
- "এজন ভাল শিক্ষক হেজাৰজন ভাল পুৰোহিততকৈ ওপৰত।" — ইনগাৰ চল
- "যদি সুখী হ'বলৈ বিচৰা, তেন্তে ক্ষমা কৰিবলৈ শিকা।" — মাদাৰ টেৰেছা

শাখাতি গাঁৱৰ শ্ৰীশ্ৰী দুৰ্গা মাঁ গোঁসানী থানত অনুষ্ঠিত দুৰ্গোৎসৱ

• হৰিপ্ৰিয়া দাস •
প্ৰাক্তন ছাত্ৰী, অসমীয়া বিভাগ

শাখাতি গাঁৱৰ ভৌগলিক বিৱৰণঃ

অসমৰ দক্ষিণ পশ্চিমে কামৰূপ জিলাৰ প্ৰান্তৱৰ্তী লুকী মৌজা। ইয়াৰ পশ্চিমে গোৱালপাৰা জিলা। আদিতে হেনো লুকীখন এখন সৰু ৰাজ্য আছিল। এই বিশাল মৌজাখনৰ খাজনা আদি একেজন মৌজাদাৰে আদায় কৰিবলৈ অসমৰ্থ হোৱা হেতুকে ভাৰতবৰ্ষই স্বাধীনতা লাভ কৰাৰ কেইবছৰমানৰ আগতে ইয়াক দুভাগ কৰে আৰু দক্ষিণ ভাগক 'লুকী' আৰু উত্তৰ ভাগক বেকেলী নামেৰে অভিহিত কৰে। এই মৌজাদ্বয়ত প্ৰায় পঞ্চাশখনতকৈয়ো অধিক গাঁও আছে। অঞ্চলটো জনজাতি লোকৰ বসতি অধিক। বিভিন্ন জাতি-জনাজাতিৰ ভিতৰত বড়ো, ৰাভা, গাৰো, কোঁচ, শৰণীয়া, কলিতা, ব্ৰাহ্মণ, মুছলমান, কৈৱৰ্ত, হীৰা, জলধা, নেপালী আদিৰ লোক। সৰহসংখ্যক ৰাভা আৰু বড়ো কছালী লোক। শাক্ত বৈষ্ণৱ, ইছলাম ধৰ্মৰ লোক আছে যদিও অধিকাংশ শাক্ত ধৰ্মাৱলম্বী। কামৰূপেই শাক্ত ধৰ্মৰ ঘাই কেন্দ্ৰ বুলি অতীতৰ পৰা সাধাৰণ বিশ্বাস আছে।

অসমৰ কামৰূপ জিলাৰ ১৭ নং ৰাষ্ট্ৰীয় ঘাইপথৰ সীমপতে শাখাতি গাঁওখন অৱস্থিত। শাখাতি গাঁওখন লুকী মৌজাৰ অন্তৰ্গত। এই শাখাতি গাঁৱতে ঐতিহাসিক শ্ৰীশ্ৰী দুৰ্গা মাঁ, গোঁসানী থান অৱস্থিত। লুকী আৰু বেকেলী মৌজাৰ সীমাত অৱস্থিত। আনহাতে এই শাখাতি গাঁওখনক দুটা ভাগত ভাগ কৰা হৈছে। ১নং শাখাতি আৰু ২নং শাখাতি। ইয়াৰে ১নং শাখাতিৰ অন্তৰ্ভুক্ত গাঁও হ'ল - ১নং জাকুৱাপাৰা আৰু ২নং শাখাতিৰ অন্তৰ্ভুক্ত ৰাজবংশীপাৰা, গোপালপুৰ, কঠোবৰি, ২নং মাছপাৰা, ৰাংচাপাৰা। শাখাতি গাঁৱৰ চাৰিসীমা হৈছে - পূবে গুৱাহাটী, পশ্চিমে - গোৱালপাৰা, উত্তৰে দীঘলী আৰু দক্ষিণে জাৰিহাট অৱস্থিত। শাখাতি গাঁৱত বসবাস কৰা ভিন জাতি জনগোষ্ঠীসমূহ হ'ল- ৰাজবংশী, পাতি ৰাভা, বড়ো, বণিক্য, কলিতা আদি। অতীতৰে পৰা এই লোকসকলে

একেলগে বসবাস কৰি আহিছে।

জাতি জনজাতি আৰু ধৰ্ম ঃ

সাধাৰণতে শাখাতি গাঁওখনত ভিন্ন জাতি-জনজাতিয়ে একেলগে বসবাস কৰি আহিছে। প্ৰত্যেক জাতি জনজাতিৰে কিছুমান সুকীয়া ৰীতি-নীতি, উৎসৱ-পাৰ্বণ আদি আছে। তেওঁলোকে সুকীয়াভাৱে নিজস্ব উৎসৱসমূহ পালন কৰা দেখা যায়। শাখাতিৰ শ্ৰীশ্ৰী দুৰ্গা মাঁ, গোঁসানী থানত সকলোৱে জাতি ভেদ ত্যাগ কৰি একেলগে এই থানত পূজা-অৰ্চনা কৰে। সকলোৱে নিজস্ব ইচ্ছা অনুযায়ী অষ্টমী আৰু নৱমী দিনাখন নৈবেদ্য আগবঢ়ায়। সকলোৱে নিজৰ মনোকামনা ব্যক্তি কৰে আৰু আশীৰ্বাদ লয়।

শাখাতি গাঁৱৰ নামকৰণৰ ইতিহাসঃ

শ্ৰীশ্ৰী দুৰ্গা মা গোঁসনী থানৰ লগত শাখাতি গাঁওখনৰ নামৰ এক মহিমা আছে। পুৰাণৰ জনপ্ৰিয় কাহিনী সতীৰ দেহত্যাগৰ লগত ইয়াৰ সম্পৰ্ক থকা বুলি জনবিশ্বাস। যেতিয়া দেৱদিদেৱে মহাদেৱ শহুৰেকৰ ঘৰৰ পৰা সতীৰ মৃতদেহ লৈ পাগলৰ দৰে বিশ্বব্ৰহ্মাণ্ডত ঘূৰি ফউৰে তেতিয়া বিষ্ণুই সুদৰ্শন চক্ৰেৰে সতীৰ মৃতদেহ খণ্ড খণ্ড কৰি কাটি পেলাই দিছিল। সেই সময়ত সতীৰ হাতৰ 'শাখা' হেনো এইখিনি ঠাইত পৰিছিল। আৰু তাৰ চিন স্বৰূপে এই গোঁসানী থানৰ সৃষ্টি হৈছিল। কিয়নো প্ৰবাদ যে য'তেই সতীৰ অংগ পৰিছিল তাতেই পীঠস্থানৰ গঢ় লৈছিল। হাতৰ শাখা পৰিছিল বাবে অঞ্চলটো শাখাতি হ'ল। এইটো মানুহৰ মুখে মুখে কোৱা কথাহে। ভাষা তত্ত্বৰ ফালৰ পৰা চাব গ'লেও এইদৰে ক'ব পাৰি যে শাক্ত+হাটী। শাক্ত মানে হ'ল দুৰ্গা, কালী আদি শক্তি অধিষ্ঠাত্ৰী দেৱী উপাসক বুজায় আৰু 'হাটী' মান গাঁও চুবুৰী বা বাসস্থান। আনহাতে এই অঞ্চলত বহু দুৰ্গা, কালী পূজাৰ থান আছে। এইদৰেই গাঁওখনৰ নাম শাখাতি হ'ল। শাক্ত + হাটী > শাক্ত + আটী > শাক+ আটী =শাংকাটী বা শাখাতি। আনহাতে এই গাঁওখন বৃহৎ লুকী মৌজাৰ অংশ বা শাখা এটা। শাখা হাটী শাখা আটী শাখাটী বা শাখাতি।

শাখাতি গাঁৱৰ শ্ৰীশ্ৰীদুৰ্গা মাঁ, গোঁসানী থানত অনুষ্ঠিত দুৰ্গোৎসৱঃ

অসম ৰাজ্যৰ কামৰূপ জিলাৰ বকো থানাৰ অন্তৰ্গত ১৭নং ৰাষ্ট্ৰীয় ঘাইপথৰ সমীপতে শাখাতি গাঁৱখন অৱস্থিত আৰু ইয়াতে শাখাতি গাঁৱৰ ঐতিহাসিক শ্ৰীশ্ৰী দুৰ্গা মা, গোঁসানী থান অৱস্থিত। সাধাৰণতে সমগ্ৰ ভাৰতবৰ্ষতে এই দুৰ্গোৎসৱ পালন কৰে। আনহাতে শাখাতি গাঁৱৰ লোকসকলে জাতি ভেদ প্ৰথা ত্যাগ কৰি প্ৰত্যেক বছৰে মিলিজুলি এই থানত দুৰ্গোৎসৱ অনুষ্ঠিত কৰে। এই থানত চাৰি দিন তিনি ৰাতি পূজা অৰ্চনা কৰে। এই গোঁসানীৰ পূজাক পন, অউলা, ভৰ আৰু ভাচানী পূজা বুলি চাৰি দিনে মহা পয়োভৰে পূজা কৰে। ইয়াত শক্তি পূজাৰ দেৱী দুৰ্গা, কালী আৰু শিৱক পূজা কৰা হয়। এই থানত মূৰ্তি পূজা কৰা নহয়। অদৃশ্য ৰূপত পূজা কৰা হয়। এই থানত অষ্টমী আৰু নৱমী দিনটোত নৈবেদ্য আগবঢ়ায়। সকলোৱে নিজৰ মনোকামনা অুসৰি আশীৰ্বাদ লয়। এই থানত বলি বিধান প্ৰথাৰ প্ৰচলন আছে। নিজৰ মনোকামনা পূৰণৰ বাবে কিছুমান লোকে নিজাববীয়াকৈ বলি প্ৰদান কৰে। এই প্ৰথা অনুসৰি ব্যক্তিজনে অনা জীৱ-জন্তু বলি দিব পাৰে আৰু বলিৰ বাবে অনা জীৱ জন্তু দুৰ্গা দেৱীৰ নামত মুকুলিমূৰীয়াকৈ এৰিও দিব পাৰে। নৱমী দিনাখনক 'ভৰ পূজা' বুলি কোৱা হয়। সেইদিনা ম'হ বলি দিয়া হয়। ইয়াক বৰ বলি বুলি কোৱা হয়। সেইদিনা সকলো মানুহে আহি পূজাত সেৱা সৎকাৰ কৰি আশীৰ্বাদ লৈ পূজাৰ আনন্দ উপভোগ কৰে। এইদৰে প্ৰত্যেক বছৰে এই থানত শাখাতি গাঁৱৰ মানুহে দুৰ্গোৎসৱ অনুষ্ঠিত কৰে।

শ্ৰীশ্ৰীদুৰ্গা মাঁ, গোঁসানী থানৰ ৰীতি-নীতি আৰু

পূজাৰ পদ্ধতি ঃ

সাধাৰণতে সমগ্ৰ ভাৰতবৰ্ষতে দুৰ্গোৎসৱ উদ্‌যাপন কৰে। লুকী মৌজাৰ শাখাতি এখন ৰাজহ গাঁও। শাখাতি গাঁৱৰ কেঁচাই খাইতী গোঁসানী থান অতি পুৰণি। লুকী আৰু বেকেলী মৌজাৰ সীমাত ই অৱস্থিত। গোঁসানী পূজাসমূহ ৰাইজৰ ভঁৰালৰ বা ৰাজিৰ লোকে চান্দা তুলি বছৰেকত এবাৰ পূজা কৰে। দুৰ্গা পূজাৰ সপ্তমী তিথিৰ দিনা শাখাতি কেঁচাই খাইতি গোঁসানীৰ পূজা আৰম্ভ হয়। পূজাস্থলীৰ অলপ দূৰত পশ্চিমে পেটাভোকোলা এখনি সৰু নৈ বৈ গৈছে। কেঁচাই খাইতি গোঁসানী থান বৃহৎ অঞ্চলৰ ৰাইজে চান্দা তুলি পূজা কৰে। ইয়াৰ পূজাৰীজনক দেউৰী বলি কয়। মুখ্য দেউৰী থকাৰ উপৰিও তিনি-চাৰিজন সহকাৰী দেউৰী থাকে।

সপ্তমী তিথিৰ দিনা ৰাতি থান ঘৰৰ ওচৰতে থকা বেল গছ জোপাৰ পৰা দেউৰীয়ে গছত উঠি বৰ আলফুলকৈ বেল এজোৰা চিঙি আনে। ইয়াৰ আগতে বেলগছডালৰ তলত পূজা কৰা হয়। আৰু ইয়াৰ আগদিনা বেলজোৰ দীপ্ত প্ৰসৱ হৈ থাকে আৰু দেউৰীয়েহে হেনো ইয়াক দেখে। ওজাপালিৰ পাতি ঢোল বজাই বেলজোৰ পূজাৰ মণ্ডপলৈ বৰি আনে। ইয়াক 'বেলবৰণ' বুলি কয়। ইয়াৰ পিছৰ পৰাই গোঁসানী থানত 'মাৰ্লা' পাতি পূজা আৰম্ভ কৰে।

গোঁসানী ঘৰৰ বেদীত পূজাৰ উপৰিও ওচৰত থকা সৰু মন্দিৰৰ ঘৰৰ ভিতৰত দেউৰীয়ে পূজা কৰে। গোঁসানীৰ পূজাক গপ, আউলা, ভৰ আৰু ভাচানী পূজা বুলি চাৰি দিনে মহা পয়োভৰে পূজা কৰে। পূজাত হাঁহ, ছাগলী, পাৰ, ম'হ ৰবাব টেঙা, কোমোৰা আদি বলি দিয়ে। প্ৰবাদ আছে যে আগতে হেনো ইয়াত নৰ বলি দিয়াৰ প্ৰথা আছিল। ভৰ পূজা দিনা শাখাতি গোঁসানীপূজা আৰু ম'হ বলি দিয়া চাবলৈ মানুহ দলদোপ হেন্দোলদোপ লাগি পৰে। ভাচনী দিনা পূজাৰ নৈবেদ্য আৰু বেলজোৰা ওপৰত থকা পেটাভোকলা নদীৰ কালী মন্দিৰৰ ওপৰত থকা ডুবিত বিসৰ্জন দিয়ে। বিসৰ্জনৰ সময়ত মনকৰিবলগীয়া কথা এই যে নৈবেদ্য লৈ যোৱা মানুহজনৰ আগে আগে কিছু ঠাইৰ আঁতৰে আঁতৰে কোমোৰা কাটি যায়।

শাখাতি গোঁসানী থানত পূজাৰান্ত হোৱাৰ পৰা ওজাপালি আৰু দেওধানী নাচে। ৰাইজে পূজাত কেৱল এজনহে দেওধনী নিমন্ত্ৰণ কৰি আনে। কিন্তু পূজাৰ দিনাৰ পৰা শেষলৈকে বহুকেইজনী দেওধানী নচা দেখা যায়। পূজাৰান্তৰ দিনা দেওধনীয়ে আতাহ পাৰি দেও মাতে আৰু ভৱিষ্যত মংগলৰ কথা কয়।

ওজাপালিৰ গীতসমূহ প্ৰাৰ্থনাসূচক। নানা কাহিনী লৈ মাৰে গীত বা ওজা পালি ৰচিত। বিশ্ব ব্ৰহ্মাণ্ড সৃষ্টি, মহাদেৱৰ নানান কাহিনী, সৰস্বতীৰ জন্ম কাহিনী, গাৰো গাৰোৱানীৰ নৃত্যৰ সময়ত গোৱা গীত ইত্যাদিৰে গীতৰ কাহিনী মনোৰঞ্জক। এইবোৰ কাহিনীৰ উপৰিও শাখাতি গোঁসানী থানত বেউলাৰ কাহিনী লৈ গীত গোৱা ৰোমাঞ্চকপূৰ্ণ। সাধাৰণতে বেউলাৰ জন্ম, লখিন্দৰ জন্ম, চান্দ সদাগৰৰ লগত পদ্মাৰ বিৰোধ, কাংকাৰা সাগৰৰ মাজত বাণিজ্যৰ নৌকা নষ্ট, ছয় পুত্ৰ সৰ্প দংশন, চান্দৰ বোৱাৰী বিচাৰি যোৱা, লখিন্দৰ আৰু বেউলাৰ বিয়া আদি ওজাপালি গীত গোৱা হয়। দেওধনীও স্ত্ৰী চৰিত্ৰ সমূহ অংকণ কৰিবলৈ যত্ন কৰে। মাৰে গীতৰ কথা, কল্পনা আৰু উপমাবোৰ অতি চমৎকাৰ যাৰ স্বাদ অপূৰ্ব। গীতবোৰৰ স্বাদে আৰু মধুময় সৌৰভ আজিও গ্ৰামাঞ্চলৰ লোকৰ মন আকৰ্ষিত হৈ আছে।

ওজাপালিৰ গীত ঃ লখিন্দৰ জনম-

অহু ৰাম ৰাম ৰাম নাহাৰে,
অ' দেবাৰ বৰে, বাপেৰ বীজে
হয় বালা লক্ষিন্দৰ
বোলা হৰি মুই ৰাম হৰি ৰাম ৰাম ৰাম
একমাসে লয় বৰ পুৰাণে দুইয়ো মাস

দুয়ো মাসে বিলম্বিল পুৰাণ তিনি মাস
চাৰি মাসে লয় বৰ পুৰাণে পাঁচ মাস।
জ্বালা জুলা খাবাও মাও হাবিলায়।
সাত মাসে লয় বৰ পুৰাণে আঠ মাস
আঠ মাসে লয় বৰ পুৰাণে নশ মাস।
দশ মাসে দস দিনে উদৰ লৰিলা
মাওৰ গৰ্ভ চাৰি লখাই ভূমিত পৰিলা
চাৰি আঙুল জোখা কৰি বতিয়াক মাৰিলা গাঁঠি
সুবাৰ্ণৰ চুন চুনি আনি নাৰীক ফেলাল কাটি।
কেৰে আনিল আলৱা চাউল কেৰে আঁৱা দুধ
পাঁচদিনীয়া পাঁচতী ফেলাই ঘৰ কৰে শুধ।
মাহ দিনীয়া লেখা কৰি মাহেকা ফেলায়
সোণৰ কাটা বিজী আনি কৰণচা বিন্ধায়
কথাত বাঢ়ে কথা খৰিকাত বাঢ়ে কাণ
মাওৰ কোলাত বাঢ়ি আহে পুৰ্ণিমাহৰ চান।
আজিয়ন কালিয়ান লাখাই ডাঙৰ হৈয়া যায়
ইঘৰ সিঘৰ কৰি লখাই ফুৰেৰে বেৰায়।

লখিন্দৰৰ মৃত্যু (লখিন্দৰ দঁক)

ৰাম হে, আজি মৰিম ভাইয়া
অ' ৰেণু ৰেণু কৰে বিহ নাজানিলুং খইলা কি
এই বিহে বিহে মোৰ দমহে পাৰণ হে
আজি মৰিম ভাইয়া।
আৰু ৰাম, আঠু মান পাইলা বিহ নাজানিলুং
খাইলা কি
এই বিহে মোৰ দমহে পাৰণ হে
আজি মৰিম ভাইয়া।
ফেৰামান পাইলা বিহ নাজানিলুং খাইলা কি
এই বিহে মোৰ দমহে পাৰণ হে
আজি মৰিম ভাইয়া।
অ' কোমোৰমান পাইলা বিহ নাজানিলুং খাইলা কি
এই বিহে মোৰ দমহে পাৰণ হে
আজি মৰিম ভাইয়া।
পেটমান পাইলা বিহ নাজানিলুং খাইলা কি
এই বিহে মোৰ দমহে পাৰণ হে
আজি মৰিম ভাইয়া।
বুকুমান পাইলা বিহ, বিহ যায় উজান ধাৰে
কইনা, বিহে বিহে মোৰ দমহে পাৰণ হে
আজি মৰিম ভাইয়া।
গলমান পাইলা বিহ নাজানিলুং খাইলা কি
এই বিহে মোৰ দমহে পাৰণ হে
আজি মৰিম ভাইয়া।
মুৰটাও পাইলা বিহ লখাই নাপায় চেতন
এই ঢলি পৰিল পালাংখিৰ উপৰ হে
আজি মৰিম ভাইয়া।

লখিন্দৰক জীয়াই দিবলৈ বেউলাৰ দেবাগপক মিনতিঃ

বেউলায় বোলে জীয়াই দি মোক
স্বামী লখিন্দৰ
প্ৰণাম কৰে বেউলায় ব্ৰহ্মাৰ চৰণ
তিয়ানতো কেছিলি বাপ, খনিক নট কৰ
নট কৰি জীয়াবা পাৰিবি বালা লখিন্দৰ
আমি নেদং বৰ আই তোক
ধৰমে যে দিব বৰ
ৰউ বাপে পাৰিবি জীয়াবা
তোৰ মাথাৰ চতৰ।
আৰু প্ৰণাম কৰে বেউলা
বিষ্ণুৰ চৰণ
তোকে বোলোং বিষ্ণু বাপ
মোৰে বচন ধৰ

তিথানতো কৈছিল বাপ
খনিক নট কৰ
নট কৰি জীয়াবা পাৰিবি
বালা লখিন্দিৰ
তোকে বোলোং বেউলা আই।
মোৰ বচন ধৰ
আমি নেদং বৰ আই
ধৰমে দবি বৰ
ৰঙে ৰূপে জীয়াবা পাৰিবি
বালা লখিন্দৰ
আৰু প্ৰণাম কৰে বেউলা
গোঁহায়ৰ চৰণ
তোকে বোলা গোঁহায় বাপ
মোৰ বচন ধৰ
তিথানতো কৈছিলি প্ৰভু
খনিক নট কৰা
নট কৰি জীয়াবা পাৰিবি
তোমাৰ মাথাৰে চতৰ
তোকে বোলাং বেউলা আই
মোৰ বচন ধৰ
যেমন তেমন জীয়াই দিম তোক
বেউলা লখিন্দৰ

সামৰণিঃ

ওপৰৰ অধ্যায়বোৰ শ্ৰীশ্ৰী দুৰ্গা মাঁ, গোঁসানী থানৰ বিষয়ে এটি ক্ষুদ্ৰ গৱেষণামূলক আলোচনা আগবঢ়োৱা হৈছে। মোৰ এই ক্ষুদ্ৰ গৱেষণামূলক পত্ৰখন চাৰিটা অধ্যায়ত বিভক্ত। অতি প্ৰাচীন কালৰ পৰাই মানুহে মঠ-মন্দিৰৰ সৈতে ওতপ্ৰোভাৱে জড়িত। লোক জীৱনত মঠ মন্দিৰৰ ভূমিকা গুৰুত্বপূৰ্ণ। এই কেঁচাই খাঁইতি গোঁসানী থানত শাখাতি গাঁৱৰ লোকসকলে মিলি কেনেদৰে দুৰ্গোৎসৱ অনুষ্ঠিত কৰে। সেই বিষয়ে এটি ক্ষুদ্ৰ গৱেষণামূলক আভাস দিবলৈ প্ৰয়াস কৰিছো। শেষত এই গৱেষণা পত্ৰিকাখনৰ লগত জড়িত সকলোকে কৃতজ্ঞাত জনাইছোঁ। ■

- " মই এনেকুৱা এখন আলোচনী উলিয়াব খুজিছোঁ, যিখনৰ সম্পাদক আগতে মৰিব, আলোচনীখন নমৰে।"

-ভবেন্দ্ৰ নাথ শইকীয়া

অধ্যাৱসায়ৰ শক্তি

• জিমণি বৈশ্য •
উঃমাঃ দ্বিতীয় বাৰ্ষিক

এজনী ছাত্ৰীৰ প্ৰেৰণা কাহিনী উচ্চ আকাশচুম্বী ঘৰ আৰু ব্যস্ত ৰাস্তাৰ মাজত সোমাই থকা এখন ব্যস্ত চহৰৰ মজিয়াত আছিল জ্ঞান বৰুৱা একাডেমী নামৰ এখন সৰু স্কুল। সামান্য ৰূপৰ সত্বেও জ্ঞান বৰুৱা একাডেমীয়ে নিজৰ দেৱালৰ ভিতৰতে নিজৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ জীৱনক ৰূপান্তৰিত কৰাৰ সম্ভাৱনা ৰাখিছিল। তাৰ ভিতৰত আছিল দীপ্তি নামৰ এজনী সৰু ছোৱালী, যাৰ যাত্ৰাই বহুতক অনুপ্ৰাণিত কৰিব। তাই ধনী ঘৰৰ ছোৱালী নাছিল। জীৱন নিৰ্বাহৰ বাবে সংগ্ৰাম কৰা পৰিয়ালত জন্মগ্ৰহণ কৰা তাই সৰুৰে পৰাই অসংখ্য প্ৰত্যাহ্বানৰ সন্মুখীন হৈছিল। মাক-দেউতাকে কেৱল দৈনিক খাদ্য ধৰবলৈ বহু সময় কাম কৰিছিল, দীপ্তিক পঢ়া শুনাত সহায় কৰিবলৈ তেওঁলোকৰ বাবে সময় কম আছিল। ফলত স্কুলত প্ৰায়ে হেৰাই যোৱা অনুভৱ কৰিছিল দীপ্তিয়ে। এনেকুৱা পৰিস্থিতিৰ মাজতো দীপ্তিৰ সফল হোৱাৰ জ্বলন্ত ইচ্ছা আছিল। তাই এটা উন্নত ভৱিষ্যতৰ সপোন দেখিছিল, য'ত তাই পৰিয়ালৰ যোগান ধৰিব পাৰিব আৰু দৰিদ্ৰতাৰ চক্ৰৰ পৰা মুক্ত হ'ব পাৰিব। কিন্তু তাই সংগ্ৰাম কৰা ধাৰণাবোৰ যেন অনায়াসে ধৰি লোৱা সহপাঠীসকলৰ ফালে ঘূৰি চাই থাকোঁতে তাইৰ মনত সন্দেহ সোমাই আহিল।

এদিন দীপ্তিয়ে শ্ৰেণীকোঠাত বহি হতাশা অনুভৱ কৰি থাকোঁতে তাইৰ শিক্ষয়িত্ৰী মিছে চৌধুৰীয়ে তাইৰ মনৰ হতাশা বুজি পায় তাইক ক্লাছৰ পাছত তাইৰ ওচৰলৈ গৈ কথা পাতিলে। লগতে তেওঁ দীপ্তিৰ লগত অতিৰিক্ত সময় কটালে, ধৈৰ্য সহকাৰে তেওঁ বহুতো কথা বুজাই দিলে। মিছে চৌধুৰীয়ে দিয়া উৎসাহত দীপ্তিয়ে নিজকে আৰু নিজৰ সামৰ্থ্যক বিশ্বাস কৰিবলৈ ধৰিলে। স্কুলৰ পুথিভঁৰালত পাঠ্যপুথি পঢ়ি আৰু বিভিন্ন ধৰণৰ জ্ঞানমূলক কিতাপ পঢ়ি তাই তাইৰ অগণন ঘণ্টা পঢ়া-শুনাৰ বাবে উছৰ্গা কৰি দিলে। সপ্তাহবোৰ পাৰ হোৱাৰ লগে লগে দীপ্তিৰ পঢ়া-শুনা উন্নত হ'বলৈ ধৰিলে। ইমানবোৰ প্ৰত্যাহ্বানৰ সন্মুখীন হোৱাৰ পাছতো দীপ্তিয়ে হাৰ মানিবলৈ অস্বীকাৰ

কৰিলে। আকৌ হঠাতে দীপ্তিৰ দেউতাক অসুস্থ হৈ কাম কৰিব নোৱাৰা হ'ল। মাকেও দেউতাকৰ লগত প্ৰতিটো সময়ত থাকিব লাগে বাবে কাম কৰিব নোৱাৰা হ'ল, যাৰ ফলত পৰিয়ালটোৰ আৰ্থিক দিশত আৰু অধিক হেঁচা পৰিল। চিকিৎসাৰ বিল বাঢ়ি অহাৰ লগে লগে আৰু তেওঁলোকৰ মূৰৰ ওপৰত উচ্ছেদৰ ভাবুকি আহি পৰাৰ লগে লগে একমাত্ৰ ছোৱালী দীপ্তিয়ে কান্ধত ওজন অনুভৱ কৰিলে। কিন্তু হতাশাৰ ওচৰত বলি হোৱাৰ পৰিৱৰ্তে তাই নিজৰ প্ৰতিকূলতাক নিজৰ দৃঢ়তাৰ বাবে ইন্ধনলৈ ৰূপান্তৰিত কৰিলে। স্কুলৰ পাছত তাই পৰিয়ালক পোহপাল দিয়াত সহায় কৰিবলৈ বহুতো কাম কৰিছিল যেনে— বেলেগৰ ঘৰত কাপোৰ, বাচন ধোৱা আৰু লগতে তাই সন্ধিয়া সময়ত দোকানতো কাম কৰিবলৈ লৈছিল। এই সকলোবোৰৰ পছাতো তাই নিজৰ পঢ়াটো পঢ়ি গৈছিল। ক্লান্তি আৰু অনিশ্চয়তাৰ মাজতো তাই নিজৰ সপোনবোৰ এৰি দিবলৈ অস্বীকাৰ কৰিছিল।

বিদ্যালয় বৰ্ষ শেষৰ সময় ওচৰ চাপি অহাৰ লগে লগে দীপ্তিয়ে তাইৰ আটাইতকৈ ডাঙৰ প্ৰত্যাহ্বানৰ সন্মুখীন হ'ল — চূড়ান্ত পৰীক্ষা। নিজৰ যোগ্যতা প্ৰমাণ কৰিবলৈ তাই সংকল্পবদ্ধ হৈ নিজক পৰীক্ষাৰ প্ৰস্তুতিৰ কামত ঢালি দিলে, ৰাতিলৈকে তাই পঢ়ি থকা হ'ল। পৰীক্ষাৰ দিনটো আহি পোৱাত তাই আগতে কেতিয়াও অনুভৱ নকৰা আত্মবিশ্বাসৰ ভাব এটা লৈ শ্ৰেণীকোঠাৰ ভিতৰলৈ সোমাই গ'ল। পৰীক্ষা দি আহি তাই ফলাফললৈ অপেক্ষা কৰি থাকিল। ফলাফলৰ দিনা তাইৰ জীৱনটো সলনি হৈ গ'ল। কাৰণ তাই কেৱল পৰীক্ষাত উত্তীৰ্ণ হোৱাই নহয় ক্লাছৰ ভিতৰত শীৰ্ষৰ নম্বৰ লাভ কৰিছিল তাই। তাইৰ চুকৰ পৰা আনন্দৰ চকুলো বৈ আহিল যেতিয়া তাই উপলব্ধি কৰিলে যে— তাইৰ সকলো কঠোৰ পৰিশ্ৰম ত্যাগ অৱশেষত ফল দিলে। নতুনকৈ পোৱা আত্মবিশ্বাস আৰু শৈক্ষিক সফলতাৰে দীপ্তিক ভাল কলেজত পঢ়িবলৈ বৃত্তিৰ প্ৰস্তাৱ দিয়া হ'ল, য'ত তাই অভিযন্তা হোৱাৰ সপোন পূৰণ কৰিব । হাইস্কুল শীক্ষান্ত পৰীক্ষাত কেপ আৰু গাইড পিন্ধি মঞ্চত থিয় হৈ থাকোঁতে তাইৰ দৰ্শকৰ মাজত গৌৰৱান্বিত মুখৰ সাগৰখনলৈ চাই থাকিল। সেই মুহূৰ্ততে দীপ্তিয়ে গম পালে যে কোনো বাধাই বেছি ডাঙৰ নহয়, কোনো সপোনে বেছি দূৰবৈ নহয়। অদম্য দৃঢ়তাৰে তাই প্ৰতিকূলতাক জয় কৰি আগতকৈ পৰৱৰ্তী অধ্যায়ত ভৰি দিয়াৰ লগে লগে তাই এই মূল্যৱান শিক্ষাটো কঢ়িয়াই লৈ ফুৰিছিল যে অধ্যৱসায় আৰু নিজৰ ওপৰত বিশ্বাস থাকিলে সকলো সম্ভৱ। ■

ৰংজুলিৰ বাঁহ সংস্কৃতিঃ এক চমু আলোকপাত

• ভূমিজা তালুকদাৰ •
প্ৰাক্তন ছাত্ৰী

ৰংজুলি অঞ্চলৰ ভৌগলিক অৱস্থান ঃ অসমৰ একমাত্ৰ বৃহৎ নদী ব্ৰহ্মপুত্ৰৰ দক্ষিণ পাৰে অৱস্থিত ৰংজুলি অঞ্চলতো দুধনৈ সমষ্টিৰ অন্তৰ্গত। ১৭ নং ৰাষ্ট্ৰীয় ঘাইপথটো এই অঞ্চলৰ মাজেৰে পাৰ হৈছে। এই অঞ্চলৰ জনসংখ্যা প্ৰায় ১,০৯,০৯৪ হ'ব। এই অঞ্চলটো ২৫৬ কিঃমিঃ জুৰি আগুৰি আছে। এই অঞ্চলৰ জনবসতি মজলীয়া। বিভিন্ন জাতি-জনজাতিৰ লোক ইয়াত বসবাস কৰে। অঞ্চলটোক কেন্দ্ৰ কৰিয়েই মূল ঘাইপথৰ দক্ষিণ দিশত ইয়াৰে সাপ্তাহিক আৰু দৈনিক বজাৰ গঢ়ি উঠিছে। যাৰ ফলত স্থানীয় ৰাইজৰ প্ৰয়োজন পূৰণ কৰাৰ উপৰিও যাতায়াত তথা যোগাযোগৰ কেন্দ্ৰবিন্দু হিচাপে চিহ্নিত হৈছে। এই অঞ্চলটোত বিভিন্ন উৎসৱ-পাৰ্বণো অনুষ্ঠিত হৈ থাকে। দুৰ্গা পূজাৰ সময়ত ইয়াত দশমীৰ দিনাখন ৰাৱন বধ কাৰ্য অনুষ্ঠিত কৰে য'ত বিভিন্ন জাতি-জনজাতিৰ লোকৰ সমাৱেশ ঘটে। আকৌ প্ৰায় আধা কিঃমিঃ মান দূৰৈত ৰঙৰ উৎসৱ হোলীৰ সময়ত অসমৰ ভিতৰিতে দ্বিতীয় স্থানপ্ৰাপ্ত দৌল মহোৎসৱ অনুষ্ঠিত কৰে। ইয়াতো অগণন লোকৰ সমাৱেশ ঘটে।

এই ৰংজুলি অঞ্চলৰ পৰা প্ৰায় ৬ কিঃমিঃ দূৰত অৱস্থিত দৰংগিৰি কলৰ বজাৰ এছিয়াৰ ভিতৰতে বৃহৎ কলৰ বজাৰ আৰু প্ৰায় ৯ কিঃমিঃ উত্তৰে এখন ডাঙৰ চাহৰ বাগানো আছে। এই চাহপাত বিভিন্ন ঠাইলৈ ৰপ্তানি হয়। এই ৰংজুলি অঞ্চলৰ বজাৰৰ কাষতে উপস্বাস্থ্য কেন্দ্ৰ এটিও আছে। এই স্বাস্থ্যকেন্দ্ৰটো হোৱা বাবে ইয়াৰ জনসাধাৰণৰ স্বাস্থ্যৰ ক্ষেত্ৰত বিশেষভাৱে উপকৃত হোৱা পৰিলক্ষিত হৈছে।

এই অঞ্চলটোৰ ওচৰে-পাঁজৰে পাহাৰ-পৰ্বতেৰে ভৰপূৰ। ইয়াত ওচৰে-পাঁজৰে প্ৰচুৰ পৰিমাণে ধানখেতি হোৱা দেখা যায়। ধানখেতিৰ উপৰিও তামোল, পাণ, আদা, হালধি, কল আদি খেতিৰ বাবেও এই অঞ্চলৰ মাটিত অতি উপযোগী। আমাৰ ৰংজুলি অঞ্চলটোৰ

মাটিৰ বিশেষ বৈশিষ্ট্য আছে। সেয়েহে ঠায়ে ঠায়ে ইয়াত প্ৰচুৰ পৰিমাণে ইটাৰ ভাটিসমূহ গঢ় লৈ উঠাত সহায় হৈছে। ইয়াৰে ইটাসমূহ দূৰ-দূৰণিলৈ ৰপ্তানি হয়। অতি দৰিদ্ৰ আৰু মধ্যবিত্ত লোকসকলে এই ইটাৰ ভাটি সমূহত কাম কৰি নিজৰ পৰিয়ালটোক পোহপাল দিয়াৰ লগতে ল'ৰা-ছোৱালীক স্কুল-কলেজ পঢ়োৱাৰ ক্ষেত্ৰতো আৰ্থিকভাৱে উপকৃত হৈছে।

এই অঞ্চলটোতে এটি কালী মন্দিৰো অৱস্থিত। য'ত প্ৰতি বছৰে এদিনীয়া কাৰ্যসূচীৰে পূজা পতা হয় আৰু এই পূজাত বহু দূৰ-দূৰণিৰ পৰা ভক্তসকলৰ সমাগম ঘটে। এই মন্দিৰৰ ওচৰতে এখন সংস্কৃত স্কুলো আছে। ইয়াৰ কিছুদূৰত হাইস্কুল, এখন উচ্চতৰ মাধ্যমিক বিদ্যালয়, এখন প্ৰাথমিক বিদ্যালয়ৰ লগতে ৰংজুলি গাঁও পঞ্চায়ত অৱস্থিত।

এনেদৰে বিভিন্ন দিশৰ পৰা ৰংজুলি অঞ্চলৰ ভৌগলিক অৱস্থান অতি বিচিত্ৰ ৰূপত দেখা যায়। ৰংজুলি অঞ্চলৰ চাৰিসীমা - পূবে - শালঝাৰ, পশ্চিমে - শ্মশান, উত্তৰে - খেতিপথাৰ, দক্ষিণে - বহুগাঁও, পাহাৰ।

ৰংজুলি অঞ্চলৰ জনগাঁথনিঃ

গোৱালপাৰা জিলাৰ পূব দিশত অৱস্থিত এই অঞ্চলটোত কোচ ৰাজবংশী, কলিতা, ৰাভা, বড়ো আদি জনগোষ্ঠীৰে ভৰপূৰ। ইয়াত বসবাস কৰা বিভিন্ন জনগোষ্ঠীসকলৰ মাজত বিভিন্ন ধৰ্ম, বৰ্ম, ভাষা, সংস্কৃতি আদিৰে মহীয়ান হৈ থকা বাবে বাৰে বৰণীয়া সমাজৰ একতাৰ এনাজৰীডাল অতি সুদৃঢ় ৰূপত গঢ় লৈ এক মহান মানৱ জাতি গঢ়ি উঠিছে। সুদূৰ ভৱিষ্যতলৈও এই বিভিন্ন জনগোষ্ঠীৰ মাজত ঐক্য সংহতি সুদৃঢ় কৰি ৰখাত সহায় কৰিছে একমাত্ৰ ধৰ্মীয় চিন্তাধাৰাৰ মানৱতাবাদেৰে। অতীতৰে পৰা এই জনগোষ্ঠীসমূহৰ মাজত এক মধুৰ সম্পৰ্ক বৰ্তী আছে। এই অঞ্চলটোত হোৱা বিভিন্ন পূজা, উৎসৱ-পাৰ্বণত সকলোৱে মিলি অংশগ্ৰহণ কৰে।

ৰংজুলি অঞ্চলৰ সাংস্কৃতিক পৰিচয়ঃ

ৰংজুলি অঞ্চলটোত বিশেষ কৃতিত্ব অৰ্জন কৰিব পৰাকৈ কোনো কলা-সংস্কৃতিৰ চৰ্চা আগতে হোৱা নাছিল বুলিব পাৰি। লোক সংস্কৃতিৰ ক্ষেত্ৰত অৱশ্যে গাঁৱৰ লোকসকল কিছু সচেতন। গীত-মাতৰ ক্ষেত্ৰত লোকগীত বা বনগীত গোৱা মানুহৰ সংখ্যা যথেষ্ট আছে যদিও তেওঁলোকৰ কোনেও অনাতাঁৰ শিল্পী বা বিশেষ জনপ্ৰিয় হ'ব পৰা নাই। বহু আগৰ পৰাই এই অঞ্চলত যাত্ৰাভিনয় প্ৰচেষ্ট চলিছিল। ৰংজুলিৰ বহু কেইজন ব্যক্তিয়ে যাত্ৰা পাৰ্টীত অভিনয় কৰি দক্ষতা দেখুৱাব পাৰিছে। বৰ্তমান যাত্ৰাপাৰ্টী নাই যদিও ইয়াৰ প্ৰতি আকৰ্ষণ কমা নাই। এতিয়া অৱেশ্য আধুনিক গীত মাতৰ চৰ্চা আৰু বিভিন্ন ধৰণৰ নৃত্য চৰ্চা কম-বেছি পৰিমাণে চলি আছে।

এই ৰংজুলি অঞ্চলৰ যুৱক-যুৱতী, শিশুসকলো গাঁৱৰ মাজত গীত, জিকিৰ গোৱাৰ উপৰিও বিহু নৃত্য, একক নৃত্য, দলীয় নৃত্য, বড়ো নৃত্য আদি আন ঠাইৰ মঞ্চ প্ৰতিযোগিতাসমূহতো অংশগ্ৰহণ কৰে। প্ৰত্যেকৰে সংস্কৃতি বেলেগ বেলেগ যদিও সকলোৱে সকলৰ সংস্কৃতিক সন্মান কৰে। বহাগ বিহুৰ সময়ত এই ৰংজুলি অঞ্চলত বসবাস কৰা সকলোৱে মিলিজুলি মঞ্চ বিহু উদযাপন কৰে। একদৰে বড়োসকলৰ বাথৌ, লেঙামাৰা, গোহালি পূজা আদি পূজাবোৰত সকলোৱে ভাগ লয় আৰু মিলপ্ৰীতিৰে কৰে।

ৰংজুলি অঞ্চলৰ বিয়া আদিৰ ক্ষেত্ৰতো নাথ, কলিতা, ৰায়, বড়ো, গাৰো, ৰাভা, মুছলিম আদি সকলো সম্প্ৰদায়ৰ লোকৰ মাজত অহা-যোৱা, সহায়-সহানুভতিৰ ভাব দেখা পোৱা যায়। ৰংজুলি অঞ্চলৰ মন্দিৰ, সভা, পূজা-পাৰ্বণ, কায়স্থপাৰা গাঁৱৰ দৌল উৎসৱ, ৰাস পূজা আদি মঞ্চত সাংস্কৃতিক সন্ধিয়া

উদযাপন কৰা হয়। ইয়াত সকলো সম্প্ৰদায়ৰ লোকে একেলগে উপভোগ কৰে। নৃত্য গীত আদিত অংশ গ্ৰহণ কৰে। ৰংজুলি অঞ্চলৰ লোকসকলৰ মাজত আগৰ তুলনাত বৰ্তমান সাংস্কৃতিক দিশত বহুখিনি আগুৱাই যাব পাৰিছে।

ৰংজুলি অঞ্চলৰ বাঁহৰ ভূমিকাঃ

অতি পুৰণি কালৰে পৰা গোৱালপাৰা জিলাৰ ৰংজুলি অঞ্চলত বাঁহ গছে গুৰুত্বপূৰ্ণ ভূমিকা বহন কৰি আহিছে। বাঁহ গছ মানৱ জীৱৰ সহায় সাৰথী জীৱন-মৰণৰ সহযাত্ৰী। আমাৰ ৰংজুলি অঞ্চলত বিভিন্ন প্ৰজাতিৰ বাঁহ গছ আছে। তাৰ ভিতৰত ভলুকা, জাতি, জাউঠি, তাৰি আদি বাঁহসমূহ প্ৰচুৰ পৰিমাণে আছে। এই অঞ্চলৰ প্ৰতিঘৰ মানুহৰে বাৰীৰ পাছফালে বাঁহ বাগানত প্ৰচুৰ পৰিমাণে বাঁহ গছ দেখা যায়। আমাৰ ৰংজুলি অঞ্চলৰ প্ৰায় সকলো মানুহৰ ঘৰতে গোহালি ঘৰ, ৰান্ধনী ঘৰ, হাঁহ-কুকুৰাৰ গড়াল আদি আছে। এই বাঁহসমূহৰ খুঁটা, বেৰ, চাল, দৰ্জা আদি বাঁহৰ পৰাই সজা হয়। কিচুসংখ্যক মহিলাই এতিয়াও ৰান্ধনী শালত সন্ধিয়া সময়ত ভাত ৰান্ধোতে চাকি বা দত ব্যৱহাৰ কৰে আৰু এই চাকি ৰখা সজুলি বিধক ৰংজুলি অঞ্চলত 'গাছা' বুলি কয়। এই গাছাখন বাঁহেৰে তৈয়াৰী। জুই ফুৰাবলৈ বাঁহৰ চুঙাও ব্যৱহাৰ কৰে আৰু দেখা পাও যে, কিছুসংখ্যক লোকৰ ঘৰত এতিয়াও ৰন্ধন কাৰ্যত বাঁহেৰে তৈয়াৰী সামগ্ৰী ব্যৱহাৰ কৰে। ইয়াৰ উপৰি কৃষকসকলে কৃষি কাৰ্যত ব্যৱহাৰ কৰা সঁজুলি যেনে - যুৱলী, এচাৰি, মৈ, দাকৰা আদিৰ প্ৰস্তুতকৰণ বাঁহৰ পৰাই হয়। এনেদৰে আৰু বহুধৰণৰ সঁজুলি বাঁহৰ পৰা সাজি উলিয়াব পাৰি।

শিপিনীসকলে তাঁত ববলৈ ব্যৱহাৰ কৰা প্ৰায়বোৰ সঁজুলি বাঁহেৰে তৈয়াৰী। যেনে- উঘা, চেৰেকী, চেৰি, গুৰি, বচুঙা, বাটি কড়া খুটি, তাঁতৰ খুঁটা আদি সকলোবোৰ সামগ্ৰীয়েই তাতশালৰ বাবে ্তি প্ৰয়োজনীয়। ৰংজুলি অঞ্চলত ঝাৰু আৰু ধূপকাঠি সকলো দুখীয়া শ্ৰেণীৰ লোকে উৎপাদন কৰে আৰু বজাৰত বিক্ৰী কৰি অৰ্থ উপাৰ্জন কৰি নিজৰ পৰিয়াল চলোৱাত সহায় হৈছে। এই অঞ্চলৰে সৰদাৰপাৰা গাঁৱৰ শ্ৰীযুত কন্দৰ্প কলিতাই (ককা) আজিৰ পৰা প্ৰায় চল্লিশ বছৰ আগৰ পৰাই কুটিৰ শিল্প তৈয়াৰ কৰি আহিছে। সেইবোৰৰ ভিতৰত জাপি, কুলা, ডলা, চালনি, বৰ চালনি, জাকৈ, খালৈ, পাচি, খৰাহী, উষা, চেৰেকী, ঢাৰী আদি।

তেওঁ বাঁহৰ পৰা উৎপাদিত এই সামগ্ৰীসমূহ ওচৰৰ সাৱাপাৰা, আমজোঙা, দৰংগিৰি, ধনুভাঙা আদি বজাৰত বিক্ৰী কৰে। গতিকে বাঁহগছ এবিধ অতি প্ৰয়োজনী উদ্ভিদ। এইবিধ উদ্ভিদক বাদ দি মানুহে জীৱন-যাপন কৰাটো সম্ভৱ নহয়।

গৰু, ম'হ আদি পোহনীয়া জন্তুবোৰক দৰখ দিবলৈ খুটি ব্যৱহাৰ কৰা হয় আৰু এই খুটি বাহেৰে তৈয়াৰী। ঘৰৰ ভেটি মাটিৰ সীমা বা চৌপাশটো ঘেৰীবলৈ গড় খাৰৈৰ ওপৰত জেওৰা দিয়া হয় আৰু এই জেওৰাবোৰ সাধাৰণতে বাঁহেৰে বন্ধা হয়। এই অঞ্চলৰ প্ৰায়ভাগ লোকৰ ঘৰতে ফুলৰ বাগিচা আছে আৰু এই বগিচাসমূহ সুৰক্ষিত কৰি ৰাখিবলৈ চাৰিওফালে বাঁহৰ জেৰৱা দিয়া দেখা যায়।

এই বৃহৎ ৰংজুলি অঞ্চলৰ প্ৰায়ভাগ লোকৰ ঘৰতে প্ৰচুৰ পৰিমানৰ বাঁহ গছ আছে। এই বাঁহগছসমূহ বহু দূৰ-দূৰণিলৈ ৰপ্তানি কৰা হয়। এই বাঁহগছসমূহ বিক্ৰী কৰি বহুসংখ্যক দৰিদ্ৰ, মধ্যবিত্ত শ্ৰেণীৰ লোকে আৰ্থিত দিশত বিশেষভাৱে লাভান্বিত হৈ জীৱন নিৰ্বাহ কৰি আছে।

ৰংজুলি অঞ্চলৰ মহাজনপাৰা গাঁৱৰ শ্ৰীযুত দীনেশ ৰাভা, শ্ৰীযুত তপন কলিতা আৰু শ্ৰীপ্ৰহ্লাদ ৰায় নামৰ এই লোক তিনিজনক সোধ-পোচ কৰাৰ পাছত জানিবলৈ পালোঁ তেওঁলোকে হেক্টৰ মাটিত বাঁহ বিক্ৰী

কৰি বছৰেকত ভালেখিনি ধন উপাৰ্জন কৰে।

দেখিবলৈ পোৱা মতে এই অঞ্চলৰ বহুকেইটা দৰিদ্ৰ শ্ৰেণীৰ লোকে বাঁহ বিক্ৰী কৰিয়েই আৰ্থিক দিশটোত বিশেষভাৱে স্বাৱলম্বী হৈ আহিছে।

অসমীয়া লোক-সংস্কৃতিত বাঁহৰ ভূমিক ঃ অসমৰ লোক সংস্কৃতিৰ বিশাৰ প্ৰাঙ্গণত বাঁহ গছ অতীজৰে পৰা গুৰুত্বপূৰ্ণ ভূমিকা বহন কৰি আহিছে। জন্মৰ পৰা মৃত্যুলৈকে বাঁহৰ লগত মানুহৰ অতপ্ৰোত সম্পৰ্ক আছে।

বাঁহগছ অসমীয়া মানুহৰ ঘৰ গৃহস্থিৰ সহায়-সাৰথি, বিপদ-আপদৰ বন্ধু আৰু অৰ্থ উপাৰ্জনকাৰী অতি মূল্যৱান সম্পদ। গাঁৱলীয়া তিৰোতাই বাঁহৰ পৰা নাক, কাণৰ অলংকাৰ পাতিও গঢ়ায়। বাঁহৰ পৰা খেতি আৰু বংশ বৃদ্ধিৰ বাবে ভৌগলিক অৱস্থিত আৰু জলবায়ু প্ৰধান ভূমিকা পালন কৰে। উত্তৰ পূব ভাৰতৰ সেমেকা জলবায়ু বাঁহগছৰ খেতিৰ বাবে বিশেষ উপযোগী। ভৌগলিক অঞ্চলৰ পাহাৰ, ভৈয়াম, হাবি-বননি, নৈৰ পাৰ আৰু গাঁৱৰ প্ৰত্যেক ঘৰ লোকৰে বাৰীৰ পিছফালে বাঁহ বাগানত প্ৰচুৰ পৰিমাণে বাঁহগছ দেখা যায়।

উত্তৰ পূৰ্বাঞ্চলত বিভিন্ন প্ৰজাতিৰ বাঁহগছ পোৱা যায়। এই প্ৰজাতিসমূহে ভাৰতবৰ্ষত দৈনন্দিন বিভিন্ন শিল্পউদ্যোগৰ প্ৰয়োজন হোৱা ষাঠি শতাংশৰো অধিক বাঁহগছ যোগান ধৰি আহিছে। ৰাষ্ট্ৰীয় বাঁহ মিছনৰ তথ্যানুসাৰে সমগ্ৰ পৃথিৱীত ১২,০৫৩ টা প্ৰজাতিৰ বাঁহগছ পোৱা যায়। ইয়াৰে ১৪৮ টা জাতৰ বাঁহগছ ভাৰতবৰ্ষত দেখা যায়। উত্তৰ পূৰ্বাঞ্চলত ৯০ বিধ ভিন্ন প্ৰজাতিৰ বাঁহগছ পোৱাৰ বিপৰীতে অসমত ৩৪ প্ৰকাৰ বাঁহগছ উপলব্ধ হয়। উত্তৰ পূব ভাৰতত ভলুকা, জাতি, মোকাল, কাঁক, এছপৰা, কলচি, ঘূৰা, মূৰুলি, লতা আদি বিবিধ প্ৰজাতিৰ বাঁহ গছ আছে।

অসমৰ সকলোবোৰ জিলাতে কম-বেছি পৰিমানে বাঁহগছৰ খেতি থাকিলেও কামৰূপ, নলবাৰী, বৰপেটা, দৰং, কোকৰাঝাৰ, নগাঁও, তিনিচুকীয়া, যোৰহাট, গোৱালপাৰা জিলা আদিত প্ৰচুৰ পৰিমাণৰ বাঁহ গছ উৎপাদিত হয়।

গাৰ্হস্থ্য জীৱনত বাঁহগছে বিভিন্ন কৰ্ম শিল্পৰ সমাহাৰেৰে প্ৰস্তুত কৰা গাঁৱৰ বৰ নামঘৰ, জিৰণি চ'ৰা, সত্ৰ, মঠ, মন্দিৰ আদি। গৰু -ম'হৰ থকা গোহালিঘৰ, হাঁহ-কুকুৰাৰ গড়াল, ছাগলীৰ বাঁহ আদি এই বাঁহেৰে নিৰ্মাণ কৰা হয়। গোহালিঘৰৰ খুঁটাবোৰ ভলুকা বাঁহেৰে বৰ মজবুটকৈ লগোৱা হয়। গৰু-ম'হক আহাৰ খোৱাৰ সুবিধাৰ্থে বাঁহেৰে নিৰ্মিত কিছুমান দলাৰ সদৃশ সঁজুলি প্ৰস্তুত কৰি তাত ঘাঁহ-খেৰ আদি খাবলৈ দিয়া হয়। গৰু-ম'হক দৰখ দিয়া খুটিকেইটা সামৰি গোহালিঘৰৰ বিতৰ আৰু বাহিৰত বন্ধি ৰখা আটাইবোৰ খুটি বাঁহেৰে তৈয়াৰ কৰা হয়। গৰু-ম'হ খীৰাবালৈ ডাঙৰ ভলুকা বাঁহেৰে বনাই লোৱা সঁজুলি আজিও গাঁওবোৰতে প্ৰচলিত হৈ আহিছে।

গৃহস্থৰ প্ৰয়োজনীয় অচবাব পত্ৰ যেনে চকী, মেজ, বহা ধাৰী, শোৱা ধাৰী, নম-প্ৰসঙ্গৰ ধাৰী, ধান, সৰিয়হ আদি ৰদত দিবলৈ ব্যৱহাৰ কৰা ধাৰী আদি বাঁহেৰে সাজি লৈছিল। চোতাল ঘৰ আদি ঝাৰু দিবলৈ ব্যৱহাৰ কৰা বাঢ়নী মুঠিও গাঁৱৰ বাঁহেৰে সাজি উলিওৱা হয়। ঘৰৰ চিলিং, চুক কোণ আদি পৰিষ্কাৰ কৰিবলৈ বাঁহৰ ব্যৱহাৰ হয়। গোঁসাইঘৰৰ আসনৰ উপৰিও পূজা-পাতলত পুৰোহিত বহিবলৈ বনোৱা ফুলাম ঢাৰি, পূজাৰ ফুল তোলা কুকী, মাহ-প্ৰসাদ, উপকৰণ, লাৰু, কল আদি ৰাখিবলৈ বিভিন্ন আকৃতি প্ৰকৃতিৰ খৰাহী আৰু ডলা আদিও ঘৰৰ বাঁহেৰে তৈয়াৰ কৰি লয়।

অতীজৰে পৰা বাঁহেৰে নিৰ্মিত প'ল, জুলুকি, জাল দলঙা, জোৱাৰ, টিয়াৰ, জাকৈ, খালৈ, চেপা, বৰশি আদি সঁজুলি বাৰীৰ বাঁহেৰে তৈয়াৰ কৰি মাছ ধৰি আহিছে। বাঁহৰ কোমল গাছৰ পৰা অতি সুগন্ধি আচাৰ এবিধ বনোৱা হয়। বাঁহৰ চুঙাৰ দৈৰ স্বাদ আৰু তৃপ্তি

সকলোৰে প্ৰিয় খাদ্য। বাঁহৰ গাজৰ পৰা কৰা এবিধ খাদ্য দ্ৰব্য সি দুই প্ৰকাৰৰ। কুটি আৰু খুন্দা কৰা বাঁহৰ গাজ পানী দি কলহত ভৰাই যেতিয়া সি টেঙা হয় তেতিয়া তাক 'পকা খৰিচা' বোলে আৰু তাৰ আঞ্জা খোৱা যায়। কুটা বাঁহ গছ শুকাই গুৰি কৰিলে তাৰ নাম 'শুকান খৰিচা' হয়। তাকো আঞ্জা বনাই খোৱা হয়। অসমৰ সাধাৰণতে সাৰুৱা ঠাইসমূহত বাঁহ গছ আপোনা আপুনি গজি বংশ বৃদ্ধি হয়। ইয়াৰ উপৰিও এইবিধ উদ্ভিদ শৈল্পীক আৰু ব্যৱসায়িকভাৱে অত্যন্ত লাভজনক হোৱা বাবে অসমৰ মানুহে চাহ বাগানৰ সদৃশ্যৰে বাঁহৰো বাগিচা পাতি লয়। ফাগুন মাহৰ পৰা বহাগ মাহ পৰ্যন্ত বাঁহৰ মূৰা ৰোপণ কৰাৰ বাহিৰেও বাঁহৰ পুলিও ৰোৱা হয়। সময় সুবিধা আৰু উপযুক্ত পৰিৱেশ বিশেষে ধানৰ বীজ সিঁচাৰ দৰে বাঁহৰ গুটিও সিঁচা হয়। কিয়নো বাঁহগছ কেতিয়াবা ফুলে। বাঁহ গছ সাধাৰণতে নফুলে। ফুলিলে প্ৰায় ষাঠি বছৰ বয়সতহে ফুলে। বাঁহগছ যেতিয়া ফুলিবলৈ লয় একলগে বহুতো চোপা বাঁহ গছ ফুলিবলৈ লয়। বাঁহৰ গছ ফুলিলে এন্দুৰৰ উপদ্ৰব বৃদ্ধি পায়। এক কিলোগ্ৰাম বাঁহ গছৰ গুটিৰ পৰা সত্তৰ হেজাৰ বাঁহ গছৰ পুলি প্ৰজনন কৰিব পাৰি। বাঁহ গছ এবাৰলে সহজে নমৰে। অসমীয়া লোক সংস্কৃতিৰ আহিলা অসমীয়া বোৱনী শিপিনীৰ তাঁত শালখনতো বাঁহৰ ব্যৱহাৰ অপৰিহাৰ্য। তাঁতশালৰ প্ৰয়োজনীয় উঘা, চেৰেকী, ৰাচ দহানি, চিয়াৰি, চেৰি, গুৰি, গৰকা, নাচনী বাৰী, চিটিকনী, বচুঙা, বাটি কঢ়া খুঁটি, তাঁতৰ খুঁটা আটাইবোৰ সজুলিয়ে অসমীয়া লোক সংস্কৃতি আৰু কাৰ শিল্পীৰ সন্দুৰ চানেকি।

অসমৰ চোকে-কোণে যিমান বোৰ কাগজ কলৰ উদ্যোগ আছে এই কাগজ কল সমূহত বাঁহ গছৰ পৰা কাগজ তৈয়াৰ কৰা হয়। স্কুল-কলেজ, অফিচ-কাছাৰী আদিত বিভিন্ন অনুষ্ঠান-প্ৰতিষ্ঠানত বিভিন্ন ধৰণে ব্যৱহাৰ কৰে। ঠিক একেদৰে টকা-পইচাৰ ক্ষেত্ৰত কাগজৰ যিবোৰ নোট যেনে- পাঁচ টকীয়া, দশ টকীয়া, হাজাৰ টকীয়া আদি নোটবোৰ এই বাঁহ গছৰ পৰাই তৈয়াৰ কৰা হয়। এই টকা পইচাৰ নোটবোৰৰ লগত মানুহৰত অতপ্ৰোত সম্বন্ধ আছে।

পইচা (কাগজৰ নোট) নহ'লে মানুহ বৰ্তান যুগত চৰিবলৈ কঠিন হৈ পৰিছে। বাঁহ গছৰ পৰা প্ৰস্তুত কৰা কাগজৰ ওপৰত ব্যৱহাৰ কৰা কথা কৈ শেষ কৰিব নোৱাৰি।

অসমীয়া লোক সংস্কৃতিত মাঘ বিহুত মানুহ বিহুৰ দিনা ৰাতিপুৱা গা-পা ধুই ৰাইজৰ সকলো ব্যক্তিয়ে মেজিঘৰ সাজি জুই পুৱায় আৰু সৰুৰে ডাঙৰৰ আশীৰ্বাদ লয় আৰু ৰাতি সকলো ৰাইজৰ লোকে একগোট হৈ ভোজ ভাত খোৱাৰ নিয়ম আছে আৰু এই মেজিটো সাঁজোতে বাঁহ গছৰ ব্যৱহাৰ হয়। এই বাঁহেৰে মেজিঘৰ বিলাক মজবুত কৈ সাজি উলিওৱা হয়। ওপৰত খেৰ, নৰা আদি দি মেজিটো আতকধুনীয়া কৰি তোলে।

মানুহৰ দৈনন্দিন জীৱনত ব্যৱহাৰ্য বাঁহ অসমৰ নানা প্ৰান্তত নানা ৰূপে পূজিত হয়। বাঁহক বিভিন্ন শক্তিৰ প্ৰতীক ৰূপে ধৰা হয়। বাঁহে বাঁহে ঘহনি খাই জুই উঠে বাবে ইয়াক অগ্নিৰ প্ৰতীক ৰূপে ধৰা হয়। অবিভক্ত গোৱালপাৰা জিলাত অনুষ্ঠিত হয় আৰম্বৰপূৰ্ণভাৱে বাঁহ পূজা। বাঁহ পূজা উত্তৰবংগৰ ভালেমান ঠাইত আছে যদিও গোৱালপাৰা দক্ষিণাঞ্চল আৰু গাৰোপাহাৰ জিলাৰ হাজংসকলৰ মাজত ব্যাপকভাৱে ইয়াৰ প্ৰচলন দেখা যায়। এই পূজাৰ দেৱতাক 'মদন কাম' বা 'গোপাল' বুলি কোৱা হয় কাৰণে তেওঁলোকে ইয়াক 'বাঁহ পূজা' বুলি কয়। দীঘল দীঘল বাঁহ দুডাল চাচি চুৰকি পোন কৰি এডালত ৰভা এডালত বগা কাপোৰ মেৰিয়াই লৈ ওপৰত চোৱৰ বান্ধি দি থিয় কৰাই ৰাখে। সেই বাঁহৰ কাষতে এডালত জাকৈ, খালৈ আৰু অৰ্ধভগ্ন নাঙল আঁৰি থোৱা হয়। বাঁহ তিনিডালৰ গুৰিত তিনি দিন ধৰি নৈবদ্য, নৃত্য গীতেৰে পূজা চলে।

অসমৰ গ্ৰাম্য অঞ্চলত বাঁহ সংস্কৃতিৰ ভূমিক গুৰুত্বপূৰ্ণ। বাঁহক লৈ অনেক অন্ধবিশ্বাস, জনবিশ্বাস জড়িত হৈ আছে। জন্ম, বিবাহ, মৃত্যুৰ লগত বাঁহৰ সম্বন্ধ অপৰিহাৰ্য। বাঁহৰ চোঁচেৰে আগৰ দিনত কেঁচুৱাৰ নাৰীকটা হৈছিল। আকৌ বাঁহেৰে বিয়াত ৰভা দিয়া হৈছিল আৰু এতিয়াও প্ৰায়ে দিয়া দেখা যায়। বাঁহৰ চাঙী সাজি মৃতকৰ সৎকাৰ কৰিবলৈ নিয়ে। সেয়ে বাঁহক এৰি অসমীয়া মানুহ কোনোপধ্যে থাকিব নোৱাৰে। ■

মহৎ লোকৰ বাণী

- "সুস্থ দেহত সুস্থ মনৰ বিকাশ কৰাটোৱে শিক্ষাৰ উদ্দেশ্য।" — এৰিষ্টটল
- "মানৱ অন্তৰত নিহিত হৈ থকা পূৰ্ণতাৰ বিকাশেই হ'ল শিক্ষা।" — স্বামী বিবেকানন্দ
- "শিক্ষাই ব্যক্তিৰ সুস্থ নৈতিক চৰিত্ৰ গঠন কৰে।" — শিক্ষাবিদ হৰ্বাট

উচ্চাকাংক্ষা

• মুন ৰাজ খাখলাৰী •
স্নাতক প্ৰথম ষাণ্মাসিক, ৰাজনীতি বিজ্ঞান বিভাগ

হোমেন বৰগোহাঞিঃ—

লেখকৰ প্ৰতি ঃ

বৰগোহাঞিদেৱে কিতাপখন অতি সৰল আৰু সহজ ভাষাৰে লিখিছে। যাতে কিতাপখনৰ মূল কথা সকলোৱে বুজি পায়। বৰগোহাঞিদেৱে ৰচনাখনত পৰ্যাপ্ত পৰিমাণৰ উদাহৰণ দি লিখাত কিতাপখন বুজাত আৰু সহজ হৈ পৰিছে।

মূল সাৰাংশঃ

হোমেন বৰগোহাঞিদেৱৰ উচ্চাকাংক্ষা কিতাপতখন পঢ়ি মই বহু উপকৃত হ'লো। তেখেতৰ কিতাপখন অৰ্থাৎ ৰচনাখন পঢ়ি মই উচ্চাকাংক্ষ মানে কি—সেয়া আৰু স্পষ্টভাৱে বুজিলো। সকলোৰে জীৱনত এটা নহয়, দুটা উচ্চাকাংক্ষা থকা দৰকাৰ। বৰগোহাঞিদেৱে কিতপাখনত আব্ৰাহাম লিকংনে লিখা চিঠিখনৰ কথা উল্লেখ কৰিছে। আব্ৰাহাম লিংকনে তেওঁৰ পুত্ৰৰ শিক্ষকলৈ লিখা এই চিঠিখন সঁচাকৈ পঢ়িবলগীয়া।

বৰগোহাঞিদেৱে কৈছে যে— "মহৎ মানুহৰ প্ৰতিভা বুলিলে আমি সাধাৰণতে যিটো কথা বুজোঁ সি আচলতে সৰ্বসাধাৰণ মানুহতকৈ অধি ধৈৰ্যৰ বাহিৰে আন একো নহয়। অৰ্থাৎ প্ৰতিভাশীল কৃতী মানুহৰ ধৈৰ্যশক্তি সাধাৰণ মানুহতকৈ বেছি। একোৱেই তেওঁলোকক বিৰক্ত বা ক্লান্ত নকৰে; প্ৰত্যেক মুহূৰ্তকে তেওঁলোকে কিবা নহয় কিবা এটা কামত লগায়।" কিন্তু তাৰ লগে লগে বৰগোহাঞিদেৱে এইটোও উল্লেখ কৰিছে যে— "যিকোনো ক্ষেত্ৰত কৃতকাৰ্য হ'বলৈ কেৱল ধৈৰ্য হ'লেই নহ'ব; তাৰ লগত যোগ হ'ব লাগিব অধ্যৱসায়।"

কাম যিমানেই বিৰক্তিদায়ক নহওক কিয় ভাল পোৱাৰ প্ৰধান উপায় হ'ল কামটোৰ প্ৰতিদানত পাব পৰা সুন্দৰ পুৰস্কাৰটোৰ কথা সকলো সময়তে মনত ৰখা বা কল্পনা কৰি থকা। মানুহৰ জীৱনৰ লক্ষ্য যিমানেই ডাঙৰ হয়, সিমানেই কঠোৰ আৰু দীঘলীয়া হয় তেওঁৰ পৰিশ্ৰম। বৰগোহাঞিদেৱে এতি সুন্দৰকৈ কিতাপখনত উল্লেখ কৰিছে যে— "জীৱনৰ কিবা এটা লক্ষ্য ঠিক

কৰি লৈ তাত উপনীত হ'ব খোজা মানহে প্ৰথমে যিবোৰ গুণ আয়ত্ব কৰি ল'ব লাগিব, সেইবোৰৰ ভিতৰত চাৰিটা প্ৰধান গুণ হ'ল— ধৈৰ্য, অধ্যৱসায়, পৰিশ্ৰম- শক্তি বা মনোবল আৰু একাগ্ৰতা।"

কিতাপখনত উল্লিখিত টলষ্টয়ৰ চিঠিখনৰ প্ৰতিটো শব্দ মই মনোযোগেৰে পঢ়ি জানিলোঁ যে— এজন উচ্চাকাংক্ষী মানুহৰ যিবোৰ গুণ থকা উচিত তেনেকুৱা কেবাটাও প্ৰধান গুণৰ কথা ইয়াত কোৱা হৈছে। তাৰে ভিতৰত এটা হ'ল — 'শিষ্টাচাৰ'। এটা ঘৰ সাজিবলৈ যেনেকৈ মাটি, শিল, চুন, কাঠ আদি বহুতো বস্তুৰ প্ৰয়োজন হয়। মাত্ৰ এবিধ বস্তুৰে ঘৰ সাজিব নোৱাৰি। ঠিক তেনেদৰে কৃতকাৰ্যতাৰ সৌধ নিৰ্মাণ কৰিবলৈকো মানুহৰ স্বভাৱত বহুতো গুণৰ সমাৱেশ ঘটোৱাৰ প্ৰয়োজন হয় আৰু এই কথাটো মই উচ্চাকাংক্ষা কিতাপখন পঢ়ি অধিক ভালদৰে জানিলো।

কিতাপখনত জৰ্জ ওৱাশ্বিংটনৰ কেইটামান আচৰণ বিধি উল্লেখ কৰা হৈছে যাৰ পৰা মই কিছুমান নজনা কথা শিকিলো। সেয়ে সেই আচৰণ বিধিখন সকলোৰে পঢ়া বা জনা দৰকাৰ। কিতাপখনত আজৰি সময় কটোৱাৰ কথাও স্পষ্টভাৱে প্ৰকাশ কৰিছে। যাৰ দ্বাৰা মই খুবেই লাভান্বিত হ'লো। হোমেন বৰগোহাঞিদেৱে উইল ডুৰাণ্টৰ এখন ৰচনাৰ এটা সৰু অংশ অসমীয়ালৈ অনুবাদ কৰি দিছে। সেইখিনি কথা পঢ়ি মোৰ কিতাপৰ প্ৰতি আগ্ৰহৰ অনুভৱটো আৰু বাঢ়ি গ'ল।

শ শ বছৰৰ আগতেই ভাৰতীয় ঋষিসকলে কৈছে— "যত জীৱ তত শিৱ" অৰ্থাৎ— প্ৰত্যেক প্ৰাণীৰ মাজতেই প্ৰকাশ ঘটিছে ঈশ্বৰৰ। সেই কাৰণে মানুহৰ প্ৰেম আৰু কৰ্তব্য কেৱল মানুহৰ মাজতেই সীমাবদ্ধ থাকিলেই নহ'ব, এই পৃথিৱীৰ ক্ষুদ্ৰ বৃহৎ সকলো প্ৰাণী আৰু উদ্ভিদকো মানুহে সমান সমতাৰে ভাল পাব পাৰিব লাগিব। মানুহৰ এটা উচ্চাকাংক্ষা হ'ব লাগিব হৃদয়খন ইমান বেছিকৈ বহল কৰা যাতে এই পৃথিৱীৰ সকলো প্ৰাণী আৰু উদ্ভিদকে তেওঁ নিজৰ আত্মীয় বুলি গ্ৰহণ কৰিব পাৰে।

শেষত বৰগোহাঞিদেৱে উল্লেখ কৰিছে যে— প্ৰত্যেক মানুহৰে চাৰিটা কৰ্তব্য থাকে। সেই চাৰিটা কৰ্তব্যৰ প্ৰথমটো কৰ্তব্য হ'ল নিজৰ প্ৰতি। প্ৰত্যেক মানুহেই নিজকে শাৰীৰিকভাৱে স্বাস্থ্যৱান আৰু নৈতিকভাৱে চৰিত্ৰৱান কৰি গঢ়ি তুলিব লাগে। এই চেষ্টা গোটেই জীৱন জুৰি চলি থাকিব লাগে। মানুহৰ দ্বিতীয় কৰ্তব্য হ'ল— নিজৰ পৰিয়ালৰ প্ৰতি। আদৰ্শ পিতৃ - মাতৃ আৰু আদৰ্শ পুত্ৰ-কন্যা হ'বলৈ চেষ্টা কৰাটো মানুহৰ এৰাব নোৱাৰা নৈতিক কৰ্তব্য। মানুহৰ তৃতীয়টো কৰ্তব্য হ'ল— সমাজৰ প্ৰতি। সমাজ পাতি বাস কৰে কাৰণেই মানুহৰ মনত নানা আৱেগ-অনুভূতি, আশা-আকাংক্ষা আৰু জীৱনৰ মহৎ আদৰ্শবোৰে ঠাই পায়। বৰগোহাঞিদেৱে উল্লেখ কৰা মানুহৰ চতুৰ্থটো আৰু অন্তিম কৰ্তব্যটো হ'ল— প্ৰকৃতিৰ পৰিৱেশৰ প্ৰতি। এইটো অতি স্পষ্ট যে অৰণ্য ধ্বংস কৰিলে মানুহৰ নিজৰ ধ্বংসও অনিবাৰ্য। অৰণ্য মানে কেৱল গছ-লতা, ঘাঁহ-বন নহয়; অৰণ্য হ'ল পশু-পক্ষী, কীট—পতংগ আৰু সৰীসৃপৰ আশ্ৰয় স্থল। সেই কাৰণে অৰণ্য আৰু ইতৰ প্ৰাণীকুলৰ ৰক্ষাৰ দায়িত্ব লোৱাটো প্ৰতিজন মানুহৰে অৱশ্য পালনীয় কৰ্তব্য।

এই কৰ্তব্যকেইটা কিতাপখনত আৰু বিতংভাৱে আলোচনা কৰা আছে। মই কেৱল চমু আভাসহে দিলোঁ আৰু বৰগোহাঞিদেৱে উল্লেখ কৰা হৈ চাৰিটা কৰ্তব্য পঢ়ি মই বহুল ৰূপে প্ৰভান্বিত হ'লো আৰু অতি গুৰুত্বপূৰ্ণ কথা শিকিব পাৰিলোঁ।

সামৰণি ঃ

শেষত মই এইটো ক'ব খুজিছোঁ যে—মই মোৰ ফালৰ পৰা এইখন কিতাপৰ বিষয় যিমানখিনি কথা কম; সেইখিনি আনৰ দৃষ্টিত যথেষ্ট নহ'বও পাৰে। কিন্তু

এইটো উল্লেখযোগ্য যে—মই এই কিতাপখন পঢ়ি খুবেই আনন্দিত আৰু বহুতো নজনা কথা এই কিতাপৰ পৰা জানিব পাৰিলো। সাধাৰণতে মই যেতিয়া শ্ৰেণীৰ পাঠ্যপুথি পঢ়ো তেতিয়া কেতিয়াবা কেতিয়াবা খুব আমনি পাওঁ। কিন্তু এইখন কিতাপ পঢ়োতে মোৰ ক্ষন্তেক সময়ৰ কাৰণেও আমনি নালাগিল। সঁচাই মই এই কিতাপখনৰ সম্পূৰ্ণ সোৱাদ উপভোগ কৰিছোঁ আৰু এটা কথা— এই কিতাপখনৰ লগত মেৰা ব্যক্তিগত জীৱনৰ কিছুমান কথা হুবহু মিল খায়; যাৰ বাবে কিতাপখন পঢ়ি মই খুবেই সুখী অনুভৱ কৰিব পাৰিছোঁ। এই কিতাপখনে মোক বহুত নজনা কথা শিকোৱাৰ লগতে প্ৰকৃত উচ্চাকাংক্ষা মানে কি— সেই বিষয়েও ভালদৰে আৰু স্পষ্টভাৱে অৱগত কৰাই দিলে আৰু অতীতৰ স্মৃতি পুনৰ স্মৰণ কৰোৱাই দিলে। ■

মহৎ লোকৰ বাণী

- "ধৈৰ্য্য নেহেৰুৱাবলৈ সাহস লাগে। সাহসী হ'বলৈ ধৈৰ্য্য লাগে।" — আব্ৰাহাম লিংকন
- "আমি যি জানো সি অতি সামান্য। আমি যি নাজানো; তাৰ সীমা নাই। এতেকে নিজকে জ্ঞানী বুলি ভবা অনুচিত।" — পাপেলচ্
- "আনক সমালোচনা কৰিবলৈ যোৱাৰ আগতে নিজক সমালোচনা কৰা। নিজে শুদ্ধ আৰু পৱিত্ৰ হ'ব পাৰিলেহে আনৰ বিষয়ে মতামত দিয়াৰ যোগ্যতা অৰ্জন কৰিব পাৰিবা।" — চক্ৰেটিচ

সময়ৰ সোঁতত সংবাদ মাধ্যম

• মনদ্বীপ নাথ •
চতুৰ্থ ষাণ্মাসিক, ৰাজনীতি বিজ্ঞান বিভাগ

পৃথিৱীৰ বৃহৎ গণতান্ত্ৰিক দেশখনৰ নামেই হ'ল ভাৰতবৰ্ষ আৰু এই গণতন্ত্ৰৰ চতুৰ্থ স্তম্ভই হ'ল সংবাদ মাধ্যম। কিন্তু বৰ্তমানৰ সময়ত গণতন্ত্ৰৰ চতুৰ্থ স্তম্ভ বুলি খ্যাত সংবাদ মাধ্যমৰ গুৰুত্ব আৰু প্ৰাসংগিকতাৰ বিষয়ে আলোচনা কৰিব লগা এক গুৰুত্বপূৰ্ণ বিষয়।

ঐতিহাসিক তথ্যৰ মতে দেখা গৈছে যে সংবাদ মাধ্যম অতি প্ৰাচীন বিষয় যদিও সময়ৰ গতিত ব্যতিক্ৰম নহয় সংবাদ মাধ্যম। অৰ্থাৎ উন্নত বিজ্ঞান আৰু প্ৰযুক্তিবিদ্যাই গাঁৱৰ পৰা চহৰলৈ, চহৰৰ পৰা ক্ৰমান্বয়ে— জিলা, ৰাজ্য, দেশ আনকি সমগ্ৰ বিশ্বকে একত্ৰিত কৰিছে। যদি আমি চাবলৈ যাওঁ সে ১৮৪৬ চনত আধুনিক অসমীয়া ভাষাৰ বাটকটীয়া বুলি পৰিচয় লাভ কাৰ অৰুণোদয় আলোচনী প্ৰকাশৰ পাছৰে পৰা আসাম বিলাসিনী, জোনাকী, বাঁহী ইত্যাদি আলোচনীৰ প্ৰকাশ হয়। ইয়াৰ লগতে ১৯৩৫ চনত প্ৰকাশিত প্ৰথমখন বাতৰি কাকত 'দৈনিক বাতৰি'ৰ পৰা অসমীয়া খবৰ আৰু এতিয়া অসমীয়া প্ৰতিদিনকে ধৰি আন বহু বাতৰি কাকতৰ জন্ম হয়। সংবাদ মাধ্যম বুলি ক'লে টেলিভিছনৰ নাম নললে সম্পূৰ্ণ নহয় আনকি আজিৰ সমাজত মোবাইলটোও সংবাদ মাধ্যমৰ এটা উপাদান।

কিন্তু মূল আলোচনাৰ বিষয়টো হৈছে সংবাদ মাধ্যমে বৰ্তমানৰ সমাজ ব্যৱস্থাত কেনেধৰণৰ প্ৰভাৱ পেলাইছে সেয়া অতিকৈ আলোচনাৰ বিষয়। হয়, বৰ্তমান আমি বিজ্ঞান আৰু প্ৰযুক্তিবিদ্যাৰ কৱলত আধুনিকতাই আমাৰ বাৰুকৈয়ে গ্ৰাস কৰিছে। যিখন ভাৰতে নৱপ্ৰজন্মক উন্নয়নৰ গুৰি ধৰোঁতা বুলি ভাবে তাত আমিয়ে আজি বিপদত। কিয়নো বিজ্ঞান আৰু প্ৰযুক্তিবিদ্যাৰ ফলত সংবাদ মাধ্যমৰ কাম অতি সহজ হৈ পৰিছে সঁচা কিন্তু যাৰ ফলত আজিৰ সময়ত বাতৰি কাকত বা আলোচনীৰ পঢ়া মানুহৰ সংখ্যাও খুবেই তাকৰ। ফলত সমাজখনত উৰাবাতৰি আৰু ব্লেকমেইলৰ দৰে নতুন নতুন কথা শুনিবলৈ পোৱা যায়।

ৰাজনৈতিক দিশৰ পৰা সংবাদ মাধ্যম হৈছে জনসাধাৰণৰ কণ্ঠ অৰ্থাৎ জনসাধাৰণৰ দাবীসমূহ প্ৰতিধ্বনি হয় সংবাদ মাধ্যমত। কিন্তু আজিৰ সময়ত বহু তেনেকুৱা চেনেল ৰজাঘৰৰ তলতীয়া। আনকি বহু চেনেলে টি.আৰ.পি ৰ বাবে অদৰকাৰী বাতৰি, ৰঙা চিয়াঁহীৰে লিখা ডাঙৰ ডাঙৰ আখৰৰ শিৰোনমা দখল কৰে। য'ত আমি জনসাধাৰণে ভুল-শুদ্ধ বিচাৰ কৰিব লাগিব। ■

ছাত্ৰ জীৱনত সামাজিক মাধ্যমৰ প্ৰভাৱ

• পূজা বড়ো •
স্নাতক চতুৰ্থ ষাণ্মাসিক, শিক্ষা বিভাগ

সামাজিক মাধ্যম তথা ছ'চিয়েল মিডিয়া মানুহৰ দৈনন্দিন জীৱনৰ এক অবিচ্ছেদ্য অংগ হৈ পৰিছে। ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলো ইয়াৰ ব্যতিক্ৰম নহয়। সামাজিক মাধ্যমে বিভিন্ন সুবিধা প্ৰদান কৰিলেও ইয়াৰ অত্যাধিক ব্যৱহাৰে ছাত্ৰ জীৱনত নেতিবাচক প্ৰভাৱ পেলাব পাৰে।

সামাজিক মাধ্যমৰ জৰিয়তে ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলে যথেষ্ট পৰিমাণে উপকৃত হয়। সামাজিক মাধ্যমে ভৌগলিক বাধা অতিক্ৰম কৰি সমনীয়া, পৰিয়াল আৰু বন্ধু-বান্ধৱীৰ সৈতে সংযোগ স্থাপন কৰিবলৈ সক্ষম কৰি তোলে। সামাজিক মাধ্যমৰ Youtube, Instagram, Facebook, Telegram আদিৰ দৰে প্লেটফৰ্মক শিক্ষামূলক আহিলা হিচাপে ব্যৱাহৰ কৰি শিক্ষণৰ সুযোগ লাভ কৰিব পাৰি। ছ'চিয়েল মিডিয়া নেটৱৰ্ক কেৰিয়াৰৰ বিকাশ আৰু চাকৰিৰ সুযোগ বিচাৰি উলিওৱাৰ বাবে এক মূল্যৱান আহিলা হ'ব পাৰে। ছ'চিয়েল মিডিয়াই ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলক লিখা, ফটোগ্ৰাফী, শিল্প আদিৰ মাধ্যমেৰে আত্মপ্ৰকাশ আৰু সৃজনশীলতাৰ বাবে মঞ্চ প্ৰদান কৰে।

আনহাতে সামাজিক মাধ্যমৰ বিভিন্ন প্লেটফৰ্মৰ নিচাযুক্ত প্ৰকৃতিয়ে অধ্যয়ন আৰু শৈক্ষিক প্ৰদৰ্শনত বাধাৰ সৃষ্টি কৰিব পাৰে। ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলে ছ'চিয়েল মিডিয়াৰ প্লেটফৰ্মত চাইবাৰ বুলিং, হাৰাশাস্তি বা নেতিবাচক পাৰস্পৰিক ক্ৰিয়াৰ বলি হ'ব পাৰে। ইয়াৰ ফলত ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ আত্মসন্মান আৰু মানসিক স্বাস্থ্যৰ ওপৰত নেতিবাচক প্ৰভাৱ পৰিব পাৰে। যাৰ ফলত উদ্বেগ আৰু হতাশৰ সৃষ্টি হয়।

ছাত্ৰ হিচাপে ছ'চিয়েল মিডিয়াৰ ইতিবাচক আৰু নেতিবাচক দিশবোৰ বিবেচনা কৰি সঠিক ব্যৱহাৰৰ অভ্যাস কৰা আৰু ভাৰসাম্য ৰক্ষা কৰাটো অতি প্ৰয়োজনীয়। আমাৰ অনলাইন কাৰ্যকলাপৰ প্ৰতি সচেতন হৈ আৰু সীমা নিৰ্ধাৰণ কৰি আমি সামাজিক মাধ্যম তথা ছ'চিয়েল মিডিয়াৰ ইতিবাচক সাম্ভৱনাক ব্যৱহাৰ কৰিব পাৰোঁ আৰু লগতে ইয়াৰ নেতিবাচক প্ৰভাৱ কম কৰিব পাৰো।■

Leveraging Social Media to reach out users of Central Library of Bikali College Dhupdhara: A Case Study

• Nishant Kashyap Ghatowar
Librarian,
• Jitu Moni Das
Assistant Librarian,

Abstract

In the modern era, social media has become an indispensable tool for promoting various services and resources. Libraries, being centers of knowledge and information, have also begun utilizing these platforms to engage with a wider audience. This case study explores the leveraging of social media by the Central Library of Bikali College, detailing the strategies employed, the challenges faced, and the outcomes of these efforts. By analyzing the college's specific context, this article aims to offer insights into how social media marketing can enhance library visibility and usage in academic settings.

Keywords: Library, College library, Social media, Library promotion, Instagram, Facebook, Student outreach, Higher education

Introduction

Libraries play a crucial role in academic institutions by providing access to resources that support learning, teaching, and research. However, in today's digital age, libraries must adapt to new ways of engaging users, especially students who are increasingly present on social media platforms. Social media offers a cost-effective and wide-reaching means of communication, making it an ideal tool for libraries to promote their services and collections.

Bikali College, located in Dhupdhara, Goalpara, Assam, India, is a prominent

institution that caters to a diverse student body and local community. Its Central Library holds a rich collection of academic resources but, like many libraries, has faced challenges in increasing student engagement and awareness of its resources. In this case study, we examine how the Central Library of Bikali College has adopted social media marketing strategies to enhance its visibility and service outreach.

Literature Review

Libraries across the globe have recognized the potential of social media in promoting their services. Studies such as those by Chu and Du (2013), this study explores the use of social networking tools in academic libraries, focusing on adoption rates, staff perceptions, and

challenges. A survey of 140 university libraries from Asia, North America, and Europe yielded a 27.1% response rate. Of the respondents, 71.1% used social networking tools, with Facebook and Twitter being the most popular. Staff generally viewed these tools positively, but hesitancy and low student participation were key challenges identified.

Collins and Quan-Haase (2014) emphasize the effectiveness of platforms like Facebook, Twitter, and Instagram in reaching younger audiences, who are heavy users of these technologies. Social media enables libraries to share updates, promote events, and provide educational content in an interactive and engaging manner.

Saikia et al., (2022) explore the usage, purpose, significance, and challenges faced by librarians in utilizing social media for marketing. The findings revealed that most librarians actively use platforms like Facebook, Twitter, WhatsApp, YouTube, and LinkedIn to market library and information science (LIS) products and services. These libraries employ social media to promote LIS resources, share library news, and announce events.

Jones, M. J., & Harvey, M. (2019) explores the challenges libraries face in engaging users through social media, particularly Twitter. It highlights a disconnect between marketing strategies focused on user-centered approaches and internal decision-making driven by library staff. Through a survey of librarians (n=58) and students (n=498), the research examines motivations, experiences, and student engagement with library social media. Findings reveal difficulties in generating interest and offer insights and recommendations for improving library social media practices.

Context: The Central Library of Bikali College, Dhupdhara

The Central Library of Bikali College serves approximately 5,000 higher secondary, undergraduate, and postgraduate students, along with around 80 faculty members. It holds a diverse collection of more than 26000+ textbooks, 11000+ reference materials, 6000+ e-journals, 200000+ e-books across multiple disciplines. Despite its extensive resources, the library has faced challenges in drawing student attention, with many students being unaware of the full range of services offered, such as digital access to academic journals, book lending services, and study spaces.

The library staff recognized the potential of social media as a powerful tool for promoting the library and decided to leverage it as part of a broader strategy to boost student and faculty engagement.

Table 1 depicts the statistics of Central Library Bikali College.

Table 1: Bikali College Central Library Statistics

Year	Issue	Return	Faculty visit	Member Visit
2019	6701	1887	1360	12458
2020	2055	783	463	2976
2021	4040	1501	834	10652
2022	8583	1848	1245	13967
2023	8085	2185	1448	16457
2024(till October)	2188	1120	335	3757

Objectives of the Leveraging Social Media for Central Library

The primary objectives of the Central Library's social media promotion campaign are:

1. Increase Awareness: To inform students and faculty about the library's resources, both physical and digital.
2. Engage Students: To foster interaction and communication between students and the library staff through social media channels.
3. Promote Events and Services: To use social media as a platform for promoting library events, such as book talks, workshops, new resource acquisitions, services and facilities.
4. Build an Online Community: To create a digital space where students can share information, ask questions, and engage in academic discussions.

Platforms of the Social Media used by the Central Library

The library opted for a multi-platform approach, using Facebook, Instagram, and YouTube to reach students.

1. Facebook: The library created a dedicated Facebook page on 28th October 2024 to share regular updates about new book arrivals, research tips, and announcements about upcoming events. Posts included interactive content such as polls and quizzes to engage students and encourage participation.
2. Instagram: Recognizing that students frequently use Instagram, the library set up an account to post visually appealing content on 28th October 2024. Photos of the library's

study spaces, book collections, and snippets from academic resources were shared. Instagram Stories were used to highlight "Library New Arrivals of the Week" and behind-the-scenes glimpses of library operations.

3. YouTube: A channel was opened on 31st December, 2021 to display library virtual tour videos. Since the launch of the library's YouTube channel, no content has been posted. However, moving forward, the library plans to actively upload videos, including tutorials and educational resources, to engage students and enhance their academic experience.

Strategies adopted to leverage social media for Central Library

The Central Library, Bikali College is committed to promoting its events and programs to the college community. To achieve this, the library has been leveraging social media platforms to reach out to students, faculty, and staff.

i. The Central Library, Bikali College has curated exhibits and displays showcasing local art, history, and culture. These exhibits have been well-received by students and faculty, and have helped promote the library's resources and services.

ii. The Central Library, Bikali College has utilized social media platforms to promote library events and services. The library's social media accounts have been well-received by students and faculty, and have helped promote the library's resources and services.

iii. To create buzz around its events, the Central Library, Bikali College creates dedicated event pages on Facebook, Instagram, and other platforms. These pages provide centralized information and updates about the events.

iv. The library also designs and shares eye-catching graphics, including posters, flyers, and social media graphics, to promote its events. Relevant hash tags are used to increase the visibility of the events and attract new attendees.

v. To build excitement and anticipation around its events, the Central Library, Bikali College shares behind-the-scenes content, such as phòtos, videos, or interviews, on social media.

vi. The library also conducts social media contests, such as "share your favorite book" or "tag a friend who loves reading," to engage attendees and encourage sharing.

vii. The Central Library, Bikali College is committed to engaging with attendees on social media. The library responds to comments, messages, and reviews on social media platforms.

viii. A branded hash tag has been created for the library's events, and attendees are encouraged to use it when sharing their experiences on social media.

ix. The library also hosts social media Q&A sessions to answer attendees' questions and provide additional information.

x. After each event, the Central Library, Bikali College shares photos and

videos on social media to relive the experience and encourage sharing.

xi. A post-event survey is also conducted to gather feedback, suggestions, and opinions from attendees.

xii. The library expresses gratitude to attendees, sponsors, and speakers on social media to maintain a positive relationship.

xiii. Finally, the library uses the momentum from previous events to promote upcoming events and programs.

By leveraging social media platforms, the Central Library, Bikali College is able to promote its events and programs effectively, engage with attendees, and build a strong community around the library.

Challenges Encountered

While the social media campaign significantly increased the library's visibility, the team faced several challenges:

i. Low Initial Engagement: In the beginning, getting students to follow and engage with the library's social media accounts was a slow process. To overcome this, the library promoted the social media platforms through library orientations and posters.

ii. Content Creation: Initially, library staff were in a learning phase, familiarizing themselves with social media platforms and the nuances of content creation. Over time, they gradually adapted and began integrating various technologies and tools to enhance the appeal of their content. This evolution allowed them to create more engaging and visually appealing posts, fostering greater interaction with users and improving the overall effectiveness of their social media presence.

iii. Digital Literacy: Students were encouraged to follow the library's social media platforms, promoting the library's online presence. To support this initiative, workshops were organized to guide students on effectively using digital resources and engaging with the library through these platforms for academic purposes.

Results and Impact

The social media campaign produced positive outcomes over time. The library's Facebook page garnered over 82 followers and 138 followers in Instagram within one month and has become a popular platform for students to discover new resources.

As of November 30th, 2024, the Central Library's Instagram account has garnered 19,636 views, with 872 likes, 3 comments, 2 saves, and 2 shares. The majority of followers are from Goalpara (35%), followed by Gauhati (17%), Dhupdhara (14%), and Tezpur and Darrang (4.4%). In terms of age demographics, 17.7% of followers are aged 13-17, 71.1% are aged 18-24, and 8.1% are in the 25-34 age range. Additionally, 60.7% of followers are women, while 39.2% are men.

On Facebook, the library has reached 13,908 people, with 1,700 views and over 1,000 engagements, reflecting strong

interaction on the platform.

These growing engagement numbers on Instagram and Facebook reflect the Central Library's increasing digital presence, offering a strong foundation for continued connection with students and faculty. With future plans to expand content and leverage new platforms, the library is well- positioned to enhance its role as a dynamic, accessible resource for the Bikali College community.

Future Plans

Here are the future plans for the Central Library, Bikali College's social media usage:

i. The Central Library, Bikali College will organize various workshops and classes on topics such as research skills, citation management, and digital literacy.

ii. A key future goal is to regularly post educational videos and informative tutorials on the library's YouTube channel to boost student engagement and academic support.

iii. The library will use Pinterest to share images and videos from events, collections, and services, providing a visually appealing showcase of its offerings.

iv. The library plans to organize challenges like a "read-a-thon" or "bookstagram" contests to foster engagement and build community among Bikali College students and faculty.

v. A program will be developed to recruit student ambassadors to promote the library's social media accounts and create content highlighting its resources and services.

vi. The library aims to partner with student organizations to co-promote events and services on social media, enhancing visibility and engagement.

vii. A content calendar will be created to plan and schedule posts in advance, ensuring consistent and engaging social media content showcasing the library's resources.

viii. Analytics tools will be employed to track engagement, reach, and other key metrics, allowing the library to assess the effectiveness of its social media efforts and make informed decisions.

ix. A style guide will be developed to ensure consistency in branding, tone, and voice across all platforms, maintaining a professional and cohesive online presence.

x. The library will investigate the use of AI-powered chatbots to answer frequently asked questions and provide customer support on social media, enhancing user experience.

xi. The library will explore using Instagram Reels and IGTV to create engaging, long-form content that showcases its resources and services in a dynamic way.

xii. A virtual reality experience will be developed to offer students and faculty an immersive way to explore the library's collections and services, enhancing the user experience.

Conclusion

The case study of Bikali College's Central Library demonstrates the potential of social media as a powerful tool for marketing library services. By adopting a multi-platform approach, the

library was able to reach a wider audience, engage students, and foster a greater sense of community. While challenges such as content creation and student engagement required innovative solutions, the campaign's success highlights the importance of integrating social media into academic libraries' marketing strategies.

Going forward, it is essential for the Central Library to continue refining its social media approach by incorporating new trends and technologies. Libraries, particularly in academic settings, must continuously adapt to meet the needs of their users in the digital age, and social media provides an effective avenue for this evolution.

References

1. Chu, S. K., & Du, H. S. (2013). Social networking tools for academic libraries. *Journal of Librarianship and Information Science*, 45(1), 64-75.
2. Collins, G., & Quan-Haase, A. (2014). The role of social media in academic libraries: The case of Twitter and Facebook. *Library Hi Tech*, 32(3), 473-487.
3. Jones, M. J., & Harvey, M. (2019). Library 2.0: The effectiveness of social media as a marketing tool for libraries in educational institutions. Journal of Librarianship and Information Science, 51(1), 3-19. https://doi.org/10.1177/0961000616668959
4. Use of Social Media for Marketing of LIS Products and Services in Five Provincialised College Libraries in Dhemaji District in Assam: A Study . (2022). *Library Progress (International)*, *42*(1), 161–169.
5. Xie, I., & Stevenson, A. (2018). Exploring the relationship between social media and library use.

Library Management, 39(6/7), 451-464.

Disclosure statement

No potential conflict of interest was reported by the authors.

Orcid

Nishant Kashyap Ghatowar- 0000-0003-1416-6602 Jitumoni Das- 0009-0006-8421-0524

Analyzing the trend of Female Labour Force Participation and Total Fertility Rates in Indian states

• **Ankita Hazarika**
Assistant Professor, Economics Dept

Since the beginning of human civilization there has been a division of gender-wise roles. Which could have been though accepted to some extent centuries ago where evolution was yet to take place in such a large scale as it is now. But now we cannot keep following the same norms as before. The economic, social and political exposure/ participation of women has been hurt largely due to such gender-role divide. However, in recent years, there are some positive trends we get to see in the picture of women participation in various spheres of life. One such aspect is participation of women in the labour market.

World Bank's Data Bank describes Female labour force participation rate (FLFPR) as the rate which shows the extent to which women are active in the labour force. The more the rate is, the better it is for the economy. A study by Choudhry and Elhorst (2018) found evidence of a U- shaped relationship between women's labour force participation and economic development. Studies further confirm that when the woman become the daily-bread earner in the family then the family prospers much faster than when a man does. It is also crucial for women to have their own economic independence so that no factor can keep them dominated. The rate of crimes against women is so severe that having one's own source of income now should be considered a basic necessity in life. Therefore, importance should be given by the policymakers to make this rate rise faster so that women can get hold of their own decisions in life, and leading the economy towards prosperity. To achieve this objective, the identification of factors affecting FLFPR is to be given priority. Literacy can contribute

to it to some extent. In India in 1981, female literacy rate was a mere 25.68% which has now much improved to 69.1% in 2022. Existing literatures {Thevenon, O. (2013); Bawazir and Aslam (2022)} point out some factors leading to rise in FLFPR as: government policies to help parents achieve work-life balance, educational attainment, female tertiary education, etc. However, another study by Riaz and Nadeem (2019) found that household size, high income of household decreases female labour force participation. Policymakers should target policies to make women able to pursue tertiary education and later participate in the labour force. Hence, keeping a track of a nation's FLFPR is crucial. Here, in this study we will try to look into the picture in some randomly selected states in India. Thus, the state-wise trend of women participation in the labour force in India will be interpreted using data collected and presented in table-1. Further, an analysis of its effect on total fertility rates is also made.

Data on female labour force participation rate is presented in Table-1.

Table-1: State-wise female labour force participation rate for age 15 years and above

States	2017-18	2018-19	2019-20	2020-21	2021-22	2022-23	2023-24
Andhra Pradesh	42.5	40.3	39.2	45.1	43.3	45.8	44.8
Assam	12.7	12.7	16.4	24.6	28.2	20.3	50.2
Bihar	4.1	4.3	9.5	10.7	10.2	22.4	30.5
Chhattisgarh	49.3	48.4	53.1	53.9	51.6	59.8	59.5
Gujarat	19.9	21.5	31.1	33.1	34.4	42.3	46
Haryana	14.3	15.3	15.7	19.1	19.1	20.7	24.2
Jharkhand	15.4	20.7	35.7	43.9	45.2	45.8	49.8
Karnataka	26	24.9	33.8	35.9	31.8	38.1	38
Kerela	26.5	30.6	31.9	33.2	37	37.5	40.8
Madhya Pradesh	31.7	27.9	37.7	40.5	41	44.3	52.3
Maharashtra	30.8	31.6	38.7	36	38.4	40.7	40.1
Odisha	19.5	24.4	33.1	33.2	32.9	44.7	49.4
Punjab	15.5	19.1	23.7	23.1	24	27.6	31.1
Rajasthan	27	31.4	38.6	39.9	40	47.9	50.9
Tamil Nadu	33.7	37	40.2	43	40.7	40.5	43.2
Uttar Pradesh	13.5	13.6	17.7	22.6	26.3	31.2	34.5
Uttarakhand	18.1	19.4	31.8	31.5	33.1	38.7	45.6
All India	**23.3**	**24.5**	**30**	**32.5**	**32.8**	**37**	**41.7**

Source: PLFS Annual Reports, MoSPI.

Table-1 reflects although moderate but sanguinely improving picture for India. We can see that Female Labour Force Participation Rate in India is increasing over the considered period of study, which gives us hope for a better future. But the recent rate of 41.7% for India is still not satisfactory. Among all the states, Chhattisgarh, Madhya Pradesh and Andhra Pradesh had registered relatively higher FLFPR in 2017-18 and Bihar, Assam, Uttar Pradesh and Haryana were with the lowest FLFPR during the same period. But over the years, Assam has considerably

increased the rate from 12.7% in 2017-18 to 50.2% in 2023-24. Similarly, Bihar and Jharkhand have also followed the trend of climbing up the ladder at a fast rate.

Now let us look into the data on total fertility rates and try to analyse whether we find any significant movement of the values in relation to FLFPR. Total fertility Rates show the average number of children a woman would have during her reproductive years.
Data on total fertility rates in Indian states are represented in Table-2.

Table- 2: Total Fertility Rates in states of India

States	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Andhra Pradesh	1.8	1.8	1.8	1.7	1.7	1.6	1.6	1.5	1.5
Assam	2.4	2.3	2.3	2.3	2.3	2.3	2.2	2.2	2.1
Bihar	3.5	3.4	3.2	3.2	3.3	3.2	3.2	3.1	3
Chhattisgarh	2.7	2.6	2.6	2.5	2.5	2.4	2.4	2.3	2.2
Gujarat	2.3	2.3	2.3	2.2	2.2	2.2	2.1	2.1	2
Haryana	2.3	2.2	2.3	2.2	2.3	2.2	2.2	2.1	2
Jharkhand	2.8	2.7	2.8	2.7	2.6	2.5	2.5	2.4	2.4
Karnataka	1.9	1.9	1.8	1.8	1.8	1.7	1.7	1.7	1.6
Kerala	1.8	1.8	1.9	1.8	1.8	1.7	1.7	1.6	1.5
Madhya Pradesh	2.9	2.9	2.8	2.8	2.8	2.7	2.7	2.7	2.6
Maharashtra	1.8	1.8	1.8	1.8	1.8	1.7	1.7	1.6	1.5
Odisha	2.1	2.1	2.1	2	2	1.9	1.9	1.8	1.8
Punjab	1.7	1.7	1.7	1.7	1.7	1.6	1.6	1.5	1.5
Rajasthan	2.9	2.8	2.8	2.7	2.7	2.6	2.5	2.5	2.4
Tamil nadu	1.7	1.7	1.7	1.6	1.6	1.6	1.6	1.5	1.4
Uttar Pradesh	3.3	3.1	3.2	3.1	3.1	3	2.9	2.9	2.7
Uttarakhand			2	2	1.9	1.9	1.8	1.9	1.8
All India	**2.4**	**2.3**	**2.3**	**2.3**	**2.3**	**2.2**	**2.2**	**2.1**	**2**

Source: National Health Profile and SRS Statistical Reports various issues, Office of Registrar General, Ministry of Home Affairs, Government of India.

It cannot be denied that participation of women in labour force have certain after effects. One such effect is declining total fertility rates. From the perspective of the crisis of population rise we can take this effect positively. Further, fewer children in the family will allow them to spend more in their quality education, availing good healthcare, etc. and thus the standard of living rises. We analysed the trend with the help of the data presented in table-2, and found that there is rather a fall in the total fertility rates over the years in all the states. The average rate of 2.4 in 2012 fell to 2 in 2020. The interpretation can be that as more and more education women get, the more they want to explore, as they are exposed to the larger world view and thus postponing the age of marriage. These effects are spiralling

in nature, leading one thing to another. Further, when women are engaged in works they get less and less time than before thereby leading to small family size. Therefore, fertility rate falls.

Thus, concluding, we initially grasped the recent scenario of female labour force participation in India and found that though at a slow rate but it is on a rise during the considered period of study. We also looked into certain factors impacting FLFPR as established by existing literature. Education is one factor which has been proved by many studies to be playing a crucial role in boosting FLFPR. Further when we looked into the trend of total fertility rates in Indian states, we can see a clear positive linkage between female labour force participation rate and total fertility rates, in case of India, as proved by data. This says that when female labour force participation rate increases, the total fertility rate declines. We understood the importance of having women participate in the economic activities. Though the FLFPRs in recent years are still quite low and not sufficient, there is hope as shown by the trends that this will soon improve to a much better picture in the coming years.

অভ্ৰান্ত বাণী

- "যদি কোনোবা মানুহেকয় - মই ঈশ্বৰক ভাল পাওঁ, কিন্তু মানুহক ঘৃণা কৰোঁ, তেন্তে তেওঁ মিছলীয়া। চকুৰে দেখা মানুহক ভাল নোপোৱা মানুহজনে চকুৰে নেদেখা ঈশ্বৰক কেনেকৈ ভাল পাব পাৰে?"

— বাইবেল

Agnipath Defence Policy Reform

• Rukshar Begam •
B.A. 2nd Sem

Agnipath Defence Policy Reform is a government scheme launched to recruit young men and women in the Indian Armed Forces. This scheme was approved by the Indian Government on 14 June 2022 and implemented in the country a few months later in September 2022.

Under this scheme the soldiers joining the army will be known as "Agniveer". This scheme provides an opportunity to the patriotic youths to serve the country by joining the armed forces for a period of 4 years. The plan is to recruit about 45,000-50,000 personnel below officer rank in the three service every year through a biannual exercise with a 6-month gap. The scheme will be the only form of recruitment of soldiers into the three defence services armed force. Indian navy and air force, enrolment of Agniveers to all three services will be through a centralized online system with special rallies and campus interviews.

Candidates between the ages of 17 and a half years to 23 years are eligible to apply under Agnipath scheme. Educational qualification for Agniveers will be class 10th and 12th the same as the criteria for regular positions in the force. Recruitment will be carried out on an all India all class basis with medical and physical fitness standard in accordance with existing norms. Main aim of the scheme is to make the army a future ready fighting force, capable of meeting multiple challenges across the full spectrum of conflict. The scheme is aimed at strengthening national security and also for providing an opportunities to the youth to serve in the armed forces. Defence Minister Rajnath Sing described the scheme as a

game changer, intended to make the armed force youthful, high-tech and ultra-modern.

The need for plans like Agnipath was first felt after the 1962 war with China. One of the main reasons for starting Agnipath scheme is to reduce the average age of our security force personnel. However, there is a situation of various reaction and differences among the young, former army officers and citizens of the country regarding the Agnipaht scheme. Through the Agnipath scheme by Government of India. All the youth of our country who want to participate in the Indian Army can fulfil their dreams. Our government keeps running various new scheme for our development and we should also play our part in developing the country by participating in it.

অভ্ৰান্ত বাণী

- "বিশ্ব ব্ৰহ্মাণ্ডক বুজিবলৈ হ'লে প্ৰথমে এখন নিৰ্দিষ্ট সীমাবদ্ধ ঠাইত হাত দিব লাগিব। দূৰণিক ওচৰ কৰিবৰ উপায় হৈছে ওচৰৰ পৰা ক্ৰমে ক্ৰমে দূৰলৈ যোৱা। নিজৰ ভিতৰত এটা স্বাতন্ত্ৰ্যৰ অনুভূতি নহ'লে শক্তিৰ যথাৰ্থ বিকাশ হ'ব নোৱাৰে, এই শক্তি কোনো এফালে বিকশিত হ'বলৈ আৰম্ভ কৰিলেই সি সকলোপিনেই ক্ৰমেই বিকশিত হ'ব।"

— আনন্দ চন্দ্ৰ আগৰৱালা

- "এটোপাল চিয়াঁহীয়ে লাখ লাখ লোকৰ চিন্তাৰ বাট খুলি দিব পাৰে।"

— বাইৰণ

- "অন্ধকাৰক অভিশাপ দিয়াতকৈ এডাল মমবাতি জ্বলাই দিয়াটোহে অতি আৱশ্যক।"

— কণ ফুছিয়াছ

- "প্ৰকৃত প্ৰগতিবাদী সমাজ এখন গঠন কৰিবলৈ হ'লে গণতন্ত্ৰৰ আৱশ্যক। কিন্তু গণতন্ত্ৰ ৰাজ্য স্থাপন কৰিবলৈ হ'লে ধনতন্ত্ৰবাদ মষিমূৰ কৰিব লাগিব। অন্যথা প্ৰকৃত প্ৰগতিবাদী সমাজ প্ৰতিষ্ঠা হ'ব নোৱাৰে।"

— বিষ্ণুপ্ৰসাদ ৰাভা

- "সাজ-পোছাকে মানুহক ভদ্ৰ কৰি নোতোলে। সৎ চিন্তা আৰু সৎ শিক্ষাৰ দ্বাৰাইহে এজন প্ৰকৃত

The Devasting Floods in Assam
A wake-up call

• **Shabina Begum** •
Ex Bikalian

Assam, a picturesque state in northeastern India, is facing an annual crisis that has become increasingly severe:

The 2024 monsoon season has once again brought catastrophic floods, displacing millions, destroying livelihoods and causing immense suffering understanding the cause and impacts of these floods in crucial for developing effective solution.

Several factors contribute to the recurring floods in Assam. Geographically, the state is prone to flooding due to its vast river Brahmaputra and Barak river. These rivers, fed by heavy monsoon rains, often overflow their banks. This year, the rainfall has been exceptionally intense, exacerbating the situation. Furthermore, river erosion and silationi elevate riverbeds, reducing their capacity to hold water. Human activities like deforestation and land use changes in the upstream areas have also played a significant role by increasing runoff and reducing the soil ability to absorb rainwater.

The human cast of the 2024 floods in Assam is staggering. Millions of people have been displaced with many losing their homes and livelihoods. Temporary shelters are over crowded and access to basic necessities like clean water and food in limited. Agriculture, the backbone of Assam's economy, has been severely affected as vast tracts of farmland and submerged, destroying corps and livestock. Ecologically, the flood have wreaked havoc

on Assam's rich biodiversity, affecting wild life sanctuaries and national parks, including the renowned Kazironga national park. Addressing the flood crises in Assam requires a multifaceted approach. Improved flood forecasting and early warning system are essential for giving communities the time to prepare and evacuate, thereby reducing loss of life and property. Effective river, management, including regular dredging to remove excess sit and the construction of embankments, can help control the flow of water prevent flooding.

The recurring floods in Assam are a stark remainder of the urgent need for comprehensive flood management strateyies and sustainable practices. While the challenge is immense a combination of improved technology, infrastructure, community engagement can mitigate the impact of these floods and safe and the future of Assam's people environment. The 2024 floods should serve as a wake0up call, promoting immediate & sustained action to address their perennial disaster.

অভ্রান্ত বাণী

- "প্ৰশ্নৰ উত্তৰে মানুহক জ্ঞান নিদিয়ে প্ৰকৃত জ্ঞান দিয়ে প্ৰশ্নটোৱেহে।"

— ইউজিন আয়নেস্কো

Citizen Journalism

• **Anjan Das** •
B.A. 3rd Sem.

Citizen journalism refers to the practice where ordinary individuals play an active role in collecting, reporting, analyzing and disseminating news and information. This phenomenon has gained momentum with the advent of digital technology and social media, democratizing the field of journalism by allowing people without professional training to engage in the news making process. With smartphone and internet access, anyone can capture events as they unfold and share their stories with a global audience. This shift has significantly altered the media landscape, providing fresh perspectives and diversity of voices that traditional media often overlooks.

The rise of citizen journalism has been driven by increased awareness and accessibility. In many parts of the world, people have become more conscious of their ability to influence public discourse and hold power to account. Social media platforms like twitter now X, Facebook, Instagram and YouTube have played a crucial role in this awareness, offering easy-to-use tools for sharing information instantly. These platforms have enabled citizen journalists to reach wide audiences, often breaking news faster than traditional media outlets. For example, during the Arob spring, citizen journalists used social media to document protests and government crackdowns, bringing international attention to their causes and sparking global conversation.

One of the key advantages of citizen journalism is its ability to provide real-time reporting. Traditional news organizations often have bureaucratic processes and

editorial constraints that can delay the dissemination of information. In contrast, citizen journalists can quickly publish photos, videos and written accounts of events as they happen. This immediacy can be crucial during emergencies or crises, offering timely updates to the public. Furthermore, citizen journalism often provides a more personal and authentic perspective on events. Unlike professional journalists, citizen journalists are usually members of the communities they report on, giving them unique insights and access that outsiders might lack.

In contemporary use, citizen journalism has become a vital component of the media ecosystem. It complements traditional journalism by filling gaps, especially in areas where main stream media presence is limited or where there is a reluctance to cover certain topics. For instance, in countries with stringent media controls or where journalist face threats, citizen journalism can offer alternative narratives and highlight issues that might otherwise remain hidden. It has also played a significant role in social movements and advocacy, amplifying the voices of marginalized groups and bringing attention to sociolinguistics.

Despite its benefits, citizen journalism faces several criticisms and challenges. One major concern is the issue of credibility and reliability. Unlike professional journalists, citizen journalists often lack training in journalistic standards and ethics, which can lead to the spread of misinformation and unverified reports. The absence of editorial oversight means that biased oversight means that baised or false information can be disseminated, potentially misleading the public. Additionally, the sensational nature of some citizen journalism and prioritize clickbait and viral content over substantive reporting, contributing to a culture of superficial news consumption.

In conclusion, citizen journalism has emerged as a powerful force in the digital age, empowering individuals to participate in the news making process and offering diverse perspectives that enrich public discourse. As the media landscape continues to evolve, the integration of citizen journalism with established journalist practices could save the way for a more inclusive and robust information environment.

আকৌ লগ পোৱাৰ প্ৰতিশ্ৰুতি

• কৃস্মিতা দাস •
ষষ্ঠ ষাণ্মাসিক, শিক্ষা বিভাগ

স্মৃতিৰ টোপোলাটো বান্ধিবলৈ আজি
নোজোৰেহে নোজোৰে জৰী।
কলিজাৰ উকা কোঠালি
...তেজেৰে ৰাঙলী কৰি।
শ্ৰেণীকোঠাৰ চাৰিবেৰৰ
আঁৰি দিলো আজি
এমোকোৰা হাঁহিৰ চানেকি
চতিয়ালো এমুঠি
আবেগৰ ফাকুৱা
শেষবাৰৰ বাবে ....
এখিলা পাত শুকোৱা
চুকত আকিলো সকলোৰে এটি
নিভাঁজ সোণালী হাঁহি।
হিয়াৰ নিচুক কোণত ৰাখিলোঁ
চকুলোৰ এখনি বোৱতী নদী।
স্মৃতিৰ এই সাগৰখনি
কাহানিও নাজাবা পাহৰি
সকলোৱে একেলগে দিয়া
আকৌ লগ পোৱা প্ৰতিশ্ৰুতি। ■

আধুনিকতা

• ৰাজিৱ বৰ্মন •
স্নাতকোত্তৰ দ্বিতীয় ষাণ্মাসিক

নিবিচাৰোঁ মই এনে আধুনিকতা
যিয়ে মানুহক কৰে নিসংগতা।
নিবিচাৰোঁ মই হ'ব এনে সফল,
যি পিতৃ-মাতৃৰ দাত্বিৰ পৰা কৰে ...
নিবিচাৰো মই এনে ব্যস্ততা
যি দুৰ্ঘটনা হোৱা মানুহজনৰ
বাবে সহায়ৰ সময় নহোৱা।
নিবিচাৰোঁ কৰিব এনে সময়ৰ
সৎ ব্যৱহাৰ যিয়ে পিতৃ-মাতৃক
ঠেলি দিয়ে মৃত্যুৰ দুৱাৰ।
নিবিচাৰো মই এনে নতুনত্ব
যি সুখ দুখ মোবাইলত আবদ্ধ। ■

জোনাক নিশা

• ৰিয়া কলিতা •
উঃমাঃ দ্বিতীয় বৰ্ষ

মন মোৰ উতলা
গাঁৱৰ চোতালত উমলি
জোবাইৰ সাধু শুনো
আইতাৰ কোলতা বহি।

মনত আছে এতিয়াও
আইতাৰ সেই কথাষাৰি
জোনবাইৰ দেশত হেনো
আছিল কোনোবা অপেশ্বৰী
যিয়ে বঢ়াইছিল জোনৰ জোনাকী।

মনত আছে এতিয়াও
আইতা তোমাৰ কোলাত বহি
শুনিছিলো জোনবাই দেশৰ কাহিনী।
আজি আকৌ মনত পৰিছে
ল'ৰালিৰ সেই জোনাক নিশাৰ মিঠা অনুভূতি।

মনত আছে এতিয়াও
তোমাৰ কোলাত বহি চাই আছিলো
জিলমিল জোনাকৰ মিঠা পোহৰত
তোমাৰ শেতাপৰা মুখনি।

আজি আকৌ
জোনটিলৈ একেথৰে চাই
তোমাৰ কথাকে ভাবিছো আইতা।
এনে লাগিছে যেন
জোনটিয়ে কৈ যাব তোমাৰ বতৰা
কিজানি বিচাৰি পাওৱেই
শৈশৱৰ সেই জোনাক নিশা।■

আৱদ্ধ

• সঞ্জিতা ডেকা •
স্নাতকোত্তৰ দ্বিতীয় ষাণ্মাসিক

থাকক দিয়া কথাবোৰ
নিজৰ মনৰ মাজতে।
আনৰ আগত প্ৰকাশ কৰাতকে
নিজৰ মনৰ মাজতে
আৱদ্ধ হৈ থাকক।
ভাল-বেয়া সকলোবোৰ
নিজৰ লগতে সজতনে
সাঁচি ৰাখিছোঁ।
কিয়নো আনৰ আগত
প্ৰকাশ কৰিলে
বিশ্বাস দিয়াবলৈ হ'লে
ব্যাখ্যা কৰিব লাগিব
সঁচা বুলি কোৱাৰ আগতে
আকৌ এবাৰ প্ৰমাণ কৰিব লাগিব। ■

নিস্তব্ধ বিকালী

• অনুপ ৰাভা •
স্নাতকোত্তৰ শ্ৰেণী, অসমীয়া বিভাগ

সেই যে নিৰৰৰ
আঁৰত লুকাই থকা !
বিকালীৰে আলোড়ন
বিকালীয়ানে সপোন
নেদেখো জানোঁ
উদ্ৰেক মনৰ
হৃদয়ৰ কলম লৈ।
হাতত কলম তুলি
ভৱিষ্যতৰ উকা বহী লৈ
ৰৈ নাথাকে জানে !
সপোনৰ আওঁকান
অহা লৈ।
নিস্তব্ধ বিকালীয়ে
আমাৰ সপোনৰ
নগৰী নহয় জানো। ■

স্মৃতি

• প্ৰিয়া বড়ো •
উঃমাঃ দ্বিতীয় বৰ্ষ

ৰং বিৰং ৰং তুলিকাত লগাই,
হিয়াত আঁকিছিলোঁ সুন্দৰ ছবিখনি।
মচিলেও নগৈছিল মচা,
আছিল হৃদয়ত সদায় চিৰগঠা।
বহুদিন, বহুৰাতি,
সপোনে-দিঠকে
গোপনে সংগোপনে
চকুৰ সংগ নেৰা,
ছবিখনি থানবান হৈ গ'ল।
চাকনৈয়াৰ পাৰত পৰি
আশাৰ নাওখনি যেন এতিয়া ডুব গ'ল।
পূব আকাশৰ হেঙুলী সপোনত,
এতিয়া জানো সন্ধিয়া নামিল,
বকুল জোপাৰ তলত।।
বুলালে আকৌ সেই ক'লা ৰং।
বৰ্তমানৰ স্মৃতিবোৰ,
বুকুত বান্ধিলৈ ফুৰা আশাবোৰো,
জানো এতিয়া মাথো;
অতীতৰ এক সুন্দৰ স্মৃতি হৈ ৰ'ল...!! ■

বিকালী আমাৰ জননী

• বিকাশ দাস •
ষষ্ঠ ষাণ্মাসিক, প্ৰাণীবিজ্ঞান বিভাগ,

স্কুলীয়া জীৱনৰ সমাপ্তিৰ পাছতে
আমাৰ জীৱন সংগ্ৰামৰ আৰম্ভণি হৈছে
তোমাৰ কোলাত জাননী
তোমাৰ কৃষ্ণচূড়াৰ আচলখনে
প্ৰত্যেকজন বিকালীয়ানক
ছত্ৰছায়াত ৰাখিছে বিকালী জননী।

শত শত বীৰ যোদ্ধাক
শিক্ষাৰ আলোকেৰে অভিষক কৰি
তুমি তৈয়াৰ কৰিছা সহস্ৰ
জীৱন সংগ্ৰামী সৈন্য।

কত ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ ভৱিষ্যত জীৱন
উজলাই আজিও তুমি
আমাক মাতৃ স্নেহৰ বান্ধনত
বান্ধি ৰাখিছা।

তোমাক পাহৰা জানো সম্ভৱ!
তোমাৰ লগত জড়িত হৈ আছে
আমাৰ কলেজীয়া জীৱনৰ ধেমালি আৰু
কেতিয়াও পাহৰিব নোৱাৰা স্মৃতি।
প্ৰত্যেকজন বিকালীয়ানৰ হৃদয়ত
তুমি জননী হিচাপে আছিলা
আৰু সদায় জননী সন্মানেৰে থাকিবা
জয়তু বিকালী মহাবিদ্যালয় ■

দেৱী দুৰ্গা

• গীতাঞ্জলি সুত্ৰধৰ •
উঃমাঃ দ্বিতীয় বৰ্ষ

শৰতৰ সেই শাৰদীয় ৰাত্ৰিত
ফুলিছে শেৱালি ফুল,
শেৱালীৰ গোন্ধই মোহোৱাই
পেলাইছে ইপাৰ-সিপাৰ।
সৌ দূৰণিত ঢাক
শংখ, ঘণ্টা বাজিছে;
দেৱী দুৰ্গাৰ আগমনে
ভক্তক দিছে আনন্দ বিলাস,
মহিহাসুৰ নাসিনী, আদিশক্তি
আৰু যে কতো নাম।
দেৱী দুৰ্গাৰ ওচৰত
কৰে পাপেও ত্ৰাণ।। ■

সভাপতিৰ প্ৰতিৱেদন

প্ৰতিৱেদনৰ আৰম্ভণিতে যিসকল মহান ব্যক্তিৰ ত্যাগ আৰু শ্ৰমৰ ফলত ধূপধৰা অঞ্চলৰ উচ্চ শিক্ষাৰ প্ৰাণকেন্দ্ৰ বিকালী মহাবিদ্যালয়খনে প্ৰতিষ্ঠা লাভ কৰিলে, সেই মহান ব্যক্তিসকলক সহস্ৰ প্ৰণিপাত জনালোঁ। শ্ৰদ্ধা নিবেদিছোঁ মহাবিদ্যালয়ৰ বৰ্তমান অধ্যক্ষ মাননীয় ড° মনোজ গগৈ ছাৰৰ লগতে ছাত্ৰ একতা সভাৰ তত্ত্বাবধায়ক ছাৰ-বাইদেউসকলক, যিসকলে সময়মতে তেখেতসকলৰ বহুমূলীয়া পৰামৰ্শৰে মোৰ কাৰ্য পৰিচালনাত সহায়-সহযোগ আগবঢ়ায়। লগতে মহাবিদ্যালয়ৰ সমূহ ছাৰ-বাইদেউ আৰু কৰ্মচাৰীবৃন্দক মোৰ আন্তৰিক শ্ৰদ্ধা জ্ঞাপন কৰিছোঁ।

২০২২-২৩ ইং বৰ্ষৰ বিকালী মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ সাধাৰণ নিৰ্বাচন যিসকল দাদা-বাইদেউ, বন্ধু-বান্ধৱী আৰু ভাইটি-ভণ্টিয়ে নিজ বিবেচনাৰে মোক সভাপতি হিচাপে নিৰ্বাচন কৰিলে, তেওঁলোকলৈ মোৰ আন্তৰিক ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিলোঁ আৰু মই চিৰকৃতজ্ঞ।

অপৰূপ প্ৰকৃতিৰ সৌন্দৰ্যৰে ভৰপূৰ, বিভিন্ন জাতি-জনজাতি, ধৰ্ম, ভাষা আৰু সংস্কৃতিৰে ভৰা বিকালী মহাবিদ্যালয়। এনে এখন মহাবিদ্যালয় শিক্ষা গ্ৰহণ কৰাৰ লগতে ছাত্ৰ একতা সভাৰ এজন সদস্য হৈ সেৱা আগবঢ়াব পৰাতো মোৰ বাবে সৌভাগ্যৰ কথা। মনত ভয় আছিল যদিও বুকুত সাহস বান্ধি আগুৱাই যাবলৈ সাজু হৈছিলোঁ।

আমি কাৰ্যভাৰ গ্ৰহণ কৰাৰ কিছুদিন পাছতে ছাত্ৰ একতা সভাৰ যুটীয়া প্ৰচেষ্টাত মহাবিদ্যালয় সপ্তাহ তিনিদিনীয়া কাৰ্যসূচীৰে আৰম্ভ হয়। ছাত্ৰ একতা সভাৰ সদস্যসকলৰ অশেষ কষ্টৰ ফলত আমি বিভিন্ন খেল-ধেমালি, সাংস্কৃতিক অনুষ্ঠান, শোভাযাত্ৰা আদি সুচাৰুৰূপে পালন কৰিবলৈ সক্ষম হৈছিলোঁ।

সময়ে সময়ে আমি মহাবিদ্যালয়খনত বিভিন্ন সজাগতামূলক কাৰ্যসূচী হাতত লৈছিলোঁ আৰু লগতে বহুতো সমল ব্যক্তিৰ দ্বাৰা সজাগতামূলক সভা অনুষ্ঠিত কৰি আমি নিজৰ লগতে ছাত্ৰ সমাজখনৰ লগত জড়িত সকলো ব্যক্তিলৈ বিভিন্ন বাৰ্তা পঠাবলৈ সক্ষম হৈছিলোঁ।

সদৌ শেষত মোৰ কাৰ্যকালত জ্ঞাতে-অজ্ঞাতে হোৱা ভুলৰ বাবে সকলোৰে ওচৰত ক্ষমা বিচাৰিছোঁ। বিকালী মহাবিদ্যালয়ৰ উজ্জ্বল ভৱিষ্যত কামান কৰি মোৰ প্ৰতিৱেদন ইমানতে সামৰণি মাৰিলোঁ।

"জয়তু বিকালী মহাবিদ্যালয়"

"জয়তু বিকালী মহাবিদ্যালয় ছাত্ৰ একতা সভা"

শ্ৰদ্ধাৰে-

মজনু ৰাভা

সভাপতি

বিকালী মহাবিদ্যালয় ছাত্ৰ একতা সভা

••••

উপ-সভাপতিৰ প্ৰতিবেদন

প্ৰতিবেদনৰ আৰম্ভণিতে মই সেই মহান ব্যক্তিসকলক পৰম শ্ৰদ্ধাৰে সুঁৱৰিছো। যিসকল ব্যক্তিৰ অশেষ শ্ৰম আৰু কষ্টৰ ফলত আমাৰ মহাবিদ্যালয়খন স্থাপিত হৈছিল লগতে কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিছোঁ সেইসকল অধ্যাপক-অধ্যাপিকাক যিসকলে নিজৰ জ্ঞানৰ পোহৰ আমাক প্ৰদান কৰি আমাৰ মনৰ পৰা অজ্ঞানতাৰ অন্ধকাৰ দূৰ কৰি আমাক জীৱনৰ বাট মোকলাই দিছে। ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিছোঁ মহাবিদ্যালয়ৰ সকলো অনাশিক্ষক, কৰ্মকৰ্তা তথা মৰমৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰী, বন্ধু-বান্ধৱী আৰু দাদা-বাইদেউসকলক— যিসকলৰ সমূহীয়া প্ৰচেষ্টাত আজি আমাৰ মহাবিদ্যালয়খন এক জ্ঞানৰ মন্দিৰ হিচাপে গঢ় লৈ উঠিছে।

কাৰ্যভাৰ গ্ৰহণ কৰাৰ কিছুদিন পাছতেই মহাবিদ্যালয় সপ্তাহ অনুষ্ঠিত কৰা হয়। আমাৰ কাৰ্যকালত মহাবিদ্যালয় সপ্তাহৰ উপৰিও মহাবিদ্যালয়ৰ প্ৰতিষ্ঠা দিৱস, স্বাধীনতা দিৱস, গণতন্ত্ৰ দিৱস, বিশ্ব পৰিৱেশ দিৱস, সৰস্বতী পূজা ইত্যাদি অনুষ্ঠান অনুষ্ঠিত কৰা হয়।

প্ৰতিবেদনৰ শেষত মোৰ কাৰ্যকালত অজানিতে হৈ যোৱা ভুল ত্ৰটিৰ বাবে সকলোৰে ওচৰতে ক্ষমা বিচাৰিছোঁ আৰু বিভাগীয় কাম-কাজবোৰ সম্পাদন কৰাত সকলো দিশত দিহা-পৰামৰ্শ আগবঢ়াই উৎসাহিত কৰাৰ বাবে মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়ৰ লগতে অধ্যাপক-অধ্যাপিকাসকললৈ আন্তৰিক শ্ৰদ্ধা আৰু কৃতজ্ঞতা জনাইছোঁ

'জয়তু বিকালী মহাবিদ্যালয়'
'জয়তু বিকালী মহাবিদ্যালয় ছাত্ৰ একতা সভা'

শ্ৰদ্ধাৰে—

প্ৰদুম্ন দাস
উপ-সভাপতি
বিকালী মহাবিদ্যালয় ছাত্ৰ একতা সভা

••••

সাধাৰণ সম্পাদকৰ প্ৰতিবেদন

প্ৰতিবেদনৰ পাতনিতে মোৰ সহস্ৰ প্ৰণাম যাছি শ্ৰদ্ধাৰে সুঁৱৰিছো সেই মহান ব্যক্তিসকলক যিসকল সুযোগ্য সন্তানে দেশৰ অস্তিত্ব ৰক্ষাৰ বাবে প্ৰাণ আহুতি দিলে। যিসকল মহান ব্যক্তিৰ কঠোৰ পৰিশ্ৰমৰ ফলত গোৱালপাৰা জিলাৰ ধূপধৰাত এই বিদ্যামন্দিৰ স্থাপিত হ'ল তেওঁলোকক মোৰ আন্তৰিক কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিলোঁ। দ্বিতীয়তে এই শিক্ষানুষ্ঠানখনৰ ২০২২-২৩ ইং বৰ্ষৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ সাধাৰণ সম্পাদকৰ পদত মোক অধিষ্ঠিত কৰি মহান অনুষ্ঠানটিলে সেৱা আগবঢ়োৱাৰ সুযোগকণ দিয়া বাবে মহাবিদ্যালয়ৰ সমূহ অধ্যাপক, অধ্যাপিকা, ছাত্ৰ-ছাত্ৰী, বন্ধু-বান্ধৱী, ভাইটি-ভণ্টি তথা মোৰ সতীৰ্থক আন্তৰিক ধন্যবাদ আৰু কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিছোঁ।

এই মহাবিদ্যালয়ত মই ২০১৮ চনত উচ্চতৰ মাধ্যমিক প্ৰথম বষত (কলা শাখাত) নামভৰ্ত্তি কৰিছিলোঁ। লাহে লাহে মহাবিদ্যালয়খনৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ সদস্যসকলৰ লগত চিনাকি হ'লো। মহাবিদ্যালয়ৰ বহু কথা জানি মহাবিদ্যালয়ৰ প্ৰতি অধিক ভালপোৱা বাঢ়িল আৰু মহাবিদ্যালয়খনৰ উন্নতিৰ হকে কাম কৰাৰ হেঁপাহ বাঢ়িল। এনেদৰে মই ২০২২-২৩ ইং বৰ্ষৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ সাধাৰণ সম্পাদকৰ পদত নিৰ্বাচিত হওঁ।

শপত গ্ৰহণৰ পাছতে আমি এক গুৰু দায়িত্ব পাওঁ। সেয়া হৈছে মহাবিদ্যালয় সপ্তাহ। মহাবিদ্যালয় সপ্তাহ উপলক্ষে বিভিন্ন খেলা-ধূলা, সাংস্কৃতিক প্ৰতিযোগিতা অনুষ্ঠিত কৰা হয়। কিছুদিন পাছত মহাবিদ্যালয়লৈ নতুনকৈ অহা ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলক আদৰণি জনবাৰ বাবে 'নৱাগত আদৰণি সভা' উদ্‌যাপন কৰা হয়। মহাবিদ্যালয় এখনৰ সৰস্বতী পূজা এটা গুৰুত্বপূৰ্ণ অংশ। এই সৰস্বতী পূজা আমি সুন্দৰকৈ উদযাপন কৰিছিলোঁ। আমাৰ মহাবিদ্যালয়ত বিভিন্ন ধৰ্মাৱলম্বী ছাত্ৰ-ছাত্ৰী আৰু বিভিন্ন জাতি-জনজাতিৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰী একেলগে পঢ়োঁ। আমি ঐক্যতাৰে সদায় একেলগে আগবাঢ়ি আহিছো আৰু অনাগত সময়তো মহাবিদ্যালয়ৰ উন্নয়নৰ হকে সকলোৱে একেলগে কাম কৰি যাম।

শেষত সকলোকে মোৰ সহস্ৰ শ্ৰদ্ধা জনাই সম্পাদকীয় প্ৰতিবেদনৰ সামৰিণ মাৰিলোঁ।

'জয়তু বিকালী মহাবিদ্যালয়'

'জয়তু বিকালী মহাবিদ্যালয় ছাত্ৰ একতা সভা'

শ্ৰদ্ধাৰে—

আনন্দ ৰাভা
সাধাৰণ সম্পাদক
বিকালী মহাবিদ্যালয় ছাত্ৰ একতা সভা

••••

সহঃ সাধাৰণ সম্পাদকৰ প্ৰতিবেদন

প্ৰতিবেদনৰ আৰম্ভণিতে যিসকল মহান ব্যক্তিৰ কষ্ট আৰু ত্যাগৰ জৰিয়তে বিকালী মহাবিদ্যালয়ৰ দৰে এখন পৱিত্ৰ বিদ্যা মন্দিৰ গঢ়ি উঠিছিল, তেওঁলোকক পোন প্ৰথমে মোৰ আন্তৰিক শ্ৰদ্ধা আৰু কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিছোঁ। লগতে বিকালী মহাবিদ্যালয়ৰ সন্মানীয় অধ্যক্ষ মহোদয় ড° মনোজ গগৈ ছাৰ, উপাধ্যক্ষ আৰু শিক্ষাগুৰু সকললৈ মোৰ আন্তৰিক শ্ৰদ্ধা আৰু সেৱা জনাইছোঁ।

মই বিকালী মহাবিদ্যালয়ত ২০২২-২৩ বৰ্ষত সহঃ সাধাৰণ সম্পাদক হিচাপে দায়িত্ব ভাৰ গ্ৰহণ কৰাৰ পাছত মহাবিদ্যালয়ৰ বিভিন্ন কাম-কাজত সহায়-সহযোগিতা আগবঢ়াই মই বহুত আনন্দিত হৈছোঁ। কিয়নো ইয়াৰ পৰা নতুন নতুন অভিজ্ঞতাৰ লগতে বিভিন্ন ধৰণৰ নজনা কথা শিকিব পাৰিছোঁ। উক্ত বৰ্ষত আয়োজিত হোৱা মহাবিদ্যালয়ৰ বাৰ্ষিক সপ্তাহ লগতে নৱাগত আদৰণি সভা আৰু মহাবিদ্যালয়ৰ বিভিন্ন শৈক্ষিক তথা সাংস্কৃতিক অনুষ্ঠানত নিজকে নিয়োগ কৰিব পাই মই নিজকে গৌৰৱ অনুভৱ কৰো।

সৰ্বশেষত মোৰ কাৰ্যকালত বিভিন্ন ধৰণে দিহা-পৰামৰ্শ দি সহায় আগবঢ়োৱা মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয় তথা সন্মানীয় তত্ত্বাবধায়কদ্বয়ক মই আন্তৰিক শ্ৰদ্ধা আৰু কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিলো। মোৰ এই কাৰ্যকালত অনিচ্ছাকৃতভাৱে হৈ যোৱা ভুল-ত্ৰুটিৰ মাৰ্জনা বিচাৰি তথা মহাবিদ্যালয়ৰ সৰ্বাংগীণ উন্নয়নৰ কামনা কৰি মোৰ প্ৰতিবেদন ইমানতে সামৰিলোঁ। ইতি

"জয়তু বিকালী মহাবিদ্যালয়"

"জয়তু বিকালী মহাবিদ্যালয় ছাত্ৰ একতা সভা"

শ্ৰদ্ধাৰে—

তন্ময় ৰাভা
সহঃ সাধাৰণ সম্পাদক
বিকালী মহাবিদ্যালয় ছাত্ৰ একতা সভা।

••••

আলোচনী সম্পাদকৰ প্ৰতিবেদন

প্ৰতিবেদনৰ আৰম্ভণিতে সকলোকে আন্তৰিক শ্ৰদ্ধা আৰু শুভেচ্ছা জ্ঞাপন কৰিছোঁ আৰু যিসকল মহান ব্যক্তিয়ে বহু কষ্ট আৰু সাধনাৰে এই মহাবিদ্যালয়খন গঢ়ি তুলি আমাক উচ্চ শিক্ষা গ্ৰহণৰ সুযোগ দিছে, সেই মহান ব্যক্তিলৈ শ্ৰদ্ধা জ্ঞাপন কৰিছোঁ।

২০২২-২৩ ইং বৰ্ষৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ কাৰ্যভাৰ গ্ৰহণ কৰাৰ কিছুদিন পাছতে প্ৰত্যেক বছৰৰ দৰে এইবেলিও আমাৰ মহাবিদ্যালয় সপ্তাহ অনুষ্ঠিত কৰা হয়। য'ত সাহিত্য বিভাগৰ বিভিন্ন প্ৰতিযোগিতাসমূহ অনুষ্ঠিত কৰা হয়। সেইসমূহ হ'ল— থিতাতে লিখা কবিতা, থিতাতে লিখা গল্প, চিত্ৰাংকন, কুইজ, কবিতা আবৃত্তি, আকস্মিক বক্তৃতা আৰু প্ৰাচীৰ প্ৰত্ৰিকা প্ৰতিযোগিতা আদি। মহাবিদ্যালয় সপ্তাহৰ সকলো প্ৰতিযোগিতাত ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ সক্ৰিয় অংশগ্ৰহণে আমাৰ সকলো অনুষ্ঠান সাফল্যমণ্ডিত কৰি তুলিছিল।

১৯ চেপ্তেম্বৰ তাৰিখে গোৱালপাৰা মহাবিদ্যালয়ত অনুষ্ঠিত হোৱা আন্তঃমহাবিদ্যালয় কুইজ প্ৰতিযোগিতাত আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ এটা দলে তৃতীয় পুৰস্কাৰ পাবলৈ সক্ষম হয়।

ছাত্ৰ-ছাত্ৰী আৰু অধ্যাপক-অধ্যাপিকাই লেখনীসমূহ দি আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ 'বিকালিয়ান' প্ৰকাশ কৰাত যি সহায় আগবঢ়ালে তেওঁলোকক আন্তৰিক কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিছোঁ আৰু আমাৰ কাৰ্যালয়ত যিসকল ব্যক্তিয়ে দিহা-পৰামৰ্শ দি সহায় কৰিলে তেওঁলোককো আন্তৰিক কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিছোঁ। সকলো সময়তে দিহা-পৰামৰ্শ দি কামবোৰ আঙুলিয়াই দিয়া মোৰ বিভাগৰ তত্বাৱধায়িকা দীপিকা ৰাভা, ভায়োলিনা বৰা বাইদেউলৈয়ো অশেষ কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিলোঁ।

সদৌ শেষত মোৰ এবছৰীয়া কাৰ্যকালত অজানিতে হোৱা ভুল-ত্ৰুটিৰ বাবে ক্ষমা বিচাৰি বিকালী মহাবিদ্যালয়ৰ উজ্জ্বল ভৱিষ্যত কামনা কৰিলোঁ।

।। জয়তু বিকালী মহাবিদ্যালয়, ধূপধৰা ।।

।। জয়তু বিকালী মহাবিদ্যালয় ছাত্ৰ একতা সভা।।

শ্ৰদ্ধাৰে—

ৰিপুঞ্জয় ৰাভা
তৰ্ক আৰু আলোচনী সম্পাদক
বিকালী মহাবিদ্যালয় ছাত্ৰ একতা সভা।

••••

আলোচনী বিভাগৰ সম্পাদিকাৰ প্ৰতিবেদন

প্ৰতিবেদনৰ প্ৰাক্ মুহূৰ্তত ধূপধৰা অঞ্চলৰ শিক্ষাৰ উন্নতি সাধনৰ বাবে যিসকল মহান ব্যক্তিয়ে অক্লান্ত চেষ্টা, পৰিশ্ৰম তথা কষ্টৰ যোগেদি বিভিন্ন কলা-কৃষ্টিৰ ভৰপূৰ ধূপধৰা অঞ্চলত এখন শিক্ষাৰ মন্দিৰ স্বৰূপ 'বিকালী মহাবিদ্যালয়' প্ৰতিষ্ঠা কৰিছিল। সেইসকল মহান ব্যক্তিলৈ আন্তৰিক প্ৰণিপাত জনালোঁ। মহাবিদ্যালয়ৰ সন্মানীয় অধ্যক্ষ ড° মনোজ গগৈ ছাৰ আৰু সন্মানীয় শিক্ষাগুৰুসকলক মোৰ ফালৰ পৰা আন্তৰিক শ্ৰদ্ধা জনাইছোঁ। এইক্ষেত্ৰত বিশেষভাৱে আলোচনী বিভাগৰ তত্বাবধায়ক অসমীয়া বিভাগৰ দীপিকা ৰাভা বাইদেউ, শিক্ষা বিভাগৰ দীপশিখা ভৰদ্বাজ বাইদেউ আৰু স্বৰ্ণ লতা দাস বাইদেউক আন্তৰিকতাৰে ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিছোঁ। প্ৰতি মুহূৰ্ততে দিহা-পৰামৰ্শ আৰু সহযোগিতাৰে আলোচনী বিভাগৰ কামসমূহ চলাই নিয়াত বাইদেউকেইগৰাকীয়ে যি সাহস যোগাইছিল সেয়া মোৰ বাবে সদায় স্মৰণীয় হৈ ৰ'ব।

বিকালী মহাবিদ্যালয় ছাত্ৰ একতা সভাৰ ২০২৩-২৪ বৰ্ষৰ সাধাৰণ নিৰ্বাচনত মোক আলোচনী সম্পাদিকা হিচাপে নিৰ্বাচিত হোৱাত মোৰ জীৱনৰ এটা সপোন বাস্তৱায়িত হৈছিল। এই সপোন বাস্তৱায়িত কৰাৰ বাবে বিকালী মহাবিদ্যালয়ৰ প্ৰতিগৰাকী ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলক মোৰ ফালৰ পৰা ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিছোঁ।

আলোচনী বিভাগৰ সম্পাদিকা হিচাপে অধীনস্থ কাম-কাজসমূহ নিয়াৰিকৈ কৰিবৰ বাবে চেষ্টা কৰিছোঁ আৰু আলোচনীসমূহ ধাৰাবাহিকতা অক্ষুণ্ণ ৰাখিবৰ বাবে চেষ্টাৰ ক্ৰুটি কৰা নাই।

মহাবিদ্যালয় সপ্তাহ সৌভাগ্যক্ৰমে আমি কাৰ্যভাৰ গ্ৰহণ কৰাৰ পাছতেই আমাৰ শিক্ষানুষ্ঠানত বিগত বৰ্ষসমূহৰ দৰে এইবাৰো ২০২৪ এপ্ৰিল, ২৩, ২৪, ২৫, ২৬ আৰু ২৭ ইং তাৰিখত বৰ্ণাঢ্য কাৰ্যসূচীৰে মহাবিদ্যালয় সপ্তাহ অনুষ্ঠিত কৰা হৈছিল। আলোচনী বিভাগৰ অধীনত প্ৰথমতে থিতাতে লিখা কবিতা আৰু গল্প প্ৰতিযোগিতা, ছবি অঁকা প্ৰতিযোগিতা, পোষ্টাৰ মেকিং, কবিতা আবৃত্তি প্ৰতিযোগিতাত ইংৰাজী, অসমীয়া, বড়ো আৰু ৰাভা ভাষাত অনুষ্ঠিত কৰিছিলো। কুইজ প্ৰতিযোগিতা, তৰ্ক প্ৰতিযোগিতা, আকস্মিক বক্তৃতা অনুষ্ঠিত কৰা হৈছিল। ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ প্ৰতিযোগিতাসমূহত অংশ গ্ৰহণৰ হাৰ সন্তুষ্টজনক আছিল। সেয়েহে আগন্তুক দিনত মহাবিদ্যালয়খত সাহিত্যৰ এক সুন্দৰ পৰিৱেশ গঢ় লৈ উঠিব বুলি আশা ৰাখিছোঁ।

আন্তঃ মহাবিদ্যালয় যুৱ মহোৎসৱ গুৱাহাটী বিশ্ববিদ্যালয়ৰ যুৱ মহোৎসৱৰ মাণ্ডলিক ভিত্তিত প্ৰথম প্ৰতিযোগিতাসমূহ দুধনৈ মহাবিদ্যালয় আয়োজন কৰা হৈছিল। তাত পশ্চিম মণ্ডলৰ ভিতৰত থকা মহাবিদ্যালয়বোৰে অংশগ্ৰহণ কৰিছিল। আমিও তাত ৬ টা প্ৰতিযোগিতাত বিজয়ী হৈছিলো। তাৰেই এমাহ পাছতেই অৰ্থাৎ ১ ৰ পৰা ৫ নৱেম্বৰলৈ আকৌ গুৱাহাটী বিশ্ববিদ্যালয়ত আন্তঃ যুৱ মহাবিদ্যালয় আৰম্ভ হয় তাত অকল প্ৰথম, দ্বিতীয়,

তৃতীয় পুৰস্কাৰ লাভ কৰা বিলাকৰ মাজত প্ৰতিযোগিতাসমূহ অনুষ্ঠিত হয়। বহুতো মহাবিদ্যালয়ৰ পৰা অহা ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলক লগ পাইছিলো আৰু সেই সময়ত নজনা কথা শিকিব পাৰিছিলোঁ।

সদৌ শেষত মোৰ কাৰ্যকালত অজানিত কৰা ভুল-ভ্ৰান্তিৰ বাবে মই সকলোৰ ওচৰত ক্ষমা প্ৰাৰ্থনা খুজিছোঁ। মোৰ কাৰ্যকালত হয়তো আৰু বহুত কৰিবলগীয়া আছিল। মহাবিদ্যালয়ত মোৰ কাৰ্যকাল শেষ হ'লেও ছাত্ৰী হিচাপে কৰণীয় বহু থাকিব। সদায় বিকালী মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰীৰ হকে আগুৱাই আহিম। বিকালী মহাবিদ্যালয় আৰু বিকালী মহাবিদ্যালয় ছাত্ৰ একতা সভাৰ সৰ্বাংগীণ উন্নতি কামনা কৰিলোঁ আৰু মোক সহযোগ কৰা প্ৰতিজনেক ধন্যবাদ জনাই মোৰ প্ৰতিৱেদন এইখিনিতেই সামৰিলোঁ।

"জয়তু বিকালী মহাবিদ্যালয়"

"জয়তু বিকালী মহাবিদ্যালয় ছাত্ৰ একতা সভা"

শ্ৰদ্ধাৰে—

ত্ৰিবেণী ৰাজবংশী
সম্পাদিকা, আলোচনী বিভাগ
বিকালী মহাবিদ্যালয় ছাত্ৰ একতা সভা

••••

লঘু খেল সম্পাদকৰ প্ৰতিবেদন

প্ৰতিবেদনৰ আৰম্ভণিতে যিসকল মহান ব্যক্তিয়ে বহু শ্ৰম আৰু সাধনাৰ দ্বাৰা বিকালী মহাবিদ্যালয়খন গঢ়ি তুলি আমাক উচ্চ শিক্ষা গ্ৰহণৰ সুযোগ দিছে, সেইসকল মহান ব্যক্তিলৈ মই আন্তৰিক শ্ৰদ্ধা জ্ঞাপন কৰিছোঁ।

২০২২-২৩ ইং বৰ্ষৰ ধূপধৰা বিকালী মহাবিদ্যালয়ৰ খেল সম্পাদক হিচাপে নিৰ্বাচিত কৰি মহাবিদ্যালয়ৰ হকে ভাল কাম কৰিবলৈ সুযোগ দিয়াৰ বাবে মহাবিদ্যালয়ৰ সমূহ ছাত্ৰ-ছাত্ৰী তথা বন্ধু-বান্ধৱীলৈ মোৰ আন্তৰিক ধন্যবাদ আৰু কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিছোঁ আৰু ছাত্ৰ একতা সভাৰ সতীৰ্থসকললৈ মোৰ কাম-কাজবোৰত সহায়-সহযোগিতা আগবঢ়োৱাৰ বাবে ধন্যবাদ জনাইছোঁ। লগতে মোৰ বিভাগীয় কাম-কাজবোৰ চলাই নিয়াত মোক বিভিন্ন দিহা-পৰামৰ্শ দি উপকৃত কৰা মোৰ বিভাগীয় তত্বাৱধায়কদেৰক মোৰ আন্তৰিক কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিছোঁ।

খেল-ধেমালি হ'ল শিক্ষাৰ এক অবিচ্ছেদ্য অংগ। আন বছৰৰ দৰে এইবেলিও মহাবিদ্যালয় সপ্তাহ উপলক্ষে বিভিন্ন খেলৰ প্ৰতিযোগিতা অনুষ্ঠিত হয়। খেলসমূহত ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলে নিজৰ নিজৰ পাৰদৰ্শিতা দেখুৱাবলৈ সক্ষম হৈছে। ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ এই পাৰদৰ্শিতা দেখি মই নথৈ আনন্দিত হৈছোঁ।

২০২২-২৩ ইং বৰ্ষত গুৱাহাটী বিশ্ববিদ্যালয়ত অনুষ্ঠিত হোৱা HIV/AIDS Awarness Mini Marathon Red Run 5km.ত আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ দুজনে তৃতীয় পুৰস্কাৰ পাবলৈ সক্ষম হয়।

প্ৰতিবেদনৰ শেষত মোৰ এই এবছৰীয়া কাৰ্যকালত হোৱা অনিচ্ছাকৃত ভুল-ত্ৰুটিৰ বাবে সকলোৰে ওচৰত ক্ষমা প্ৰাৰ্থনা বিচাৰিছোঁ।

শ্ৰদ্ধাৰে—

সুমন্ত খাখোলাৰী
লঘু খেল সম্পাদক
বিকালী মহাবিদ্যালয় ছাত্ৰ একতা সভা

••••

সাংস্কৃতিক সম্পাদিকাৰ প্ৰতিবেদন

প্ৰতিবেদনৰ আৰম্ভণিতে সকলোকে আন্তৰিক শ্ৰদ্ধা আৰু শুভেচ্ছা জ্ঞাপন কৰিছোঁ আৰু যিসকল মহান ব্যক্তিৰ একান্ত কষ্ট ত্যাগৰ ফলত এই মহাবিদ্যালয় আৰু হাজাৰ হাজাৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ জীৱন গঢ়াৰ সপোনবোৰ বাস্তৱ ৰূপত প্ৰতিফলিত কৰাৰ এক সিদ্ধান্ত হিচাপে পৰিচয় দিবলৈ সক্ষম হৈছে সেই মহান ব্যক্তিসকলৰ চৰণত প্ৰণিপাত জনাইছোঁ।

কাৰ্যভাৰ গ্ৰহণ কৰাৰ কিছুদিন পাছতেই প্ৰত্যেক বছৰৰ দৰে এইবেলিও আমাৰ মহাবিদ্যালয় সপ্তাহ অনুষ্ঠিত কৰোঁ। য'ত ক্ৰীড়া, সাহিত্য আদিৰ লগতে সাংস্কৃতিক বিভাগৰো কেইবাটিও প্ৰতিযোগিতা অনুষ্ঠিত কৰা হয়। সেইসমূহ হ'ল— জ্যোতি সংগীত, ৰাভা সংগীত, বিষ্ণু সংগীত, আধুনিক গীত প্ৰতিযোগিতা আদি। একক আধুনিকক নৃত্য, দলীয় নৃত্য আদি প্ৰতিযোগিতা অনুষ্ঠিত কৰি মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ সুপ্ত প্ৰতিভা বিকাশৰ এক সুবিধা প্ৰদান কৰা হৈছিল। মহাবিদ্যালয় সপ্তাহৰ সকলো অনুষ্ঠানতে ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ সক্ৰিয় অংশ গ্ৰহণে আমাৰ সকলো অনুষ্ঠান সাফল্যমণ্ডিত কৰি তুলিছিল।

মোৰ এই কাৰ্যকালত গোৱালপাৰা মহাবিদ্যালয়ত অনুষ্ঠিত হোৱা অসম গ্ৰন্থমেলাৰ সাংস্কৃতিক অনুষ্ঠানত আমাৰ মাহবিদ্যালয়ৰ এটা নৃত্য দলে পুৰস্কাৰ লাভ কৰিবলৈ সক্ষম হয় আৰু মইয়ো শ্ৰেষ্ঠ গায়িকা হিচাপে পুৰস্কাৰ লাভ কৰোঁ।

মোৰ এই কাৰ্যকালত বিভিন্ন প্ৰকাৰৰ দিহা-পৰামৰ্শৰে সহায়-সহযোগিতা আগবঢ়োৱা মোৰ বিভাগীয় তত্ত্বাবধায়িকা বাইদেউক মোৰ আন্তৰিক অভিনন্দন জ্ঞাপন কৰিছোঁ।

শেষত মোৰ বন্ধু-বান্ধৱী আৰু ভাইটি-ভণ্টি সকলোৰে ওচৰত মই চিৰকৃতজ্ঞ। মোৰ কাৰ্যকালত অজানিতে হৈ যোৱা ভুল-ভ্ৰান্তিৰ বাবে মই ক্ষমা বিচাৰি মহাবিদ্যালয়ৰ উজ্জ্বল ভৱিষ্যত কামনা কৰি মোৰ প্ৰতিবেদন ইমানতে সামৰিণ মাৰিলোঁ।

'জয়তু বিকালী মহাবিদ্যালয়'

'জয়তু বিকালী মহাবিদ্যালয় ছাত্ৰ একতা সভা'

শ্ৰদ্ধাৰে—

কৰবী কছাৰী
সাংস্কৃতিক সম্পাদিকা
বিকালী মহাবিদ্যালয় ছাত্ৰ একতা সভা

••••

ছাত্ৰী জিৰণিকোঠা সম্পাদিকাৰ প্ৰতিৱেদন

প্ৰতিৱেদনৰ আৰম্ভণিতে মই বিকালী মহাবিদ্যালয়ৰ সৃষ্টিৰ আঁৰৰ জ্যেষ্ঠ তথা মহান অগ্ৰজসকললৈ আৰু অধ্যক্ষ মহোদয় সহিতে সমূহ অধ্যাপক-অধ্যাপিকা মহোদয়লৈ মোৰ আন্তৰিক কৃতজ্ঞতা জনালোঁ ।

যোৱা এবছৰৰ কাৰণে মহাবিদ্যালয়খনৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ সন্মানীয় পদ ছাত্ৰী জিৰণি কোঠা সম্পাদিকা ৰূপে পদাংকিত হোৱাৰ যি সুযোগ লাভ কৰিলোঁ তাৰ বাবে মোৰ শুভাকাংক্ষী, সহপাঠীসকলক নিশ্চয়কৈ ধন্যবাদ জনাব লাগিব । এই এবছৰে এই পদত থাকি যিমান শিকিলোঁ তাৰ পৰাই ভৱিষ্যতৰ বিভিন্ন খোজৰ বাবে সাঁচি থলো আৰু যিমান নিশিকিলোঁ তাৰ বাবেওঁ মোৰ মনত কিছু আক্ষেপ থাকি যাব আৰু ছাত্ৰ একতা সভাৰ এই সন্মানীয় পদটোৰ বাবে মই যি কৰিব নোৱাৰিলোঁ তাৰ বাবেওঁ মই আজীৱন ক্ষমা পাৰ্থী হৈ থাকিম । যি সমূহ কাৰ্যৰ দ্বাৰা মহাবিদ্যালখনৰ বিশেষকৈ ছাত্ৰীসকলে কিছু হ'লেও লাভান্বিত হৈছে, সেইসমূহ কামৰ বিৱৰণ মই মোৰ কাৰ্যপন্থাৰ সবিশেষ অন্য পৃষ্ঠাত দাঙি ধৰিছোঁ ।

ধন্যবাদেৰে—

।। জয়তু বিকালী মহাবিদ্যালয়।।

।। জয়তু বিকালী মহাবিদ্যালয়, ছাত্ৰ একতা সভা।।

শ্ৰদ্ধাৰে—

চয়ানিকা খাখলাৰী
সম্পাদিকা, ছাত্ৰী জিৰণি কোঠা

••••

लेङाइ आफादगिरिनि रिपर्ट

आं बिकाली फरायसालिमानि गासैबो फोरोंगिरिफोरनो आंनि गोसो गोर्बोजों साबायखर बावोदि, आरो आं बै गेदेमा सुबुंफोरखौबो मान बावो, जायनि गोबां नाजानायनि जाहोनाव सानजौफुनि फरायसालिमाखौ धुपधारा ओनसोलाव गियाननि थानसालि महरै गायसननाय जादोंमोन। आं बिसोरनि नाजानायखौ मान होयो आरो बाख्रायो। आंबो बिथांमोननि रुंसारि जिउमानि अराय गोजोननि हामब्लायथि बावहरो।

नैथियाव, आं बिकाली फरायसालिमानि फरायसा खौसेथि गौथुम आफादनि लेङाइ आफादगिरि महरै आंखौ सायख'नायनि थाखाय आरो फरायसालिमाखौ सिबिनो खाबु होनायनि थाखाय फरायसालिमानि गोरायुं, फोरोंगिरि आरो फरायसाफोरखौ गोसो गोर्बोजों साबायखर बावो। आं 2023-24 सोलोंथायारि बोसोराव फरायसा खौसेथि गौथुमनि लेङाइ आफादगिरि महरै सायख' जादोंमोन आरो आं बे बिबानखौ गुसु गोथारै नाजावदोंमोन। आं फरायसा खौसेथि गौथुमनि मोनसे गोनांथार बिबान लादोंमोन नाथाय आंहा बे बिथिङाव थार गियान गैयामोन। बेयो नंगौ, गुरायुंजों लोगोसे साफ्रोमबो फोरोंगिरिया आंनो बोसोन आरो, साहस आरो थुलुंगा होदोंमोन। बिसोर गोबां हेफाजाब होदोंमोन। बेनिखायनो आं बिसोरनि थाखाय अरायसम साबायखर बावो। फरायसालिमायाव खुंजानाय मोनफ्रोमबो हाबाफारियाव फरायसाफोरनि जोबोद बाङाइ हेफाजाब दंमोन। बेयो फरायसालिमानि बिबानगिरि आरो फरायसाफोरनि सायाव सोनारो दि आं आंनि हाबा मावनाय समाव बेसेबां माववदों। नाथाय आं फरायसालिमाखौ जौगाहोनो, आंनि हानायमानि बिकालि फरायसालिमानि मुं आरो थासारिखौ मोजां लाखिनो थाखाय आंनि बिबानखौ मावबाय थादोंमोन।

जोबनायाव, आं फरायसालिमानि गोरायुं ड. मन'ज गगै, आरो आंनि लोगोफोरखौ साबायखर बावनो लुबैयो जायफोरा बोसोरनि समाव गासैबो बिथिङाव आंखौ हेफाजाब होदोंमोन। आं फैबाय थानाय सानफोराव गासै बोसोराव बे थाथाइयाव मोन्नाय रोंमोन्दांथिनिफ्राय मुलाम्फा जानो मिजिं थिदों। बेनिखायनो आंनो बे खाबुखौ होनायनि थाखाय आं बयनिसिमबो अरायसम साबायखर बावो।

आं आंनि नायदिंगिरि, मानगोनां मुस्रि ड. सीमास्रि दैमारी मैम आरो आंनि बोसोनगिरि मानगोनां जुगल किशोर तालुकदार सारनो आंनि गासै बोसोराव आंनि खामानियाव आंनि गोरोन्थिफोरखौ दिन्थिनायनि थाखाय आरो साबायखर बावनो लुबैदों।

जोबनायाव, आं जायखिजाया मिथिस्लाबै गोरोन्थिनि थाखाय निमाहा बियो आरो बिकाली फरायसालिमानि आबुं जौगानायखौ हास्थायदों।

"जयतु सानजौफु फरायसालिमा, धुपधारा" "जयतु सानजौफु फरायसालिमा फरायसा आफाद"
"बिकाली फरायसालिमा अराय सम थांनानै थाथों"
"बिकली फरायसालिमा फरायसा खौसेथि गौथुम आफाद थांनानै थाथों" "

गोजोनथों।

नोंथांमोननि फोथायजाथाव
हिर'कज्योति खाख'लारि
लेङाइ आफादगिरि
बिकालि फरायसालिमा फरायसा खौसेथि गौथुम 2023-24

RESULT OF DIFFERENT COMPETITION HELD IN COLLEGE WEEK, SESSION 2022-23

Jyoti Sangeet	1st Beauti BoroGaria Roy
	2nd Hiyamoni Das
	3rd Gautam Rabha
Bishnu Sangeet	1st Garima Ray
	2nd Violeen Sutradhar
	3rd Lipika Rabha
Bhupendra Sangeet	1st Garima Roy
	2nd Gautam Rabha
	3rd Geeta Boro
Bongeet	1st Lipika Rabha
	2nd Geeta Boro
	3rd Dilkumar Boro
Borgeet	1st Beauti Boro
	2nd Garima Ray
	3rd Hiyamoni
Adhunik Geet	1st Dilkumar Boro
	2nd Mintu Sutradhar
	3rd Garima Ray
Parbati Pasad Barua Geet	1st Hiyamoni Das
	2nd Garima Roy
	3rd Mintu Sutradhar
On the Spot Poem Writing	1st Priyanka Kachary
	2nd Utshab Nath
	3rd Chandrima Rabha
On the Spot Story Writing	1st Chandasri Brahma
	2nd Raimali Boro
	3rd Nipun Rabha
Boys 100 M Race	1st Prize-Simanta Boro
	2nd Anupam Rabha
	3rd Samiran Kalita
Girl's 100 m race	1st Prize- Bhumika Rabha
	2nd Prize-Chayashree Rabha
	3rd Prize -Anamika Rabha

Boy's 200 m race	1st prize- Suraj Rabha
	2nd Prize-Parag Das
	3rd Prize-Anuppam Rabha
Girls 200 m race	1st Prize -Bhumika Rabha
	2nd Prize- Nisha Mani Rabha
	3rd Prize-Bulbuli Das
Boy's 400 m Race	1st Prize- Bedanta Boro
	2nd Prize- Samrat Basumatary
	3rd Prize- Manab Rabha
Girl's 400 m race	1st Prize- Nisha Mani Rabha
	2nd Prize -Kanmoni Begum
	3rd Prize- Bhumika Rabha
Assamese Poem Recitation	1st Ankana Chakraborty
	2nd Bulbuli Das
	3rd Deepshikha Rabha
English Poem Recitation	st Dhanoshri Hazowary
	2nd Nipun Rabha
Rabha Poem Recitation	1st Nipun Rabha
	2nd Mukut Rabha
	3rd Deeprita Rabha
Bodo Poem Recitation	1st Priyanka Kachari
	2nd Dhanoshri Hazowary
	3rd Sanathi Daimary
Extempore Speech	1st Chandrima Rabha
	2nd Dhananjay Dey
	3rd Priyanka Kachari
Boys Long Jump	1st Prize- Drupad Boro
	2nd Prize- Surav Ray
	3rd Prize- Debanan Rabha
Girl's Long Jump	1st Prize Joyshree Rabha
	2nd Prize- Bhumika Rabha
	3rd Prize-Chayashree Rabha
Boys Shot Put Throw	1st Prize- Pranjit Rabha
	2nd Prize- Bikiraj Khakhalary
	3rd Prize- Rahul Basumatary

Girl's Shot-Put Throw	1st Prize- Joyshree Rabha
	2nd Prize- Dulumoni Kachari
	3rd Prize- Jonomi Rabha
Boys Javelin Throw	1st Prize-Bikiraj Khakhalary
	2nd Prize- Dipankar Sutradhar
	3rd Prize-Khanindra Rabha
Girl's Javelin Throw	1st Prize- Joyshree Rabha
	2nd Prize- Anjali Boro
	3rd Prize- Pallabi Basumatary
Girl's Discuss Throw	1st Prize- Joyshree Rabha
	2nd Prize- Krishnamoni Boro
	3rd Prize- Hainary Tushiary
Jayanta Hazorika Sangeet	1st Garima Ray
	2nd Gautam Rabha
	3rd Hiyamoni Das
Jiten Dekar Geet	1st Garima Ray
	2nd Lipika Rabha
	3rd Hiyamoni Sutradhar
Western Song	1st Dhanjit Rabha
	2nd Priya Chetry
	3rd Jibeswar Rabha
Chorus Competition	1st Prize Assamese Department
	2nd Prize Mintu And Group
Drawing	1st Disha Roy
	2nd Vrigu Rabha
	3rd Nikita Ghosh
Poster Making	1st Afsana Sultana
	2nd Vrigu Rabha
	3rd Sajinafi Rabha
Debate Competition	1st Chandrima Rabha group
	2nd Surdhan Barman Best Debater:Kokil Das
Ethnic Food	1st Pranamika Das
	2nd Hiramoni Ray
	3rd Hainary TulsiyarinConsolation: Barsha Basumatary

Carrom, girls	1st Usha Boro
	2nd Krishtimma Rabha
Chess , girls	1st Priti Das
	2nd Nishamoni Rabha
Thread and Needle	1st Rimi Nath
	2nd Sumi Das
Musical Chair	1st Dimpi Boro
	2nd Usha Boro
Girl's Relay Race	1st Prize-Kanmoni Begum group,
	2nd Prize- Mousumi Daimary group
Boy's Relay Race	1st Prize-Lakhaman Rabha group,
	2nd Prize-Siddhartha Rabha group
Cricket	1st Prize-Sakil Ahmed group,
	2nd Prize-Sabbir Rahman group
Kho-Kho Boys	1st Prize-Lakhaman Rabha group,
	2nd Prize- Livid Khakhalary group
Kho-Kho Girl's	1st Prize-Dulumoni Kachary group,
	2nd Prize-Gunumoni Boro, group
Badminton Singles Boy's	1st prizeSabbir Rahman
	2nd Prize-Deba Das
Badminton Singles Girl's	1st Prize-Preety Das
	2nd Prize-Sabina Begum
Badminton Doubles Boy's	1st Prize-Anupam Hazowary Sandip Das
	2nd Prize-Dhanjyoti DasAbhinash Boro
Badminton Doubles Girl's	1st Prize-Preety Das Preety Basumatary
Quiz-Competition	2nd Prize-Deepsikha Khakhalary& Hemprabha Kachary.
Football	1st- Group Chindrima RabhaBulbuli Das
	2nd Group Nikram RabhaSajinafi Rabha
	3rd- Group Karna RabhaSubhankar Saha
Kabaddi Boy's	1st prize Prema Hazong group,
	2nd Prize-Bikiraj Khakhalary group
Kabaddi Girl's	1st Prize-Siddhartha Rabha group,
	2nd Prize-Biswajit Boro group
Volleyball Boys	1st Dulumoni Kachari group,
	2nd Prize- Nitumoni Rabha group

Chess	1st Prize-Rajkamal Sarma group,
	2nd Prize-Nipun Rabha group
Carrom, Single	1st Parthopratim Rabha
	2nd Hareswar Rabha
Weight lifting 65-80	1st Rahul Amin
	2nd Jugaljyoti Rabha
Hit the Pot	1st Kuldeeep Rabha
	2nd Karna Boro
Boys Marathon Race	1st Deepak Rabha
	2nd Lakhaman Rabha3rd Suman Kumar
Tug of War Boys	1st Prize- Bedanta Boro
	2nd Prize- Chandan Rabha3rd Prize- Dipankar Rabha
Fashion Show Boys	1st Prize-Prahit Rabha group,
	2nd Prize-Deepak Rabha group
Carrom, Doubles	1st Nipun RabhaJugaljyoti Rabha,
	2nd Abhay BasumataryHirakjyoti Rabha
Arm Wrestling 0-65 K. G	1st Deepak Rabha
	2nd Jyotirmoy Das
Solo Dance Competition	1st Gautam Rabh
	2nd Sanchita Rabha3rd Biddut Bikash Biswas
Group Dance Competition	1st Geography Department .
	2nd Assamese Departement
	3rd NCC Dance Group
Wall Magazine	1st- Education Department
	2nd Bodo Department
	3rd Political Science Department
Fashion	1st Prize-Laakhsamai Boro group,
	2nd Prize-Jitumani Rabha group
Tug of War , Girls	1st Prize-Nirjumoni Khakhalary group,
	2nd Prize-Zoology Department,
	3rd Prize-Diya Rajak
Rangoli Competition	1st Prize-Diya Rajak
	2nd PrizeManisha Yasmin
	3rd Prize-Barasha Basumatary

Cultural Rally	1st Commerce Dept
	2nd Education Dept
	3rd Science
Mimicry Competition	1st Prize Pradumya Das

:::::::::::::::

College Activities

College Activities

College Activities

College Activities

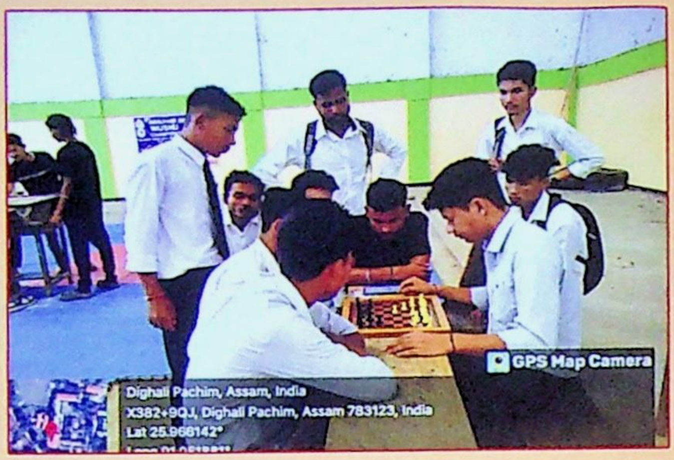

College Activities